

Ji çiyayê Agirî ve ber bi Rojnameya Agirî

Bi xweşî ve bi agehdariya hemû aliyekê digehînin ku Partiya Demokrata Kurdistanê Îranê ji ber dest daye ku rojnameyeke mehane ya siyasî, çandî bi navê Agirî û bi zaraveya Kurmancî ya jorîn û bi tîpên latînî biweşîne.

Merema Partiya Demokrat ji vê biryarê, ji aliyekê nasandina her çî qas zaftire bizava rizgarîxwaze gelê Kurd û PDK Îranê bi vê para xelkê Kurdistanê ku bi zaraveya Kurmancî ya jorîn dipeyv in û xwendin û nivîsandina wan bi tîpên latînî ye. Ji aliyek din û di çarçoveya siyaseta çandî ye xwe de bo pûte û giringîdan bi pêşveçûna ziman û çanda Kurdî û pêşvebirina astê rewşenbîriya vê parê ji xelkê Kurdistanê, rojnameya Agirî pêşkêşî evîndarên Azadî û rojnamevaniya Kurdî diket.

Rojnameya Agirî bi derçûna yekem hejmara xwe tevî karwanê Rojnamevanî û rewşenbîriya Kurdî dibe û nobere û berhemên xwe di hemberî xwendevanên xwe de radêxe û dibite hegera zaftir nasandina **dîroka** dûr û nêzî ya xebata rizgarîxwaziya gelê me.

Dûr nine ku ev rojnameye li yekem gava xwe de sawa bête berçavê xwendevanan û bi nigeranî û li rûyê hest û sehê ve bête nêrîn. Lê bi erxayîn bûn bi wan armancên ku rojname Agirî girtiye pêşîya xwe û li çarçoveya wan siyasatên Partiya Demokrat de ku mîna çiyayê Agirî hembêza xwe bo xemxur û xebatkarên rêya azadî û rewşenbîriyê vekirî hêlaye, ev rojnameye vê bikare mîna pira lev girêdan û hevxebatîya navbera

Doma wê 6

Birêz Ebdula Hesenzade, Sekreterê Giştîyê PDK Îranê di hevpeyvînekê tevî Agirî de

Xwendevanên hêja, Ev hevpeyvîna jêrîn bi şane bûn û kêfxweşîya weşana yekem hejmara Agirî ji aliyê desteya nivîskarên Agirî ve tevî rêzdar Ebdula Hesenzade Sekreterê Giştîyê PDK Îranê hatiye pêk anîn, em bala ve bo pirs û bersivên girînge wê hevpeyvîn radikêşin:

Doma wê 2

Nigeraniya Komara "Îran qurbanîyê Islamî derheq avabûna sîstemeke Federalî di Îraqê de

✍️: Zanyar

Rejîma Komara Islamî ya Îranê ji destpêka êrişê hevalbendan bi serokatîya

Amerîka bo ser rejîma Îraqê bi eşkere dijberîya xwe tevî vê pirsê ragehand. Hetanî bi terzekê kete beravanî kirin li rijîma pêşî ya Îraqê.

Piştî vê êrişê û hiloşîna rijîma Sedam Husên li Îraqê jî berdeham li encamên nebaşê vê êrişê axiftîye û bi serwekî kevirê parastin û berevanî kirin ji xelkê Îraqê li sîngê xwe dida û daxwazkarê spartina Îraqê bi Îraqîyan bûye.

Niha ku Civata Dëshilatdare Îraqê bi hêvî ye ku terz û pêça sîstema pêşeroja hikûmeta Îraqê bide xuya kirin.

Doma wê 4

"Îran qurbanîyê terorîzmê"

✍️: Kurmanc Hakkî

Êrişê ser Navenda Cîhaniye Bazirganî (WTC) gişt cîhan hejand. Piştî wê êrişê herî mezine terorîstîye serdema me, şer di gelek cîhên dine cîhanê dom dike. Di encama şerê dijî terorê de 2 dewletên kevnar û dîktator (Taliban û Rejîma Îraqê) hatine hilweşandin û di şûna van de hikûmetên nû ava dibin, ku armanca wana pêk anîna dewletên demokratîk li ser bîngeha mafê mirov û viyana gelên wan welatanaye. Avedan kirin û damezrandina sîstemeke demokratîk - ku hevcehiya rojeve Rojhelata Navîn û cîhana Islamê ye - li Îraqê jî û li Efxanistanê jî karek giran û erkeq qurse ku hevce bi gavên bivêrane û piragmatîk e. Lewma alîkariya civaka navnetewî wek hevceyîyek mîna nan û av têtê holê.

Şerê dijî terorîzmê hina nekariye terorîzmê ji holê

Doma wê 10

Destpîsiya malî Di Îranê de 9

Hilatina mejiyan li Îranê 18

22'mîn Kongireya Entirnasyonala Sosyalist

19

Ebdula Hesenzade: "Îro rojê hemû aliyek di hundire welat û Cîhana derve kakila vê rejîmê wekî ku heye nas dikin û hemû jî têgihîştine ku hetanî ev sîstema li ser kar be, ne xelkê Îranê rûyê azadî û demokrasî û edalata civakî dibînin û ne aştî û tebayî di nav welatên herêmê de cihgir dibe û ne terorîzm wekî kirêttirîn diyariya wî çaxî di asta cîhanê de reh û rîşalê wê tê derêxistin"

Ebdula Hesenzade, Sekreterê Giştîye PDK Îranê

Agirî: Her wekî hûn agehdar in eve yekem care ku Partiya Demokrat rojnameyekê bi zaraveya Kurmançî a jorîn û bi tîpên latîni diweşîne. Pirsê a ewe ye ku tu armanc û merema Partiya Demokart ji weşana vê rojnamê çawa dinirxîni?

Ebdula Hesenzade: Li berahiyê de min pê xweşe sexmeratî weşana Agirî pîrozbahiyê ji we desteya nivîskaran, li xebatkarên partiyê û li xwendevanên vê rojname nû bikim û hêviya berdewamî û xizmeta bi mifah bo we û rojnamê daxwaz bikim. Ger bême ser bersiva pirsyarê, dibe bêjim: Biryara qirarê derxistina rojnameyekê bi tîpên latîni û bi devoka Kurmanciya jorîn, berî her tiştekê ji rastiyeke tale dîroka Kurd û kawdana nihaye Kurdistanê ve çavkaniyê digire. Ev rastiya tal ewa ye ku ji aliyê deshilatdarên xwedî hikim li deverê de, bêy wê ku pîrsekê ji civatên xelkê Kurdistanê bikin, neteweya Kurd û welatê vî bi ser çend welatan de parve kirine û di wan welatan da jî neteweyên cuda cuda xwedî emr û ferman in û zimanên cur bi cur weke zimanên fermiye welat hatine nasîn. Ji wêne jî wegerin ku Kurdan nekariye di xwendengehê da bi zimanê zikmakiye (dayîkî) xwe bixwînin, ev zimanê ku xwendine jî li hemû welatan de bi yek Elf û bê nebûye:

Li Îranê Farisî, bi xetê Erebi, li Tirkîyê Tirkî, bi xetê Latîni, li Îraqê û Sûriyê Erebi, bi xetê Erebi û li Yekîtiya Soviyetistana berê bi Elf û bê ya Rûsî bûye. Wan wextane da jî ku Kurdan li her yek ji wan welatane da bi qaçax û nîve qaçax helbest û pexşan bi zimanê Kurdî nivîsandine, neçar bûne bi vî Elf û bê yî ku di welat de resm bûye binvîsin.

Ji ber wê ku tîkiliya navbera Kurdên perçên Kurdistanê hemû çaxekê ne fermî û zaf caran jî ne mimkin û ser negirtî bûye. Mixabin bo Kurdên pişkên cuda cudaye Kurdistanê çê nebûye ku bi hêsanî ji devoka hevdu tê bighîjin, yan terzeke xetê resm û bav li hemû pişkên Kurdistanê da bixwînin û ev rewşenbîrên ku delîveyeke wisan bo peyda bûye, yan bêjîn karîneke wisan ji xwe şik birine, her tim hejmara wan zor kê m û dikarin bêjîn kêmtir li sedî yek a akinciye Kurdîstane bûye.

Aqibeta wê eva ye ku niho xelkê pişka herî mezine Kurdistanê, yanî Kurdistanî Tirkîyê û her wisan Kurdên Sûriyê û Ermenistanê, ne wê terze devoka Kurmanciya jêrîn ku devoka edebyata PDK Îranê jî ye tîdigîjin, ne jî nivîsên Kurdî bi xetê Eerbî dixwînin. Diyare bo hemû Partiyeye Kurdistanî û yek ji wan Partiya me girîng e ku xelkê hemû pişkên Kurdistanê banga wê bibîsin û ji siyaset û qirar û ramanên wê pê bihesin. Hetanî niha ev kare carna car bi wergêrandina hindik gotar û daxuyanî û danîna wan li ser malpera Înternetê, yan jî çap û belav kirina wan hatiye cî bi cî kirin. Lê di wê dawiyê de Deftera Siyasî bo wê ku ew kare bi ser û berî û berdewam pêşve biçît, qirar da rojnameyek bi tîpên latîni û devoka Kurmanciya jorîn bête weşandin ku him li ser malperê bihê danîn û hem jî bihê çap kirin û bo part û sazî û bingehên çandî ên Kurdên Kurmance jorîn bihê şandin.

Bi wî awayî hewce ye ev gava hizbê di wê çarçovê de bihê mêze kirin û bi qirarekî stîratejîk û heta serî nehête hesibandin. Ji ber ku eyan e çî neteweyeke azad û bextewer, du ziman bo xwe saz

nake û du devokan di rojname û dezgehên ragehandinên giştî da bikar nabe. Li gor wê yekê, dibe daxwaza hemû Kurdekê û cehda hemû Kurdan bo gihîştin bi rojekê bit ku Kurd jî weke hemû **gelên xudê Pêdayî** bi yek zimanî bixwîne, bi yek zimanî binivîse.

Agirî: Mamosta can bi hizr û bawira te Rojnameya Agirî dê bikare çî bandorekê li ser bizava çandî û rewşenbîrî a xelkê Bakurê Kurdistanê dabinê?

Ebdula Hesenzade: Eger merema pîrsê xelkê Bakura Kurdistanî Îranê be, ez bawer im derketina wê rojnamê guherîneke mezin pêk nayîne û cihwareke girîng dananê. Ji ber ku wan niha tevî wêje û edebyata Hizbê hevnasîn hene û nivîsên hizbê bi xetê Erebi û devoka Kurmanciya jêrîn baş dixwînin û fê m dikin. Lê eger merem Bakurê Kurdistanê bi tewawî be ku Kurdên Tirkîyê, Ermenistan û Azerbaycanê jî ji xwe digre, bê şik û guman dê bandorek baş li ser nasandina Partiya Demokrat û xebata xelkê Kurdistanî Îranê hebe, ku eve jî deskevteke bi nirx û bihagiran e. Di warê çandî de girêdayî bi qasê serkeftî bûn û pijyayî a zimanê rojnamê ve ye. Her çî qas ji aliyê ziman û rêzman û rênûsê ve serkeftî be û xwendevanan bo aliyê xwe rabikêşe, ev hinde dikare bandorekî baş li ser qasê bilind bûna hişyariya çandî a xwendevanan dabinê û zêdebarê wê jî nêzîkiya çandî di navbera Kurdên Îranê û pişkên dinêye Kurdistanê de çê biket.

Agirî: Bi nêrina te bo wê ku rojnameya Agirî bikaribe bawerî û bala xwendevanan bo aliyê xwe rabikêşîne û di nav weşanên Kurdî de cihê xwe peyda bike, hewceye kîjan merc û pîrensîpekê wekî **kevîrê xîm jî xwe re bike bingeh?**

Ebdula Hesenzade: "Waqîbînane" dibêjim ku edebyata PDK Îranê di warê çendayetî û her wisan di warê deranîn û terzê wîrastarî û bi tewawî di warê teknîkî ve ji edebyata çend partiyên Kurdistanê paştir e. Lê her ev edebiyate hindik

xasmaniye hene ku bi van tê nasîn û bûne sedema qedir û hez kirin û hogiriya xwendevanên Kurd. Ji wan xasmaniyan: *Rast bêjî, Ziman paqijî (pakî) û xwe parastin ji dijûn û qisên sivik û buxtan lêdan bi vî û wan û "waqebîn"î û giranî di qirar û helwestê siyasî de.* Di warê naverok û formê ve zimanê paqij, zelal û esîle Kurdî, bi kar anîna rênûseke durist û kêma bûna şaşiyên rênûsî û rêzmanî û çapî. Bi xatircemî ve dikarim bêjim ku berçav girtina wan xalên sereke di rojname Agirî de dikare serkeftina wê rojnamê di rakêşana bala xwendevanên Kurmanc yan Kurmancîxwan de dê misoger bike. Ku wisan e ev pirse girêdayîye bi cehd û livîn û karîna we desteya nivîskarên Agirî ve ye û di wê pêvajoyê de hêviya serkeftinê bo ve daxwaz dikim.

Agirî: Wekî diyare ev rojnameye zortir bi merema gihandina zanyarî û zelal kirina pirsên cur bi cur û xizmeta çanda Kurdî bo xelkê Bakurê Kurdistanê tê belav kirin. Bo wê çendê ku ev rojnameye di karên xwe de serekftî be, te çi daxwazî, yan rasipartinek ji xwandevanên Agirî bi giştî û xelkê Bakurê Kurdistanê bi xasmanî heye?

Ebdula Hesenzade: Her weşanek bi her zimanekê der bikeve tenê bi kar û xebata nivîskar û kadroyên derxistinê serekftina berçav dest ve naîne. Ku wisane serkeftina rojnameya me ya nû jî tenê di girewa kar û xebata ve da nine û li hindê jî zêdetir girêdayîye bi wê têkiliya ku nivîskar û xwendevanên rojnamê bi hev re girê didet. Lewma hêvîdar im xwendevanên Agirî rojnamê bi ya xwe bizanibin, û vejandin û pêşxistina wê de pişikdar bin, bi çavê kêmasî bûn û afirandin wan mijarên vê bixwînin, her rixnee û pêşniyazek ku bête bîra ve, bê rawestan û bi lez li rêya Fax û Email û Telefon û her rêyeke berdestê din we bigehînine desteya nivîskar û li wê jî zêdetir xwe wekî parek ji desteya rêvebere rojnameyê dabînin û bi şandina gotar û lêkolîn û mijarên zanistî, siyasî, çandî, aborî, civakî û her wisan deng û bas û qewmînen navxweye welat û her mijareke girêdayî bi doza Kurd û xebata rizgarîxwaziya seranserî di Îranê de, rojname xwe dewlemendtir û balkêştir bikin.

Agirî: Her wekî tu dizanî,

çend roj berî niha nûçeyê ava bûna partiyekê bi navê Partiya Jiyana Azad a Kurdistanê ji Televiziyona MEDYA TV û malperên Înternetî hate belav kirin û dibêjin ev Partiya nû dixwaze di rêya pirojeyêke bi nav "çareseriya demokratîk" ve sistema deshilatê di Îranê de biguherîne û di cihê vê de sistemê demokratîk cihgirtî biket. Bi raya te ava bûna wê Partiyê û dirûşmên vê heta çi qasekê tevî rastiyan civaka Îranê û gelê Kurd li Kurdistana Îranê hev digrin û hûn bi daneberhewa xwe çi pêşerojekê bo vê partiyê pêşbînî dikin?

Ebdula Hesenzade: Me gelek caran gotiye ku eger di welatê me de Demokrasî û azadî cihgir bûn û xebata partî û sazîyan bihête holê, em hez dikin bi hezaran gul bipişkivin û di wî halî de jî PDK Îranê him ji reng û him bi bêhna xwe ve bibe şagul û gupika hemû gulan. Niha ku ev azadiya çi nine, her gavekê ku xebatkarên rêya rizgariyê di Kurdistana Îranê de bixwazin Partiyêke din cuda ji wan Partî û sazîyane ku hetanî niha xebata siyasî dimeşînin, ava bikin, Partiya Demokrat ne tenê dijber nabe, belku madam ku progremên wan di pêxema gihîştin bi maf û azadiyên xelkê Kurdistana Îranê de be û ji kûratiya civaka Kurdên Îranê ve ra bibin, Hizib amade ye dostatî û hevkarîya wan jî biket. Lê mixabin ewa ku di pirsyara ve de navê wê hatiye, berê çi yek ji wan du haletên jorîn nine. Ji ber ku her wekî di daxuyaniya dawî hetanî yekemîn konferansa Bizava Yekîtiya Demokratîk de hatiye, eva ku niha bi navê Partiya Jiyana Azad a Kurdistanê de hatiye ragehandin, deskirdê Bizava Yekîtiya Demokratîk e ku ev jî bi noba xwe deskirdê PKKê yan eger bi navê nû nav bibin: **KADEK** ye.

Mixabin rêberên PKKê tevî wê ceribîna tal jî ku di çend salên bihorî de em şahid bûne, dest ji destêwardana kar û barên pişkên din ên Kurdistanê ber nadet. Eger caran xwe bi Partiya hemû pişkên Kurdistanê dizanî, niha bo her yek ji perçan Partiyekê ava dike û bi xasmanî bo Kurdistana Îranê hetanî niha çend nav ceribandine, lê serbarê bêencamî û sernekeftina wê jî dîsan dest jê hilnegirtiye. Ez naxwaz im lêre de biçime nav hûrdekariyên pirsgirêkê. Tenê hindê dibêjim ku berevajî nêrîna wan dostane xelkê Kurdistanê

gelek hişyar in û gelek zû berê destê wan kesane dixûn in ku bêçine cehdê dikin bi her meremêkê be cênîşînekê bo PDK çê bikin. Cehd kirina ser negirtiye 4 - 5 salên derbas bûyiye PKKê û kesên dinê rastiya wê gotinê bi başî diselimînin.

Agirî: Li dawiyê hevpeyvînê de daxwazê ji te dikin ku hinek li ser rewş û kawdana nihaye Îranê û bizava nerazî bûna dijberiya xelkê û qedera Komara Îslamî, bo xwendevanên Agirî re bas bikî?

Ebdula Hesenzade: Komara Îslamiya Îranê di naziktirîn û tengavtirîn qonaxa temenê xwe de derbas dibe. Çi demêkê wekî niha di nav civakên xelkê Îranê de bi tenê nemaye û di nav kom û sazîyên navneteweyî de jî bê hitbar ne bûye. Îro rojê hemû aliyek di hundirî welat û cîhana derve kakila wê rejîmê wekî heye nas dikin û hemû jî têgihîştine ku hetanî ev sisteme li ser kar be, ne xelkê Îranê rûyê azadî û demokrasî û edalata civakî dibînin û ne aştî û tebayî di nav welatên herêmê de cihgir dibe û ne terorîzm wekî kirêttirîn mijara wî çaxî di asta cîhanê de reh û rîşalê wê tê derêxistin. Ji ber dê çendê, hevdengiya ranegihandî û qise lê nehatî kirî, li ser hewcehiya hiloşîna Komara Îslamî çê bûye û pêşve çûna rûydanan jî bi çi terzekê di qazanca berdevkên rijîmê de nine.

Eyan e ku ewê bi tenê man û ji ber çavên xelkê ketina Komara Îslamî qazancê dike, berî hemûyan xelkê Îranê û bizava rizgarîxwazî ya gelên Îranê ye. Bi vî awayî ez pêşerojê geş û ronahî li pêşiya vê bizavê da dibînim û ji min xuyaye ku gelek pê naçe ku welatê me dê guherînen mezin bi qazanca azadî û demokrasîyê bi xwe ve bibîne.

Eve maye ku ez bêjim bi kêfxweşî ve pêşerojêke ronahî bo neteweya Kurd pêşbînî dikim û xuyanî û nîşane jî vê rastiye didin xuya kirin ku di pêşerojêke nêzik de Kurdên hemû pişkên Kurdistanê vê ji guherînen siyasîyê herêma Rojhilata Navîn xwedî par dibin û dighîjne mafên berheqe xwe.

Agirî: Mamosta can, ji aliyê rojnameya Agirî ve ji bo qebûl kirina vê hevpeyvînê em pir sipasê ji te dikin û hêviya temen dirêjî û serkeftinê bo te daxwaz dikin.

Ebdula Hesenzade: Ez jî sipasiya ve dikim û hêviya serkeftinê bo ve dixwaz im.

Nigeraniya Komara Îslamî ya Îranê derheq ava bûna sîstemeke Federalî di Îraqê de

Zanyar

Di vê derheqê de bi piraniya dangan sîstema Federalî bo vî welatî pêşniyaz kiriye.

Komara Isalmî, anku rijîmek ku serwekî xwazyarê spartina Îraqê bi destê Îraqiyan e, ketiye dijberî kirin tevî wê pêşniyazê û damezrandina sîstemekî Federalî di Îraqê de bi tiştêkî ne baş û kareke ne binecih dizane û di rêyên cur bi cur de cehda dijberî kirinê diket. Eve ku rijîma Komara Îslamî dijberiya ramanên Civata Deshilatdare Îraqê derheq Federal bûna wî welatî diket bi berçav girtina vê çendê ku hem Amerîka û hem pişkek zaf û berbiçav ji welatan ragehandine ku hikûmeta pêşeroja Îraqê û bi giştî ev welate dê bibîte berjengê baş bo hemû deverê dilkutokê girtiye û xofa bûna mînakek wisan li vê deverê de pêşberî deshilata xwe dibîne û ev nigeranî û tirsyanê jî li zaf sefer û hevdiîtinên dîplomasiyên rayedarên xwe de aniye rojevê. Komara Îslamî ya Îranê li vê çendê nigeran e ku ava kirina nîzameke Federalî di Îraqê de xwe derbasî cîranên Îraqê û welatên deverê, ev jî bi berçav girtina dê rastiyê ye ku Îran welatekî pirneteweyî û pirol û meseb e, bi awayekî xwezayî bo rijîmeke wiha ku dijî demokrasî û mafên gelên bindest cihê pê xweş bûnê ye.

Bi ava bûna sîstemeke Federalî di Îraqê de bêşik hem gelê Kurdê wî welatî û hem oldarên Şîî ên Îraqê dibine xwediyê deverekî xasmaniye xwe di çarçoveya Îraqeke Federalî de û di rewşeke wisan de zaf ji wan zordarî û bêheqî yên ku dehan sal e derheq bi wan hatine kirin, dê li ser wan bihên hilgirtin û mafên neteweyî û olî û mirovahiya wan bêne bi cih anîn. Ku ev jî

tevî kakila dijî demokratîk a Komara Islamî heta li derveyê tuxîbê Îranê jî hev nagirît.

Rijîma Komara Îslamî ku di salên bihorî de di pêvajoya xebata gelê Kurd di Îraqê de bi eşkere têkilîyek tevî hêzên Kurdî yên Îraqê hebûye û xwe bi dilsoj û xemxurê wan nîşan daye. Qet bi vê çendê razî nebûye ku xebata gelê Kurd di Îraqê de bighîje encama dilxwaze wî gelî bo bi cih hatina mafên wan û li piştî vê pêwendiya serwekî û derewînî de tevî çend welatê dine cîranê Îraqê ku her yek ji wan bi ser parek ji neteweya Kurd de

deshilatdariyê dikin û di komplo û pîlan darêtinê de nerawestiyaye û bo bi encam ne gihîştina xebata wan hevrikî û pêşgîrî kiriye. Bi gotinek din heke Komara Islamî di hember rijîma ji navçûye Îraqê de hez ji navçûna hêzên Kurdî yên wî welatî nekiriye, lê bi kiryar çî ji destî hatibe ji bo bi encam negihîştina vê bizava berheq û mafxwaze xelkê Kurdistanê kiriye. Lewma niho di halekê de xwe zevtker û bin pê kerê mafê gelê Kurd û gelên dine zor lêkirî yê Îranê ye. Ji devr û rola ku Kurdên wî welatî di welatê xwe de hene û dê hebin, tengjiye. Devereke Federal ya Kurd di

çarçoveya Îraqê de bi xetereke mezin bo ser xwe dizane û eger wekî dibêjin Îraq jî bibîte mînakek bo deverê ku eyan bûna pirsgirêka Kurd û gelên dinê ye Îranê bo ser deshilata îdeolojîk û dîktatoriya **Welayeta Feqîh** a xwe bi xeter û tirsek mezin dizane.

Cuda ji pirsgirêka Kurd, Komara Îslamiya Îranê ku xwe bi navê ol û Îslam û Şîî di Îranê de hikmdariyê dike, serwekî dibê kêfxweş be li vê çendê ku ogirê olê Şîî di Îraqê de dibine xwediyê devereke Federal û ev zilm û zordariya ku li rejîma berê ya Îraqê derheq bi wan dihate kirin, li ser wan nemîne. Lê belê, bi kiryar di vê pêwendiyê de jî ketiye dijberî kirinê û hez bi rewşeke wisan hetanî bo Şîiyên Başûra Îraqê jî naket. Ji ber ku Şîiyên Îraqê di halekê de dibine xwediyê devereke Federal ku ev sîstema Federalî, Kurdên Îraqê jî bi xwe ve digire, tiştêk ku tu car bi dilxwaza Komara Islamî nebûye û nabe. Cuda ji vê çendê rêberên Komara Îslamî ya Îranê dixwazin navdên oliye Şîiyên Îranê wek navenda pîroz û esliye tev Şîiyên cîhanê cih bigire û xwe bi rêberê cîhana Şîiyan bidin selmandin. Xwezayî ye heke Şîiyên Îraqê bibine xwediyê devereke Federal di Îraqê de ku ev devere navdên Oliye wek Necef û Kerbela û . . . HWD li xwe ve digire. Bi berçav girtina vê çendê ku ew cihane li berê da navenda mesebê Şîî û binegeha zaf Ayetula û **"merceên teqlid"** ên Şîî bûne û hene, careke din rola xwe peyda dikin û bi kiryar navdên mesebî ye Îranê û rêberên Komara Îslamî dikevîne qiraxê.

Tiştêk ku bo rêberên Komara Îslamî û deshilata olî û mesebiya wan cihê xeter û tirs û nigeraniyê ye. Pirsgirêkeke din di wê pêvajoyê de ku xasmaniya her sîstemeke Federaliye ku berevajî rijîmên dîktator û îdeolojî, civakî ber bi pêş ve çûn û wekhevî û parve kirina deshilatê dibê. Ew jî hindêk pîvan û mercên sîyasî,

civakî û exlaqî li dîv xwe tîne û bihayên îdeolojî û olî dixê bin xala pirsyarê.

Xwezayî ye ku rewşek wisan tevî deshilatên olî û îdeolojî bi xasmanî tevî bawer pê kirin bi Welayeta Feqîh li hevrikiyek tewaw de bît û bo wan cure hakimiyet û deshilatane xetereke mezin dibe. Cuda ji wane Fedralîzm di nefsa xwe de li Nizamîgerî (leşkerî bûn) û mîlîtarîsmê bi dût e û nizameke wisa kêmtir piştî xwe bi çek û qadxane û silahên cur bi cur ên tevkuji girê dide. Lewma bi mînak danîna Îraqê bo deverê û paşan dût ketina welatên herêma Rohilata Navîn ji berêkaniye bo dest gihîştin bi çekên zaftir û hevdemîtir û hebûna hêzên teyare nizamî (leşkerî) êdî rê nadet di vê navberê de, rejîmek wekî Komara Îslamî xwediyê hêza nizamî ya zaf û çek û hewcehên şerên cur bi cur be, û bo dest gihîştin bi çekên tevkuji jî bixebite. Bi xasmanî ku ev rejîme di heyamê temenê xwe de daye eyan kirin ku rijîmeke terorîst, ne berpirsyar û sereberedayî û hir û neban bi yasayên pejirandiye navneteweyî û her gav dikare bo welatên cîranên deverê û heta cîhanê jî tirs û nigeraniyê biafirîne. Bi baldan bi hemû ev pirsên giring ku gav hilgirtina Îraqê bo ava kirina nizamekî Federalî ku dibe sebeba guhertinên bingehîn di deverê de, Komara Îslamî ya Îranê bikeve tengasiyê û bi hemû hêz û şiyana xwe bixebite ku, ceribînen niho yên Îraqê tevî ser negirtinê rû bi rû biket. Lê belê tevî wan hemû têkvedan û dijberî kirina vê rejîmê ku wisan tê xuya kirin ku îradeya xelkê Îraqê û civata deshilatdare vî welatî û piştgirî ya Emerîka û Ewropayê ji vê gavê û pêşve çûna vê pêvajoyê, pîlanên Komara Îslamî û hêzên welatên mîna vê rijîmê dê pûç bibin û xelkê Îraqê dibite xwediyê nizameke Federalî û deshilateke civakî ku di bin hakimiyeta vê nizamê de gelên Îraqê û peyrevên dîn û olên cur bi cur di wekhevî û mafê beramber û edalet û tenahiye de bijîn.

Mehkûm kirina kiryarên terorîstî

Roja pêncsemî 29'ê Xezelwera 1382'ya Rojî (2003.11.20 Zayînî), du teqînên mezin li du cihên Bazirganiyê ên pir xulyaqet li bajarê Stenbol a Tirkîyê qewimîn ku bû sedema kuştina 28 kes û birîndar bûna 300 kesên din. Tenê 5 rojan berî vê kiryara terorîstî bû ku bûyereke dine terorîstî di wî bajarî de afirî ku ev jî bû sedema kuştina hejmarek ji kesên û birîndar bûna hejmarek zaftir ji xelkî û zirar û ziyaneke zaf û ber bi çav afirand.

Ev cure kiryarên terorîstî ku pitir dibine sebebê kuştin û birîndar bûna xelkê sivil û bê guneh, heyamek berî niho li Tirkîyê, Îraq û welatên din ên herêmê ku xurtî hatine holê, bûne sebeba kerb û nerehet bûna xelkê seranserê cîhanê û raya giştîye cîhanê û tevî nerazî bûnen xurt u berfireh rûbirû bûye.

PDK Îranê ku gorî û qurbanîye terorîzma Komara Îslamî ya Îranê ye, vê kiryara terorîstî gefek ji bo mirovahiyê û belav bûna vê jî xeterek bo tenahiya canî û maliye xelkên sivil û bê guneh di wan welatane de dizane û bi tundî şermezar û mehkûm dike. Teror weke kiryarek nebaş li her ciheke cîhanê û bi destê her girûp, dewlet û komekê û li dijberî canê her mirovekê û bi her meremekê ku bihê kirin şermezar û mehkûm e û xebat bi dijî terorîzmê wezîfeya hemû ev welat, Partî û Rêxistina ye ku xwe bi alîgir û berevanê aştî û azadî, ewlekarî û tenahiya xelkê cîhanê dizanin.

Em hêvî dikin ku bi cehdek giştî û girtine bera rêya çareseriyê ji aliyên civakên navneteweyî ev kiryarên hov û xirabkerane bihêne bin bir kirin û nehêl in carek din dubare bibin ku li welatên cur bi cur de canê xelkê sivil û bê guneh dêxe ber gefê.

Partiya Demokrata Kurdistan a Îranê

**1382.08.30'ye Rojî
2003.11.21' ye Zayînî**

Nûçeyên Kurdistanê

Civîna rayedarên dewletê li bajarê Seqiz

Roja şemiyê 20'ê Xezelwera 1382e rojî (11.11.2003 zayînî), Şivra îdarî ya bajarê Seqiz bi pişikdariya Cemşîdî cêhgirê siyasî yê yekeme Parêzgarê Kurdistanê li Seqizê û her wisan Fermandarê wî bajarî û berpirsyarên îdareyan civînek li dar xistin.

Di wê civînê de berpirsên îdareyên dewletê seba vê çendê ku çima hetanî niha tenê 3-4 kesên xwe bo noneratî di Meclisê de nav nivîs kirine, nerazî bûna xwe eyan kirin.

Di dawiyê de gihîştin vê encamê ku hemû berpirsyar cehd û bizava wan eve be ku xelkê ji bo pişikdarî kirin di hilbijartina pêşeroja Meclisa Şivra Îslamî de hay bidin.

Kamyaran

Lêkdana xelkê û hêzên rijîmê li Kamyaranê

Roja 14.08.1382'e Rojî (05.11.2003 Zayînî), otombêla kasibkarekê di nav bajarê Kamyaranê de ji aliyê çend kes ji hêzên leşkeriye rijîmê tê girtin. Her di wî çaxî de xelk li devra wan xir dibe û daxwaza azad kirina otombêlê dikin, ku di encamê de di navbera xelkê û hêzên rijîmê de tevçûn û alozî çê bibe û piştî wê çendê ku şûşeyên otombêla Hêzên Întizamî dişkinin, du kes ji wan (Hêzên Întizamî) jî bi navên Serheng Azadî û Serwan Yawerî tîr birîndar kirin. Lê roja paştir rijîm dest bi girtinên ciwanên wî bajarî dike û hetanî dema gehiştina vê nûçeyê 11 kes hatine girtin û şandine girtîgehê.

Doma rûpelê 1

Ji çiyayê Agirî ve ber bi rojnâmeya Agirî

zaravên esîle zimanê şirîne Kurdî û xurtên xebatkare neteweya me, bi alîkariya nivîser û afirandinvanê gelê me di pêxema xizmet bi gel û nîştiman da wezîfên xwe bi cih bigehîne û bibe hêvî û baweriya xwendevanên rêzdar û xelkê xebatkare Kurdistanê.

Danana navê Agirî li ser vê rojnâmê ji aliyê Partiya Demokrat ve dizivire bo çend sedemên dîrokî ku ji aliyekê çiyayê Agirî di warê dîroka siyasî ve mîna sembola berxwedanê û remza hevgirtin û nasnameya gelê me tê hesabandin û ji aliyê din ve, nasname herî pêş çave xelkê vê herêmê ye, ku rojnâme Agirî bi zaraveya wan û zêdetir ji bo wan çap û belav dibe.

Bo zanîna zêdetir û pênase kirina pişkek li xasmaniyên cuda cuda ye çiyayê Agirî ku rojnâme me bi vî navî hatiye binav kirin, dê bala ve bo wan aliyên girîng û ber çave çiyayê Agirî rakêşin:

Her wekî tê zanîn Agirî navê çiyayekî herî bilinde Kurdistanê ên ku di xilasiya tuxîbên Bakurê Rohilatê Kurdistanê ve rêze çiyayên Zagrosê bi çemê **Aras** ve girê dide û ketiye navbera tuxîbê sê welatên Îran û Îraq û Ermenîstanê. Bilindahiya Agirî 5137 mêtiran li ser rûyê behrê ber bi esman hilkîşiya ye.

Li mêj dem e ku efsane û çîvanokên cur bi cur derheq bi vî çiyayê gerdinkêş hatine gotin ku yên herî bi nav û deng, îşare bi vê hindê dikin ku di çax û serdemê berê de di çiyayê Agirî de burkan hebûye û ji ber vê hindê ku peşqel û guriya Agir li ser bilindahiya vî çiyayî de bilind dibû, navê Agirî li ser vî çiyayî danîne.

Yan jî eva ku li **Tewratê** da îşare pê hatiye kirin ku li çax û heyamê hizretê Noh Pêxember de dema ku bahoz û kirêve bibû, gemiya hezretê Noh li ser vî çiyayî Agirî lenger girtî ye.

Xuya ye ku di van salên dawî de wî çiyayî bala lêkolînan û pisporek çyanase cîhanê bo aliyê xwe rakîşandîye û renga di pêşerojê de zaf jî nepenî û xasmaniyên dine vî çiyayî bihêne eşkere kirin.

Xasmaniyeke dinê ye Agirî, dîroka siyasî ya Agirî ye ku di salên 1927 – 1931'e Zayînî de, yanî di wî çaxî de ku piştî tepeser kirina serhildana Simkoyê Şîkak di Kurdistanê

Îranê de, bizava Agirî li Kurdistanê Tirkîyê bi serokatiya Êhsan Nûrî Paşa dest pê kir, ku navenda vê serhildanê çiyayê serbilinde Agirî bû.

Bi wî awayî bizava Agirî di vî çaxî de Tîrojka xwe avête nava piraniya deverên Kurdistanê û bû sembola hevgirtin û hevxeberiyê di navbera xortên neteweya Kurd li hemû parçeyên Kurdistanê, di pêxema gihîştin bi mafê çarenivîsa xwe de.

Li Kurdistanê Îranê Celaliyan bi rêvebiriya **Ferzînde** û li Kurdistan Îraqê Barzaniyan bi rêvebiriya **Şêx Ahmed**, û Kurdên Sûriyê jî bi serokatiya **Haco** bi awayên cur bi cur di wê tevgerê de beşdar bûn, û bi cehd û xwe gorî kirinê karîn bi ava kirina Komara Agirî û çeqandina alaya Kurdistanê li ser bilindahiya Agirî, şanaziyek mezin bo neteweya Kurd biafirîn in.

Xuya ye ku ev serhildane jî piştî çar sal berxwedan û xweragirî, aqîbet bi sedema komplo û îxaneta neyarên Kurdan ve hate tepeser kirin. Akinciyên vê herêmê tûşî qewmîneke herî mezine mirovî bûn û bi hezaran kes li jin û

zarok û pîr û kal hatine qir kirin û bi dehan hezar kes jî bi terzekî hovane hatin veguhastin u dûr xistin ji mal û heyiya wan hate talan kirin û gundên wan hatin kavigir kirin.

Li vê demê were hetanî niho navê Agirî mîna landik û êvirgeha tevgera azadîwazî û remza hevgirtin û berxwedan û nasname belengazî û bindestiya Kurd û axa parve kiriye Kurdistanê di herêm û cîhanê de navbangê xwe derxistiye û bûye parek ji dîroka teji ji bûyer û qewmînen netewa me.

Sedemeke dine bi nav û

Demokrasi bo Îranê Hejmar 1 Novembara 2003

agiri **Öttonomi bo Kurdistanê** Serrmaweza 1332e Hej

Rojnameyêke siyasî û çandîye Partiya Demokratî Kurdistanê Iranê dipeşve

Li çiyayê Agirî ve ber bi Rojnâmeya Agirî

Birêz Ebdulê Hesenza, Sekreterê Giştîyê PDK Îranê di hevpeyivînekê tevî Agirî de

Xwendevanê heja, Ev hevpeyivîna jêrin bi şane bûn û kêfxweşiya weşana yekem hejmara Agirî ji aliyê destpêk nivîskarên Agirî ve wekî rêzdar Ebdulê Hesenza Sekreterê Giştîyê PDK Îranê hatîye pêk anîn, em bala ve bo pîr û berhîvên girîngê we hevpeyivîna radîkîzîne. **Doma wê 2**

Nigeraniya Komara Islami derheq avabûna sistemeke federalî di Îraqê de

Agirî ser Navenda Çiyayê Bazarani (BCT) girtî çûn hejmarê Agirî wê îşîra hatî mezin terorkîziya serdana me, per di girtî çûnê dîne çûnê dîne dîne. Di emana serê dijî tarîkê de 2 destlêstin beravê dîroka (Tahsan û Rajina Iraqî) hatine pêşvebirin. Di 13 jûnê an de hikûmetê nû ava dîbin, ku armanca wana pêk anîna destlêstinê demokrasîk û ser bîngêra mafê mirovî û vîyanê girtî wê "wastîyayîna". Avedan kirin û demokrasîda sîstemêke demokrasîk -- ku hevpeyivîna rojve Rûpêdana Navîn û Otonomî Islami ye -- Îraqê jî di 13 demokrasîyê jî karê giran û servek qurûs ku herca bi gavên bîvîranê û pişgirtinê û lêdana alîyayî çiyayê navnetewî wek hevpeyivîna mîna nîvê û wê lête hûn.

Şerê dijî tarîkîyê hata nekariya tarîkîyê jî hûn. **Doma wê 10**

Destpîsiya mafî Hilatina mejiyan li Îranê de 9 li Îranê 18

22'êna Kongreya Enternasyonal a Sosyalîst 19

dengî û xweştivî bûna Agirî dizivire bo qonaxa xebata çekdarî û berxwedaniya PDK Îranê dijberî rijîma kevnar parêze Komara Îslamî ya Îranê di salên 1980 – 1995e Zayînî de ku Partiya Demokrat navê yek ji hêzên xwedî şîyan û çelenge Pêşmergek xwe li Bakurê Rojavayê Kurdistanê de bi navê Agirî bi nav kir.

Ev hêza qehreman ku di pêxema berevanî ji mafê berheqe gelê xwe de karî bi terzekî bêmînak bi dehan û sedan hemase û şanaziyiyên mezin û ji bîr nekirî bo Partiya Demokrat u gelê Kurd biafirîne û bibe cihê serbilidîyê û peyva ser zimanê xelkê Pêşmerge parêze Kurdistanê.

Rewşa malwêrankere îtiyad(narkotîk)ê di Îran û Rojhilatê Kurdistanê da

Azad Kurdî, Azadkurdi@hotmail.com

Di cîhana evro de, ku mirovayeti bi tundî tûrikê xwe bo gihîştin bi pileyên pêşketinê girê didet, **Mewadê Muxedir anku narkotîk** yê bûye mezintirîn kosp û asteng li ber rêya pêşketina mirovan di hemû waran de. Agirek ku heyia mirovan dişevitîne û dibe sebebê herifin û ji hev belav bûna çarçove û bingeha malbatan. Ger li serjimêriyên ji hev veqetana jin û mêran û jiyana neserkeftî ya wan, hin pîvan di destê me de heban, bêgoman mewadê muxedir, mezintirîn lîstikvanê vê tirajêdiyê dibû. Zor hatiye dîtin, ku keç û xortekî evîndarên hev ku ji parzinkên cur bi cur derbas dibin û piştî bi hezaran dijiwariyan digehin hev, lê îtiyad bûna yek ji wan, hemû hêvî û xweziyên wan ji nav dibe û pirsgirêkek mezin ji bo civaka mirovayetiye dixulqîne.

Heger em bixwazin li ser rewşa xirab û malmêrankere mewada muxedir ku niha li bajarên Kurdan zêdetir li herêmên din belav bûye nixxandinekê bikin, hewceye li berahiyê hinek li ser rewşa îtiyadê li tewahiya Îranê de bas bikeyn:

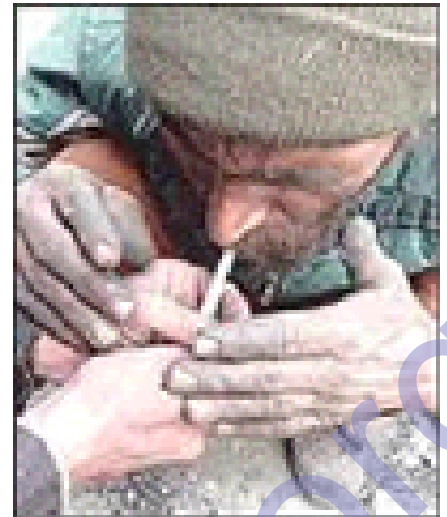
Ciwanên her welatekî sermaye û gencîneyek in, ku hikmê serbilindî û serfiraziya gel û netewa xwe pêk dînin. Pêşeroja geşa her welat û neteweyekê mirov dikare di çawanî û rewşa jiyana ciwanên wan de bibîne.

Em binêrin ku rewşa civak û ciwanên Îranê piştî 24 salan desthilatdariya Komara Îslamî ya Îranê Çawa ye? Hebûna 44 milyon kes heşimeta(şênîya) di bin temenê 30 salî de li Îranê û cîranbûna tixûbê Îranê tevî

mezintirîn welatê çêkerê mewadên Efyonî di cîhanê de (yanî Efxanistan), wisan jê kiriye, ku Îran bi yek ji riyên derbasbûna Mewada Muxedir bo Rojhilata Navîn, Ewropa û Amerîka bê hesabandin. Lê zirar û xisara mewadê berî her cihî li hevvelatiyên Îranê dikeve, piştî digehije welatên din. Goriyên yekem û sereke yê wê, xelkê Îranê, bi taybetî zêdetir ji 10 milyon kes ji netewa Kurd e. Lewre ev mewada malwêranker bi berfirehî û pir bi hêsani bi destê ciwanên Îranê dikeve. Em dikarin bêjin ku îtiyad bi muxediratê(tûşhatina bi narkotîkê) li Îranê bûye pirsgirêkeke bingehîn. Li gor agahî û jêderên nû, ku derheq mifa wergirtin ji mewadê muxedir û îtiyad li Îranê tên weşandin, îtiyad bûye pirsgirêkek mezin û neçareserkirî ya Civakî!!!

Li gor rapora semînara pêşgîrîkirin ji zêdebûna îtiyadê, ku li havîna sala 1380 Rojî(2001 Zayînî), li bajarê Meşhedê, hate li darxistin, 70% ji wan kesên ku tûşî îtiyadê bûne mirovên malbatdar in(zewcî ne). Bilî vê Çendê jî di her rojê de 600 kes sexmeratî mewadê muxedir li Îranê tên dest bi ser kirin(tên girtin). Di her mehekê de 100 kes bi sedema kişandina zore teryak û heroyînê dimirin. (1)

Tê gotin ku di her rojê de 500 kes ji ciwanên Îranê tûşî kişandina narkotîkê dibin(mutad dibin). Heşimeta mutadan li Îranê her 10 salan du beramber(du qat) dibe. Lê ya herî balkêş û cihê kul û keserê eva ye, ku roj bo rojê ji radeya temenê ew kesên ku tûşî muxediratê bûne, kêma

dibe. Mixabin niho ev nesaxî zêdetir di nav xwendekarên welat de bi awayekî berfireh belav bûye û sed heyf rû li zêdebûnê ye.

Eger û sedemên zêdebûna îtiyadê di civaka Îranê de çi ne?

Pirsên wê mijarê, eve ne ku eger û sedemên bingehîn yê îtiyadê li Îranê çi ne? Çima tu çareseriyek ji bo wê pirsgirêkê nayê kirin? Qurbanîyên wê kî ne? Dê encama wê çi lê bihê?!

Bi giştî, îtiyad di her civakekê de ji ber nebaşiya warên cur bi cure siyasî, aborî, civakî, paşdemayîna bîr û rayên çandî û ewlekariyê derdikeve rojeva jiyane. Dizîkirin, hejarî û nedarî, fesada cur bi cure yekkesî û giştî, bêkarî, kuştin, bêhêvîti ji paşerojê re û . . . hwd ji belayên tirsnaq ên îtiyadê li civaka niho ya Îranê ne. Temenê zewicînê ji ber pirsgirêkên aborî û malbatî heya qaseke zêde çûye jor, qasa ji hev veqetana jin û mêran zêde bûye û gelek pirsgirêkên din yê nexweş.

Îtiyad û nesaxiyên civakî yê din li dema desthilatdariya rejîma berê ya Îranê (Pehlewî) hindik bû. Civaka Îranê û bi taybetî civaka Kurdewarî li Kurdistanê wê demê di wî warî de sax û paqij bû, lê piştî bi ser kar hatina rejîma paşverû ya melayan li sala 1357 rojî (1979

Doma rûpelê 7:**Rewşa malwêrankere îtiyad(narkotîk)ê di Îran û Rojhilatê Kurdistanê da**

Zayînî) pirsgirêkên civakî, siyasî, aborî û çandî bi zanebûn dan dest pêkirin. Em dikarin bêjin ku şerê 8 saliyê Îranê û rejîma ji nav çûya Beissî ya Îraqê bandoreke mezin di wê bûyera civakî de heye.

Rejîma Komara Islamiya Îranê dirav(bodce)ke gelek zêde ji bo domandina wî şerê bê mentiq, bi pêkanîna saziyên mîna Supahê Pasdaran, êstixbarat (êtilaat), Besîcê Merdomî, alîkarî kirina hêzên terorîst li Rojhilata Navîn û hemû deverên din yê cîhanê û hin dezgeh, hêz û saziyên ne hewce bi kar anîne. Eger ev dirave ji bo fêrkirin û hînkirina nîfşê ciwan û zarokan hatiba terxan kirin. Niha civak ji kes û kesayetiyan zane, kêrhatî û hişyar dewlemend dibû. Rewşa jiyan û gel mîna niha nedibû. Lê wan hergav şiyar û hizra xwe daye tiştên jorîn û tenê tepeserkirina ciwan, xwendevan û xelkê bûye karê wan yê sereke. Eva bû ferhenga dewletdarî û desthilatdariya wan. Mînaka herî baş û zindiyê wê qirkirin û tepeserkirina Kurdan bi awayeke hov û cinayetkarane bû, ku bi taybetî ji sala 1979an heya 1985an bi tundî li hemû Rojhilatê Kurdistanê berdewam bû.

Zêrevan û civaknas dibêjin, ne ev kiryarên tund û tîje hêzên rejîmê û ne jî ev bernameyên çandî - civakî yê saziyên propagandeyî (teblixatê) li Îranê nekarîne ji çûna xelkê bo aliye mewada muxedir pêşgîriyê bikin.

Kurdistan û Tirajêdiya îtiyadê

Rojhilatê Kurdistanê ji 4 wilayetên: Urmiye (Azaerbaycana Rojava), Kurdistan (Sine), Kirmaşan,

Îlam û pareke mezina wilayeta Loristanê pêk hatiye. Piraniya rûniştvanên van çar wilayetan Kurd in. Zêdetir ji 10 milyon Kurd di van wilayetane de dijîn.

Îtiyad li herêmekê bo herêma din ferq heye(cudatî tê dîtîn), Kurdistan berevajî herêmên din yê Îranê û bi sedema Kurdbûn û daxwazkirina mafên neteweyî yê xwe pitir ketiye bin bandora wê siyaseta çewt. Her wek pêştir jî bas hate kirin, civaka Kurdan li dema desthilatdariya rejîma Paşatî ya berê(Pehlewî) û destpêka desthilatdariya rejîma Komara Îslamî pir paqij û pak bû, lê siyasatên nemirovane yê Komara Îslamî, rewşa civata Kurdan tûşî derdên giran kirine û şepirzeyiyek xirap xistine nava malbatên Kurdan. Rejîma paşverû ya Îslamî bersiva

xwestek û daxwazên Kurdan yê aştxwazane û berheq bi şer û bersiva kuştin û qirkirîna dan. Wan hurmeta neteweya Kurdan şikandin û gelek sivikatî bi kesayetiya netewî ya Kurdan kirin. Ev şerê kuştina mejî û hêza ciwanên Kurd li hemû deverên Kurdistanê dom kir û hên jî bi germî berdewam e. Kurdan bi rêveberiya partiyên xwe yê siyasî li hemberî wan siyasatên kawilker û hovane berevanî ji mafê netewî û berheqê xwe kirin(2).

Deshilatdarên Komara Îslamî bi mifa wergirtin ji hêza

êstixbarat(êtilaat)ê, hewil dan, ku mejî û hêza bingehîne şoreşê yanî ciwanan ji nav bibin. Ev siyaseta ne mirovane û bê exlaqane ya wan niho bi gur û tundtir bûye. Ew dixwazin bi vê siyaseta xwe îradeya berxwedana gelê Kurd bişkinin. Dema mirov bala xwe dide rewşa aloz û şepirzeye îtiyadê li Rojhilatê Kurdistanê, wijdana mirovayetî û Kurdane ya herkesî matmayî dimîne.

Niha di Îran û Kurdistanê de du curên muxediratê, weke Tiryak û heroyîn(narkotîk) zêdetir tîne bi kar anîn. Ew bi erzanî(bihayê ne giran) û bi awayekî berfireh bi dest dikevin. Bi xasmanî di heps û girtîgehên rejîmê da ku niha bûne bazara herî mezine muxediratê. Rewşa îtiyadê ewqas xirab bûye, ku gefeke mezin li xortên gel û netewa me diket û dibe em li hizra paqijkirina nîfşê xwe yê paşerojê de bin.

Ev siyaseta hovane û nijadperestane ya rejîma melayan jî dibe mîna tirajêdiyek xemgîn di dîroka Kurdan de bête mîze kirin. Niha kirîn û firotina tiryak û heroyîne bêtirs li her dereke bajar û gundên Kurdistanê û bê tirs û lertz ji girtin û zindanîkirinê didome. Pişkek zaf ji wî mewadî hêzên kirêgirtî û kesên xwefiroşe dezgehên êstixbarata Îranê di nav ciwan û gel de belav dikin. Ew hazir in, ku tiryak û heroyîne bê dirav bidin wan kesên ku dixwazin wê di nav gel de belav bikin. Eva rast e û em dibînin û dibihîsin, ku dewlet bi wî awayî xizmeta « pêşveçûna Kurdan » diket!!!

Jêder:

1. *Rojnameya Hamshari Çapa Tehranê, hijmar (3120)*
2. *Dokumentên rojnamevanê Kurd, birêz Kakşar Oremar*

Destpîsiya malî di Îranê de

Bavê Hejar
hejar@yahoo.com
 7.11.2003

Sîstema ramyariya Komara Islamî bi awayekê hatiye damezrandin, ku her carê bi afirandina tengasiyekê xelkê mijûl bike û rê nede pirsgirêkên abûrî, civakî û siyasiyên xwe bînin ser ziman. Rewşa han bûye sebaba wê yekê ku bertîl xwarî di nav Komara Islamî de bibe yek li rêyen çareseriya pirsgirêkan û ji aliyek din jî damezrandina mafiyayek malî di nav sistema abûriya Îranê de. Lewma her çewa li kurdî de me bo hinek mehên salê gelek navên cur bi cur hene di komara Islamî de jî ji bona rişwê gelek nav hatine saz kirin: Heqdest, destxweşî, ya natilya, jêr mîzî, perê çayê, dew şîrîn kirin û bi dehan navên din.

Ji Bona wê ku em bikaribin bersiva sebaba bertîl (rişwe) xwarinê di nav civak û çînên cur bi cure Îranê bidin, belkî ya qenc ev bît em mêzeyî şêwaza dabêşkirina deshilatê li Îranê de bikin. Mezintirîn deshilata abûrî li Îranê ne li destê kompaniyên taybetî an dewletî daye belkî li destê rehendek sêhem binavê **Binyat** ku birastî taybet bi Îranê ye dey e.

Binyatên Îranê bi navên cur bi cur xwediyê hêzek abûriye gelek mezin in ku belkî di seranserê cîhanê bi wî awayî nebit. Ji nav vana dikaribin îşare bi Binyata Mustezefan ku li despêka temenê Komara Islamî li rêberê rêjimê Ayetullah Xumeynî damezrand. Ji bilî wê binyata Canbazan, Binyada Şehdîdan, Komîtey

Imdada Xumeynî, Binyada 15'ê Xurdad, Camiye El-Sadêq, Binyada Amîn ol Moiminîn û hdv, dikaribin nav bibin. Astana Qudsi Rezewî ku erka pêragehiştin bi mezarê Xumeynî bi istûyê wê ye, him di warê deshilata abûrî û him jî di warê şêwaza kar de di gel binyatên din di gel hebûna wekheviyan gelek cudahî jî hene.

Diber wê jî bertîl xwarî li Îranê ew hinde mezin bûye ku em dikaribin basa "rant xwariye" bikin.

Li sala 1994 ve ku hinek li dizî û dest pîsiya karbidestên komara Islamî di rojnameyan de hat weşandin, kar û çalakiyên binyatên nav Îranê de ketin ber bala bîr û rayên giştî. Ev nûçeyên ku car car bi navê gote got di nav xelkê de dihatin axiftin hêdî hêdî bûn serdêr û nûçeya yekeme rojnameyên di nav rejîmê jî tîn weşandin. Piştî eşkere bûna 123 milyar tûmen **rent xwarina** banka Sipeh, **Fazil Xudadad** bi tawana fesada abûrî hat dar xistin. Xuyaye ku Xudada wek moreyek bûye qurbanîyê sîstemek mezintir ku bi destê ayetollha birêve diçe. Di piroseya aşkira bûna perwenda 123 milyar tûmenî de navê Mortaza Refîq Dûst gelek kevtibû ser zara û yek ji moreyên herî zor cihê gumanê bû, lê Refîqdûst li aliyê rêberê komara Islamî we hat parastin û berprsayetiya wî bo serokayetiya Binyata Mustezefan hetanî 5 salên din jî hat taze kirin. Bi wî awayî hat nîşan dan ku rêberê

mezine komara Islamî bi xwe jî yek ji beşdarên rênta 123 milyariye.

Ji gor serekaniyên abûrî li dahata "naxalise" Îranê ku xwe digehîne nizîkê 115 milyar Dolara, zêdeyî 35 milyar Dolaran dikeve xizmeta abûriya bin erdê û li kanalên ne fermî digehin destê xwedî deshilatan. Abûriya weşartî (bin erdê) tiştêk nine ku bikaribe di serjimêrî û statîkan de bê xuyanî kirin. Ew abûriya han ji meydana çalakiyên binyata ne.

Xuyaye bo welatek mezin mîna Îranê beşa binyatan di abûriya Îranê de ku xwe digehîne 2 -3 % nikaribe karek zor ser abûriya Îranê bike. Lê ya giring çarenivîsa wan binyatane û herwisa ew rola ku ew binyadane li ser siyasetên abûriye Îranê digêrin e. Jiberku mafiyaya deshilata wan binyatane ew qas mezine ku dikaribin pêşkevîna abûriye beşa taybetî û beşa dewletî bisekinînin.

Nebûna zelaliya abûrî di sîstema komara Islamî de bûye sebaba wê yekê ku beşa ne dewletî û ne taybetî hêdî hêdî bibe xwedî deshilat li nav beşa neftê de jî. Yasaya komara Islamî taybetî kirina abûriya neftê qedexe dike, lê dibe taybetî nebûna binyatan ewane rê heye bibin xwedî şerîkên neftê.

Bi wê sîstema taybet, karbidestên Komara Islamî karîne sermayeyên gelek mezine gelên Îranê li welat derxînin û li bankên derve razînin. Armanca wana dikaribe 2 tişt be, digel misoger kirina warê jiyana xwe ya paşrojê dikaribin bi wî sermayê bibin sedema sazkirina saziyên terorîstî.

Doma rûpelê 1

”Îran qurbaniyê terorîzmê”

Nivîsîn û wergêran: Kurmanc Hakkî

derxîne û cîhanê li terorîstan paqij bike. Êrîşên terorîstî piştî şerê Îraqê zêdetir ji berê dişopin û bûne sebaba wê yekê ku piroseya aştiya Filistîn û Îsraîlê jî bi tewawî bê herifandin. Pirojeya **Xarîta Rê** veke xuyaye berî ji dayikbûnê di ber êrîşên xwekujiye terorîstan tê fetisandin. Hêzên terorîstî xwe bi nûnerê gelê Filistîn û berevanên nixxên Îslamî dizanin. Hamas, Cehad û Hizbullah ev rêxistin in ku berpîrsayetiya êrîşên xwekuji bi istû digirin û hemî rêxistinên han ji aliyê Komara Îslamî tîn piştigîrî kirin.

Rejîma Îranê gelek berî êrîşa 11'ê Septembrê piştigîrî ji terorîzma navnetewî kiriye û bi dehan neyarên siyasiye xwe li rêya teror li dereve û hundirê welat ji holê rakirine. Rejîma han li hemî welatên din zêdetir dijî aştiyek wiloye li Rojhelata Navîn ku têde gelên Filistîn û Îsraîl bi mafên wekhev û bi cînaretî welatên xwe avedan bikin. Komara Îslamî li roja hatine serkare xwe, Îsraîl wek welat bi fermî nas nekiriye û li **Misilmanên Cîhanê** xwestiye welatê **Benî Îsraîl** ji holê rakin. Komara Îslamî di dîroka zêdey li 24 salên xwe de her tim alîgir û piştîwanê hêzên terorîste deverê bûye.

Li sala 1979 hetanî niho zêdetir ji 1000 kes li 200 êrîşên terorîstîye Komara Îslamî hatine kuştin. Nêzikî 600 kes li

hevvelatîyên Îranê li derevey Îranê bi destê komara Îslamî hatin teror kirin, ku 80 kes ji wana li sinûrên welatên Ewropa de hatin encam dan. Di encama dadigeha bi nav û denge **Mikonos** de îdî bo hemî cîhanê derket ku rêberên herî bilinde Komara Îslamî biryara wan terorana dane.

Hêrîşên terorîstîye paş şerê Îraqê, nîşan didin ku ne tenê alîgirên rejîma berêye Îraqê, belkî hinek welatên cîran jî destê wan jî têkelî xwîna bi dehan kes ji xelkê Îraqê u hêzên hevpeyman sor bûye. Cîranên Îraq û xasmayî Komara Islamiya Îranê ji vê çendê ditirsîn ku Îraq bibe welatek demokrat û li ser bingeha ploralîsta siyasi, çandî û neteweyî bê damezrandin. Tilisma han xewnek gelek nexweş e bo rejîmên dîktator û terorîst perwer. Kuştina Ayetullah Hekîm li roja 23.8.2003 gumanê ne tenê dibin ser alîgirên Seddam, belkî paşerokên welatên cîran û nemaze Komara Îslamî jî têde xuyanî dîkin. Geşe kirina nîrx û bihayên demokrasî û ploralîzmê hêcetêk baş e bo kevnanan fermana Cehadê li Îraqê der bikin û bo tepeser kirina projeya Xarîta Rê piştigiriya tund û tîjî û êrîşên xwekuji li Filistînê bikin. Karê han vê hêzên Emerîka li Îraqê asê bike û tengejê di wê deverê de berdewam biket û damezrandina dewleta

serbixweye Filistîn û aştiya deverê vê tenê wek xewnek xweş bimîne. Bi vî awayî Îran vê bikaribe bi keyfa dilê xwe cuda hizirkerên navxwe bifetisîne, alîkairiya hêzên terorîst bike û di cem wana jî programa xwe ya sazkirina çekên navokî dom bike.

Israîl di piraktîk de tenê welateke li Rojhelata Navîn ku xwediyê sîstemek demokratîk e. Her çend siyaseta dagîrkeraneye Îsraîl cihê şermezar kirinê ye, lê ewa ku welatên deverê ditirsîne berî her tiştêkê demokrasîya wî welatiye.

Berî 6 salan dema serok komar Xatemî hat ser kar, wî hevceyiya diyaloga navbera şaristaniyan anî ser ziman. Hevdem di welatê bin hikmê Xatemî de kuştinên rêzokî, terorên bi dizî ve, zîndanî kirina rojnamevan û cuda hizirkeran bi awayek berfireh hat şopandin. Zêdeyî şeş sal serok komariya Xatemî û 24 sal dîroka Komara Îslamî hevceyiya rexne ji xwe girtinê derheqî pêwendiyên wê bi mirovên dereve û navxweye sînoren xwe li her demekê zêde rojevî kiriyê. Eger Îran birastî dixwaze li cîhana îro de cihê xwe peyda bike û bibe cihê rêz û qîmetê û eger her wekî balyozê wê Cevad Zarîfî (Time Europe 11.11.1996) gotiye “Îran qurbaniyê terorîzmê ye” ev dibe rexneyên bingehîn ji xwe destpê bike û rêz bo mafê mirove hevvelatîyên Îranê dabinê û dest ji piştigiriya rêxistinên terorîstî hilbigire. Ji bona bi dest anîna aştiyê li Rojhelata Navîn ev dibe welatê Îsraîlê bi fermî binase û piştigiriya xwe li hêrîşên xwekuji biqetîne. Vê demê mirov vê bikaribe bawir bike komara Islamiya Îranê dayka terorîzmê nine.

* Ev nivîse bi zimanê Finlandî bona 11. salvegera terora şehîd Dr. Seîd Şerefkendî li malpera www.kurdistanmedia.org da hatiye weşandin.

Hunermend Cewad Merwanî:

“Firotna çandê firotna namûsê ye!”

SALIHÊ KEVIRBIRÎ
salihkeviri@hotmail.com

Cewad Merwanî; di sala 1965'an de li gundê Boşata Farqînê hate dinê. Merwanî, xwendina xwe ya seretayî, nivî li gund û nivî jî li bajêr bire serî. Xwendina xwe ya bingehîn jî li Farqînê domand. Li gorî gotina wî, "salên wî yên surgûniyê" jî çêbûn. Merwanî ji ber van sirgûniyan nivî salekê li Batmanê û nivî salekê jî li Diyarbekirê xwend. Di darbeya 12'ê Îlonê (Rezberê) de di dema Îfseyê de rastî sivikatî û lêdanan hat. Bi qasî sê mehan li Diyarbekirê di Enstîtûya Perwerdehiyê de xwendina xwe domand. Dema ku li Diyarbekirê bû, qeyda xwe li 'Konserwatuara Muzîkê' pêk anî. Demeke kurt di Radyoya TRT'ê ya Diyarbekirê de xebitî. Tiştê ku di radyoyê de jê hat xwestin, nekarî pêk bîne û dest ji karê radyoyê kişand. Ji ber ku jê dixwestin ew gund bi gund bigere û stran, awaz û kilamên kurdî berhev bike, paşî jî li tirkî wergerîne. Di sala 1984'an de di nava gel de dest bi karê hunerî û stranbêjiyê kir. Xebatên wî wekî Kaset û sêlik (CD) derketine pêşberî guhdarên kurd.

Cewad Merwanî ev çend sal in ku jiyana xwe li xerîbiyê ango li Almanyayê didomîne û kar û barên xwe yên huner û stranbêjiyê li 'Akademiya Çand û Hunera Kurdistanê' didomîne.

Li bajarê Durena Almanyayê li avahiya Akademiyê em bûn mêvanê Cewad Merwanî...

Kekê Cewad, jiyana te ya hunerî çawa dest pê kir. Cara ewil tu li ku derê ketî nava karê hunerî. Yekemîn kilama ku te got kîjan bû?

Cara ewil ez nizamim ku min kîjan kilam got. Di malbata me de her kes ketibû bin bandora olî û hemû hecî û mele bûn. Dengê wan hemûyan xweş bû. Min jî demekê feqîti kir. Ez diçûm ser banê mizgeftê û min bang dida. Min qesîde dixwendin. Lewre min hingê kifş kir ku dengê min xweş e. Wê êlhamê da min. Paşê min dest jê kişand. Paşê ji bo ku bibim mamoste qeyda min li Enstîtûya Perwerdehiyê hate çêkirin. Lê min nedixwest ku ez wekî memûr û karmendekî dewletê bixebitim. Min dixwest ez serbixwe bim. Lewre jî min dest ji xwendina mamostetiye berda. Paşê ez ketim Radyoya Diyarbekirê. Di nava gel de pêşbirke û çalakiyê hunerî çêbû. Min qezenc kir û ez bûm xebatkarê radyoyê. Armanca wan a bingehîn jî ew bû ku xortên dengxweş ên kurd peyda bikin, wan bibin metropolan û di nava çanda tirkî de bihelînin û ji bo xwe û çanda xwe bi kar

bînin.

Paşê teyîbek dan min û ji min xwestin ku ez di nava gel de bigerim û stranên gelêrî berhev bikim. Min jî nedizanî û ez li hemû herêman geriyam. Ji Xerzan heta Diyarbekir, Qulp û Sasonê gav bi gav geriyam û min stranên gelêrî berhev kirin. Min dixwest wan stranên bidim wan, lê çend heval û dostên min ên bi navê Berzan, Salih, Mensûr Cahîd, Cewad nehiştin ku ez wan kilam û stranên bidim wan. Ji min re gotin: "Tu çawa çanda xwe difiroşî. Çawa ku mirov namûsa xwe bifiroşe" Wan ez razî û serwest kirim û min ev kilam û stran nedan wan. Paşê min ji xwe re hildan.

Te çawa dest bi hunerê kir?

Ez berê diçûm dawetan. Me bê saz û muzîk stran digotin. Piştî ku teknîk pêş ket, ligel hevalekî xwe me dest bi karê muzîkê kir. Navê hevalê min Hesên bû û ew kurxalê min bû. Ew hê jî karê xwe li Diyarbekirê berdewam dike. Wê demê me bala xwe dayê ku bi du kesan çênabe, me şagirtên nû girtin û me ew hîn

kirin. Me di nava salekê de çend şagirt hîn kirin. Me bi kurdî dest pê kir. Ji ber tirsê ku kurdî qedexê bû hin çaran jî me bi tirkî digot. Me nedikarî em navekî li koma xwe bikin. Ji tirsê polîsan me nedikarî em xebatê bikin. Li gundan em rehet bûn. Paşê ku gel hinekî em nas kirin û em jî hînî kar bûn, em bi ser ketin.

Bi qasî ku ez dizanim, tu ji malbateke dîndar (oldar) jî tê. Li gel dengbêjî, awaz û stranên kurdî, sewt û awazên tesewûfî û olî jî bandor li te kirine. Ez şaş im gelo?

Na! tu rast dibêji. Malbata me li gel ku malbateke şoreşger û welatparêz bû, eynî wext jî malbateke oldar jî bû. Babê min bixwe wekî hunermendekî şareza beyt û qesîde dixwendin. Ew dengbêj nebû lê dengxweş bû. Ez hinekî di bin bandora wî de mame. Melayên gundên me û yên dorhêlê jî bandor li min dikirin. Meleyek jî xalê min bû.

Me behsa bandorkirine kir, hate bira min tu jî wekî piraniya dengbêj û stranbêjan gelek behsa radyoyên kurdî yên wekî Erîvan û Bexdayê dikî. Ne wisa ye?

Rast e! Gelek tesîr li min kirine Radyoyên Erîvan û Bexdayê. Jixwe dengbêj û hunermendê ku bêja Radyoya Erîvan û Bexda tesîr li min nekiriye ne rast e. Min endam, bêjer û hunermendên radyoyê nas nedikirin lê dengê wan kesan pir li xweşiya min diçû. Eyşe Şanê jî wekî hunermendê jin bandoreke mezin li min kiriye. Mihemed Arif Cizrawî, Hesên Cizrawî, Şeroyê Biro, Kawîs Axa, Karapêtê Xaço û hwd. Hemû ev liambêjane navên ezîz in ji bo min. Ez her dem feyza xwe ji van navan digirim.

Wekî din heger tu çend navan li van navan zêde bikî, dê tu çi navan lê zêde bikî?

Ji herême Mehmûd Qizil û Husênê Faro gelek bandor li

Doma rûpelê 11: Hevpeyvîn bi hunermend Cewad Merwanî re

min kirine. Babê min pîlakên wan distandin û min ku lê guhdarî dikir di hişê min de diman. 'Kewê Ribat' Şakiro hatibû Melezgirê û me carekê hev dît. Hevnasiya min bi Dengbêj Zahiro, Salihê Qubînî, Eyşeşan û Mehmûd Qizil re çêbû. Bi taybetî dostaniyekî min û Salihê Qubînî yê baş hebû. Baş tê bîra min şeva ku min terka gund kir, me xatir ji hev xwest...

Te bi kîjanî re stran gotine:

Min bi Eyşe Şan û Xalê Fewzî re stran gotine. Lê ne tiştêkî wisa wekî bername yan tiştêkî din tenê em bi hev re rûniştine û me kilam gotine. Min ji bîr kir ez bêjim. Rehma Xwedê lê be, bandora rehmetiyê Şiyar jî gelek li ser min heye. Ew yê vê dawiyê bû û bandora wî li ser gel jî hebû.

Em werin ser rol û girîngiya dengbêjiyê. Li gorî te çima ewqas girîng e dengbêjî û stranbêjî? Rola wê ya di çand û wêjeya kurdewarî de çi ye?

Salihê Bira wekî tu jî dizanî, ji ber ku arşîva me tunebûye em nizanin ka kilam û stran kengê hatine çêkirin û qewimîn kengê pêk hatine. Lê kilaman bandoreke mezin li ser gel heye. Yanî arşîva zindî ne dengbêjên kurd. Ji ber ku nivîsîn û tomarkirin li welêt tunebûye barê giran hemû maye li ser milê dengbêjan. Bi rastî em deyndarên dengbêjan in ku ew dîrok ji me re xwedî kirine.

Li ser wêjeyê jî rola wan zêde ye. Bo mînak strana Zembîlfiroş. Berî hezar salan li Farqînê dewleta Merwanîyan ava bûye û kilama Zembîlfiroş di wê demê de hatiye çêkirin. Lê em nizanin ku ew di destpêka avakirina dewletê de yan di kîjan demê de hatiye çêkirin, lê em tenê vê yekê dizanin ku dengbêj nebûna niha me kilama Zembîlfiroş nedizanî. Rola dengbêjan di parastina çanda kurdî de gelekî mezin e. Gava

ku mirov bala xwe dide gotinên strana Zembîlfiroş mirov lê dinêre ku wêjeyeke gelekî balkêş tê de heye.

Eger em ji te bixwazin ku tu behsa bîranînekî xwe yê zarokatiyê ku li ser dengbêjan dengbêjiyê ye bikî, tê ji me re çi bêjî?

Gelek bîranîn hene. (kurtedemek difikire, piştîre bi bişirîneke zirav axaftina xwe berdewam dike) Rojekê Mehmûd Qizil û Eyşe Şanê hatine bajêr û her kes çû dîtina wan. Dê li sînemayê konser bidana. Em zarok jî çûbûn ser dîwaran ji bo ku tenê ji dûr ve be jî em bikarin wan bibînin. Çawa ku melayketek hatibe wir û mirov here dîtina wê. Hewçend ku Eyşe Şanê bandor li gel dikir. Mehmûd Qizil jî her wisa. Rojekî xweş bû...

Dibêjin daweta bêdengbêj ne tu dawet e. Dîtina te çi ye divî warî de?

Daweta ku dengbêj lê tunebe, kêmdawet e. Baş tê bîra min, dema dawetek çêbûya û dengbêj û stranbêjên wê dawetê tunebûya, digotin; "Werin em herin filanderê, 'daweta bêdeng' heye...!" Ku dengbêj an hunermendek tunebûya tama wê dawetê jî tune bû.

Ez vê pirsê ji tevahiya dengbêjan dikim. Lewre jî dixwazim tu jî bersiva vê pirsê bidî; Gava tu dest bi gotina kilaman bikî, wê bikaribî çend kilaman bibêjî. Kilamên ku te bi xwe jî çêkirine hene?

Kilamên ku min bi xwe çêkirine nêzikî 55 heb in. Ku hinek kuta nebûne. Min hinek ji wan tomar jî kirine. Wekî 'Dayîkê', 'Kekê min ê Penaber', 'Rojhilata Navîn', 'Gelê Kurdistan', 'Ew kî bû ev dil şiyar kir?', 'Evîndarî ne wiha ye', 'Mezra Botan' û 'Sazbendo'

Hinek jî hene ku min ji helbestên Meleyê Cizîrî, Meleyê Bateyî û Seydayê Dilbirîn girtine. Min ji wan re muzîk çêkirine. Ez niha nêzikî 3000 stranî dizanim.

Dibe ku ez hemû strana bi giştî dizanin lê qet nebe ez muzîk û awayê gotina wan dizanim.

Min bihist ku tu berhevkirinan jî dikî...

Belê xebateke min a berhevkinê heye. Min dil heye, stran û kilalên kurdî berhev bikim û bidim weşandin. Dê ev xebat, ji kilam û stranên gelêrî û folklorî pêk bê. Şêwaz, nota û awayên reqsên wan hemû dê di vê xebatê de hebin. Ezê heta serê sala 2003'yan amade bikim. Fikra min ew e ku navê pirtûkê deynim "Stranên Kurdî yên Gelêrî û Folklorî".

Cewad can, eve demeke ku tu kar û xebata xwe ya hunerî li mişextiyê, ango ji dûr welêt û li xerîbiyê berdewam dikî. Zehmetiya xebata li dereveyî welat çi ye gelo?

Ji bo hunermenedek û ji bo nivîskarek, gava bixwaze karê xwe baş pêk bîne, welat baştir e. Ev deh sal in ku ez li Ewropayê me. Tu bawer bike, her şeva ku min serê xwe daniye û raza me, min di xewnên xwe de welat dîtîye. Ez hêjî hînî jiyana li Ewropayê nebûme. Ez hîn nabim jî. Her tişt sunî û beredahî ye. Tiştên xwezayî li vir tune ne. Ji bo hunermendan jî ev yek gelek zehmet e. Xerîbî zor zehmet e. Mirov dikeve nava tengasiyan. Li vir her cure derfetên teknîkî hene lê germahya gel û xebatê kême. Lê li welêt ne wisa ye. Ku xebata em li vir dikin heger me li Diyarbekirê bikira, ez bawer im niha 500 şagirtên min hebûn.

Mamoste Cewad, zor sipas ji bo bersivdayîna pirsên me. Mala te ava...

Mala te avatir. Bi riya vê gotûbêjê ez dixwazim peyamekê jî bidim. Ez hêvîdar im ku kesên li ser hunerê dixebitin, bila li çanda kurdî hûr bibin û lê xwedî derkevin. Bila berhemên xwe nedin talankirin û dizînin. Her wiha bila berhemên xwe yên gelêrî berhev bikin û bi pêş bixin.

Sedsaliya ji dayik bûna Cigerxwîn pîroz be

**Xwendin nebe kes naçe pês,
Peyda dibin pir derd u êş,
Her dem di bin destê neyar,
Em dê bidin xûkî û bêş,
Ev tac û şewket xwendine,
Ev dîn û dewlet xwendine,
Ev serbilindî xwendine,
Ev dewlemendî xwendine,**

Cigerxwîn di helbestên xwe de her gav li ser wan tengavî û bê çareiyê ku millet tê da bûye nivîsandiye û şûnwarê hovîtiya dijminan li ser jiyana gel daye eyan kirin û rewşa welat wisan aniye ziman:

**Dijmin hilveşand tev gund û bajar
Zar û zêçên me jar ber dîwar
Li jor balefir, li jêr tang û top
Ji xûnê sor bûn hemû şûn û şop
Welat carek dane ber şewat
Milet Perîşan, bê kar, bê xebat
Birçî, û tazî, hemû perîşan
Bê mal û bê cî, ne xev, ne razan.**

Cigerxwîn bi helbestên xwe tovê netewe perwerî û welatparêziyê direşand û bi bingeh girtina vê bîr û bawerê, rêya xebat û berxwedanê nîşanî keç û kurên Kurdan didan û bi helbestên weke: Kîne Em, Herne Pêş, Şam Şekire Welat Şirîntire û ... gelekên din, karî

hêza pangiriye gel di hemberî dijminan de biteqîne û bibe pêşengê helbestvanên şoreşger di vî çaxî li Bakûrê Kurdistanê de.

Evî baweriyek mezin bi rolê wekheve Jin û Mêran di nava civakê de hebû û bo nav birina evan qeyd û bendên paşveroyî, ku nedihêla keç û jinên Kurd bikevine xebatê, di helbesteke xwe de wiha gazî keçên Kurd dike:

**Keçê rabe, serî hilde, di vî çaxî weha nabi,
Binêr, jin çune ezman, heta kengî di xew da bî,
Çine ev çarîk û peçî di rextada xwe rapêçî,
Bi destê te keleşînkof, bila zana û xwenda bî**

Cigerxwîn dilxweşiya xwe derheq serkeftina Kurdên Îranê di sala 1946an de ku Komara Kurdistanê bi destê rêberê Parta Demokrata Kurdistanê Îranê Qazî Mihemed hate îlan kirin, bi vî awayî tîne ziman:

**Xakî Kurdistan bî qurban, pir ciwan û paqijî,
Xwîn rijandin pir kurên te wa li her alî rijî,
Miletê Kurd ta ku saxe ev ji vê rê nagerî,
Aferî, Aferî, Qazî Mihemed Aferî**

Cigerxwîn ne tenê helbestvan, belkî zimanzanekê pêşenge gelê me bû ku kar li ser her du zaraveyên sereke ye Kurdî (Kurmanciya jorîn û jêrîn) dikir ta ku şarazayiyek baş peyda biket û li danîna rêzmanê Kurdî de wan du zaraveyan bi hev re bixebitîn û bibîte serçopîkêşê şayîrên serdemê xwe û li ser zimanê Kurdî bi vî awayî hizra xwe eyan kiriye:

**Vejîne zimanê xwe, ey xwendevan
Nebûye millet hiç kesek bê ziman
Zimanê me xweş û xuroş û ciwan
Eger baş bizanî tu nakî zîyan
Tu Kurmanciya xwe ji bîr nakî
Eger baş nizanî, divê zêde kî**

Cigerxwîn cuda ji afirandina 8 dîwanên xwe yên welatparêzî, şoreşgerî û evîndarî bo gelê Kurd ku rêya rewşenbîrî, mirovanetî, aştîxwazî û wekheviyê nîşanê gel da, her di vê demê de jî helbestvanekî Enternasyonalîst jî bûye û vî baweriyekê mezin bi

azadî, aştî û birayetiya navbera gelan hebûye.

Ev helbestvan û mirov hezê mezin di sala 1984 an de, li welatê Swêdê di xerîbî û hesreta azadiya Kurd û Kurdistanê da çû ber dilovaniya xudê. Cigerxwîn li cihê xwe da ev xizîna dîwanên xwe ku dermanê kul û derdê gelê me ne, bo me bi cî hêlan.

Lewma hewceye gelê Kurd xwe bextever bizane ku helbestvanek mîna Cigerxwîn bi xîret, dilsoj û Kurd perwer hebûye û vê heta hetaye nav û ramanên Cigerxwîn bi qedr û qîmetek mezin wa di nava dil û mejiyê xwe de biparêzin.

Gotinên Mezinan

○.Her dem tiştê xirab, bi xirabî û tiştê baş bi başî dibîne, bêy vê ku tu bizanî xwediyê vê kê ye.

○.Ne hinde hişik be ku bêyî şikandin, ne jî hinde nerm be ku wekî berikê bêyî bêçandin.

○.Ne mehtê tiştê bike, ne jî dijûna jê re bide.

○.Rêncberê xwe be, axayê mala xelkê nebe.

○.Şola bike bi esas, bila dilê te nebe weswas.

○.Ev dostê te ye ku te digirînit nek evê ku te dikenînit.

○.Karê îro nehêle sibê re.

○.Xwe mezin neke, da ku tu neşkêyî.

○.Hindikê bide ber dasê, bila tu nemînî asê.

○.Nebe kevçiyê hemû girarekê.

○.Bidî biyanî, goştê ranî, vê li ser te da bihêt poşmanî.

○.Tu çî biçînî, tu vê dihilînî.

○.Nan bidî segan, belê nedî bê sifetan,

○.Nanê tirsîye xwe nede goştê bi mineta xelkê.

○.Heta kanî hebe, ava cihê nevewo.

○.Bo biyanî çende bikî, li dûmahiyê her poşmanî.

○.Ne Gamêşê bike Mês, ne jî Mêsê. bike Gamêş.

○.Here nav miletan, bila bigrî adetan.

○.karê demekê, ne de axifitina salekê.

○.Tiştê Aqil qebûl neke, bawir neke.

Vehandina Hozana Kurdî

Cengîz Temeryan

Dîroka hozanê vedigere ser dirêjahîya pêkhatin û hebûna ziman. Hem

mirovên destpêkî û hem mirovên medenî, di hemû devranan da ev bi kar anîne û di hemû welatan da hozan gotine û xwandine. Di wê navberê da ev pirsyare dête holê ku çima hozan hatiye û hozanvanan bo çi mebestekê divêhîne?

Derheq wê pirsê bersivên cur bi cur hene, yek ji wan bersivan eva hane ku hozan sehekê ji jîne didete mirovan. Me wek civatekî sivîl pêdvîyekî gelek hindurî bi wê çendê heye ku em bi canekî pir bûy, kûrtir û baştir bijîn.

Kakila hozanê tecrube ye, hozanvan paškokên zanînen pêştir, ku ji wê jî pêştir seh û dîtin û tefikirin hilbijartîye bi hev re girê didet û zanînen nû di ziman da diafirîne ku ev jî di çarçovekî dîyarî kirî da dihên formole û rêxistin. Xala herî bihagiran di vê afirandinê da eva hane ku di wê ser û bendê da xwandevan jî dê bikarî ji wê zanînen nû da pişikdar bît û mifahê ji wê vergirî.

Bi vî awayî hozanê du mijar hene, di destpêkê da dikare wek amrazekê bi kar bihêt, ku heta zanînen me ên çandî û edebî, zimanvanî baştir û kûrtir biket û tevî rewş û kawdanên niha webir bin. Ji aliyê din ve mîna neynûkekê tim zanînen me di nav wê da saf û temîz bin, anku kakilekî xwedî mifah hebe û kesên din bikarbin vêcê jê wergirin.

Serdemê Impiratorîya Usmanî û Şahê Sefewî serdemê geş û xurt bûna çanda Kurdî bûye. Lê hozana Kurdî çavan e

û Kurdan ji kengî were dest bi vehandina hozanê kirine?

Heger bi hûrî em bal û deyna xwe bidin dîroka Kurdistanê, ya ku niha li ber destan daye dê ji me re ron bît ku hêjî dîrokna û edîban nekarîne dîroka serrast a hozana Kurdî peyda bikin, li gor dîrokê hozanvanên herî mezin ên Kurdan di çaxê desthelatdarîya Impiratorîya Usmanî û Şahên Sefewî da peyda bûne. Netewa Kurd xwediyê dîrokekî kevnar û tijî xebat û berxwedaniyê ye dijî hemû rijîmên ku Kurdistan dagîr kirine, bi taybetî evên ku bi merema tepeser kirina vî gelî li ser çand û kultora netewa Kurd rêkeftine. Dujminên gelê Kurd di pêvajoya dîrokê da çi gavekê xemsarî ji bo binbir û bin ax kirina gişt warê rewşenbîrî û edebî û çandî û rûyên bajêrvanî a gelê Kurd nekirine. Bo nimûne

şewtandina Pirtûka Mem û Zîn a Ehmedê Xanî di Stenbolê da. Lê bi her terzê heyî, hin berper ji wan berperan di nav çengên wan da derkevtin û ronahî dîtin, wek Şerefname ya Şerefxanê Bidlîsî ku serbora Kurdistanê di warên (siyasî, civakî, edebî, çandî) di wê da bi zimanê Farsî hatiye nivîsandin. Lê evên din hemû bi destê bîhanîyan û bi dilê wan û li gor qazancê wan û bi merema veşartina warê rewşenbîriya Kurdî hatine nivîsandin. Di serdemê Mîrên Kurdistanê de hozana Kurdî heya qasekê di hewayekî serbest da hatiye vehandin, çi evên ku wek pirtûk hatine nivîsandin an dev bi dev hatine parastin heta gihîştine vî serdemî: Wek Şerefxan di bêjît: Di serdemê Cizîrî da Mîr Şeref Mîrê Cizîrê bûye û cizîrî du parçe hozan jê re gotiye.

“Ey şahen Şahê moezzem, heq nighdarê te bî

Soreyê îna Fetejna devr û

berê te bî”

Û paşê sibêjît:
“Ne tinê Tebrîz û Kurdistan li ber hikmê te bin,

sed wekî Şahê Xurasan di fewarê te bî”

Belê hozana Kurdî vedigere berî mîrên Kurdistanê ku diyare dagîrkerên Kurdistanê nehêlane dîroka wê bi awayekî kilasîkî ku hebûye were nivîsandin û parastin.

Penaberî

Xebat

Bi hezaran sala mi di go, ez li virim û ji vir naçim
Axê jî di go bindestî zore, bê te ez jîyan nabim
Min ji dar û gul û kulîlka re got, şalûl û bilbil û bazim
Ji dîrokê heta niha, serê min bilinde , xem tinê îro jar û belengazim
Destê min ji te nabe welat, ez dev ji te bernadim
Ji aşûr heta niha şûr li destê mine, her û her wî di badim
Ez lawê kurd neviyê kawa, zerdeşt û rostemê zalim
Xwedan dîrok û hunerim, jîrim ne nezanim
Tim ji bo te welatê min , bi ahîn û keser û fixanim
Rûpelê dîrokê weke,,ez her bi kuştin û talan û fermanim
Lawê kurdim ez, xwedanê lalişa nûranî, û kurdistanim
Aşûr, Ereb û Tirik hatin, bi min nikarîbûn, ez ne helandim
Ji bo berjewend û mafên xwe, nefî kirim, li gelek cîya gerandim
Lê kesî bi min nikarîbû, ji reh û kokê, ez neqetandim
Bi fin û xap û dirava, ez vê carê xapandim
Lê sed heyîf sed mixabin,,ji welat dûr kirim
Rehê dilê min kolan ,ji nav de ez hejandim
Gelo çi bû hat serê min,,ez li parîs û berlînê gerandim
Bi çend hêviyên pûç û vala , ji nav de wan ez hejandim
Ka welat,ûrif û adet , vê carê te ez mirandim (Penaberîyê)

Feqiyê Teyran dengê Kurdistanê

Kurmanc Hakkî

**Ey avê avê avê av
Ma tu bi eşq çû mehbet î?
Mewc û Pêlan tavê belav
Bê sekne û bê rehet î
Bê rehet û bê sekneyî
Yan aşiqê baxuwê xweyî
Yan şubhetê qelbê meyî
Ji eşqa kî natebitî?**

Ew bikra evînê ya ku berî çarsed salan di nav dilê Feqiyê Teyran de dabû der û bi evîna Melayê Cizirî û Seydayê Xanî re tev de bûbû çemekî bi hêz, ku îro jî bi hemî coş û zelaliya xwe ve diherike û wekî şelaleyeke ji ava heyatê bi ser dilên evîndaran dibare.

Ev ava pîroz zada jînê û tilisma vejînê ye, ku her dilopek vê avê ji nav dilê siruşt û şehrezahiya Mezrabotan nisiliye û li zozanên Kurdistanê daye der. Her kesê ku qurtek ji vê avê vexwariye gianek nemir bi dest aniyê.

**Ji eşqa kî her tê û tê
Heta kengê her bê û bê
Bo min bêje heyranê kî yî?
Da ez bizanim Qesetê
Da ez bizanim vê sirê
ji hindikê heta pirê
Ji min meiniya vê gurgurê
ji kê ra dikî vê ta'etê?**

Şêxê Senanî yan Feqiyê Teyran yek ji her sê situnên toreya Kurdî ye. Ev hersê giregir û rêzanên hîmê toreya Kurdî, Cizirî, Teyran û Xanî ne.

Şêxê Senanî stranek bê dawî honaye ko ev çend sed sale li ser xaka Kurdistanê deng vedide. Teyr û tilûrên Kurdistanê timî bi zimanê Feqiyê Teyran diaxivin û bi stranên wî radizên û radibin. Şalûl û bilbilên Kurdistanê mehbata xwe ya li gel gul û sosinan bi helbestên Feqî direngînin û dixemilînin.

**Min diye muhbet çî reng e
Suht e, dijwar e, pereng e
Min mudam dil jê beheng e
Bi nalîn û efxan im ez
Nalîna teyr û tuyaran
Kalîna çeng û bilûran**

**Xulxulîn di qesr û qusûran
Bilbilê xweşxan im ez**

Li Kurdistanê tu kevir, tu av, tu dar û tu ajal nînin ku bi zimanê Feqiyê Teyran nizanibin. Feqî zimanê Kurdistanê ye û Kurdistan jî evîna Feqî.

Di nav gelê Kurd de gelek gotin û mesele li ser Feqiyê Teyran têne gotin. Di nav van gotin û meseleyan de mirov dikaribe hemû rengên mirovanî, dilpakî û dilsoziyê bibîne.

Fêqî mirovek dilpak bûye û xwastiye ku cihê ku ev lê dijît tu neheqî lê çî nebe û kes heqê

kesê nexot. Bo vê yekê jî gelek digere hetanî di gundekê bi navê Şandîsê li devera Bidlîsê mala xwe ava dike û hetanî dawiya temenê xwe vêre dimîne. Gundî pir hejî Feqî dikin û wî wek mirovek pîroz û muqedes di bînin. Tê gotin dema Feqiyê Teyran diçe dilovaniya Xudê, gundiyên wî ji Wezûzê ku gundekî nizîkî Miksê ye, têne gundê Şandîsê ku termê Feqî bibin li Werzûrê bispêrin axê. Lê Şandîsî vê yekê qebûl nakin û dibêjin ku ewê Feqî li gundê xwe veşêrin.

Li ser vê yekê gengeşe li navbera her du aliyan de çêdibe. Melayê Şandîsê radibe û du tabûtan dide çêkirin û ji her du aliyan re vî tiştî di bêje: "Herin ji xwe re binivin; dema bû sibeh rabin hûne li mizgevtê du tabûtan bibînin. Lê divê her aliyek ji ber xwe ve bê deng rahêje tabûtekê û bibe."

Gel vê gotina mela qebûl dikin û diçin dinivin. Serê sibê hem Werzûrî û hem jî Şandîsî diçin her yek radihêjine tabûtekê û radikin. Her du alî jî dema tabûtê radikin dinêrin ku tabût tijiye û Werzûrî jî Şandîsî jî dibin her yek gorekê çêdikin û tabûtê datînin.

Bi vî awayî îro li gundê Miksê Werzûrî jî û li gundê Hîzanê Şandîsê jî gora Feqiyê Teyran heye. Lê gora Feqî ya rastî kîjane kes baş nizane. Her du gorên Şêxê Senanî îro jî ziyaretgeh û cihê pîroze Kurdane. Niha jî xelkê devera Wan û Bidlîsê hemû salê li Tîrmehê de hemî eyiniyan diçin ser gorên wî yên pîroz û rojên Feqiyê Teyran bi cejn û şahî di bin ser.

**Ez çî bêjim çî beyan kim
Mexfiyatan ez eyan kim
Sirê dilê eşkera kim
Kes bi halî min nezan
Çendê bejim sir û halan
Ah ji destê çav xezalan
Her dinalin mah û salan
Kes bi halê min nezan**

Helbest û dîwanên Feqiyê Teyran gelek bi kêmî hatin berev kirin. Cara yekem dîwana Feqiyê Teyran li Bexdayê bi tîpên erebî ji aliyê Seîd Derwêşî hate berhev kirin û di sala 1999'î de Enîstîtoya Kurd li Stenbolê dîwana han bi navê "**Ey avê av**" bi pîtên latîni weşandiye.

**Dil ji min naket xeyalan
Bûme perwana şemalan
Bêriya husn û cemalan
Ay dilê min ay dilo
Can firêtim te nebînim
Deftera eşqê bixwînim
Serxweş û sukran û dînim
Ay dilê min ay dilo.**

Xatûna Şîrîn Ebadî û wergirtina Xelatê Nobel a Aştiyê (2003)

Azad Kurdî

Xelatê Nobel a Aştiyê îsal gihîşte parêzvana mafê mirovan Şîrîn Ebadî. Komîteya Nobel li Oslo, xelatê Nobel a Aştiyê li sala 2003an bi sedema xebata wê ji bo parastina mafê mirovan (bi taybet mafê jin û zarokan) û demokrasiyê li Îranê de bo wergirtina vî xelatî hate hilbijartin.

Piştî berbijêr kirina Rêberê şehîde PDK Îranê, Dr. Abdulrehman Qasimlo bo wergirtina wî xelatî di sala 1989 Zayînî de ku yekem Îranî û yekem Kurd bû ku ji bo Xelatê Nobel a Aştiyê hatibû berbijartin, Şîrîn Ebadî û Haşim Axacarî duyem Îranî yê berbijarê xelata Nobel a Aştiyê bûn. Ebadî 11mîn jina cîhanê û yekemîn jina Misilman e ku kariye wî xelatî bi dest ve bîne.

Wê piştî ku nûçeyê xelat kirina xwe bihîst, ragehand, ku ev biryar ji bo mafê mirovan li Îranê û bi taybetî ji bo zarokan tişteki giranbiha û hêja ye.

Ebadî Parêzvan, nivîskar, memostayê zanîngehê, vekolîner û xebatkarê civakî û mafê mirovan li 31 Cozerdana 1326 Rojî (1947 Zayînî), ji dayik bûye. Niha temenê wê 56 salî ye. Sala 1347 Rojî (1969 Zayînî), yekemîn jin bû ku li Îranê bû dadmend. Lê piştî serhildana sala 1979'an û bi deshilat gihîştina Komara Îsalmî ew hate neçar kirin ku dest ji wî karî ber bide. Li gor Qanûn (zagona) bingehîne Îranê jin li hin aliyên jiyana û têkoşîna civakiye xwe ji mafê beramber weke mêran bê par in. Mîna rênedana xebata wan bo dadmendî yê, hilbijartin bo Serok Komariyê û hin çalakiyên din, ji wan bê pariyane ne. Di civaka Îranê de deshilat û yasa bi awayên cur bi cur sivikatiyê bi kesayetiya jinan dikin û ev li mafên mirovî û azadiyên sereke bê par kirin e.

Nûçegihanê fermiye Komara

Îslamî a Îranê, ÎRNA, nûçey dana xelatê Nobel a Aştiyê bi Şîrîn Ebadî, bi kurtî û zor jî direng weşand. Ew vê kiryarê bi pîlana dijminan û "îstikbar" a cîhanî dizanin!

Ji aliyek din rayedarên Îranê xelatê Ebadî bi nîşaneya pişkdariya zaf xurt a jinên Îranî li rojeva siyasî û civakî dizanin. Lê vê rastiye ji bir dikin ku navhatî ji ber beyan kirina hizr û ramanên azadîxwazane û berevanî ji mafê mirov, azadî û demokrasiyê çend car ji aliyê wê rejîmê ve hatiye girtin û mehkeme kirin. Hejî gotinê ye, wergirtina xelatê han ji aliyê Ebadî ve bo tevgera azadîxwazane ya gelên Îranê serkeftinek mezin e.

Ebadî Xelatê Nobel a Aştî ya îsal ku qîmeta wê 1 milyon û 300 hezar Dolar e, tevî mîdala şanazyê werdigire. Ji girîngtirîn û navdarên mezin e berbijêre wergirtina wî xelatî "Pap Jan Polê duyem" Serokê Katolikên cîhanê, Watslaw Habil Serok Komarê welatê Çik û Lix Walsa Serok Komarê pêşîne Lehistanê bûn.

Wergirên xelata Nobel a Aştiyê di çend salên bihorî de evanê jêrîn in:

2002: Cîmî Kartir Cunyor, Serok Komarê pêşî yê Amerîka
2001: Kofî Enan, Sekreterê

Gîştî yê Neteweyên Yekbûyî
2000: Kîm Daê Cong, Serok Komarê berê ye Kureya Başûr
1999: Rêxistina Dukturên bê sînor (MSF, li welatê Firanse)
1998: Can Hîyom û Deywîd Tirîmbêl li Îrlenda Bakûr
1997 Rêxistina Navnetewî a mîn gilgirtinê, bi serokatiya "Codî Wîlyamz"

Îran mezintirîn girtîgeha rojnamevanan

Rapora salane ya saziya nûçegihanên bê sînor, Komara Islamî ya Îranê tevî 6 welatên din wekî wan dewletên mezin nav bir ku azadiya weşanê di van da bi rijdî tê pelçiqandin.

Ev rapore ku li Parîsê belav bûye, gotiye Komara Islamiya Îranê di bin pê kirina azadiya weşanan û mafê rojnamevanan de li navbera 166 welatên dinê de, li refa 160ê de cih girtiye.

Li gorî vê raporê di sala 2002an de 16 welat di qedexeyê kirina weşan û tepeser kirina rojnamevanan de ji Komara Islamî pêştir bûn. Di halekê de di rapora salane ya 2003'an de hatiye dest nîşan kirin ku tenê 6 welat li pêşiya Komara Islamî mane. Li dirêjiya vê raporê de hatiye ku kes nikare li welatên mîna: Kureya Bakûr, Birme, Laos, Çîn, Îran, Tirkmenistan û Viyetnamê de rojnameyek serbixwe hebe. Rojnamevan di van welatan de ji çî mafekê xwedî par ninin û bo kar û canê van jî çî tenahiyek tu neye û ev neçar in di rewşekî herî ne baş de bo karê rojnamevanî û gihandina zanyariyan bixebitin û hejmareke zaf ji rojnamevanan bi xasmanî di girtîgehên welatên weke: Birme, Çîn û Îranê de hepsî ne. Saziya nûçegihanê bê sînor, Îran weke mezintirîn girtîgeha rojnamevanan di Rohilata Navîn de daye nas kirin.

Jêder: Radyo Ferda

Derheq cinayeta nû ya terorîstî li bajarê Kerkûkê

Li gor ragehandina Melbenda Rêxistina Kerkûkê ya Yekîtiya Nîştimanî a Kurdistanê, demjimêr 13:30'ê pêşniveroya roja şemî 20.11.2003'ê, di kiryareke terorîstî de du otombêlên curên "NISSAN" li çar riyên hember baregeha Melbenda 2' ya Rêxistina Kerkûkê ya YNK'ê de teqîn ku tê gotin ku pitir ji 100 kîlo TNT û guleyên topan tê de hatibûn bi kar anîn. Di encamê de 4 kesan jiyana xwe ji dest da û 33 hevvelatîyên Kurd, Ereb û Tirkman ku pişkek ji wan zarok bûn û ji xwendingehê dizivirîn hatine birîndar kirin. Ev teqîne di çaxekê diqewime ku qîrar bû Balyozê Watîkanê di vê rojê de bihê Kerkûkê û Metranê nû yê Kerkûkê dest nîşan bike.

Her çî qas xelkê Îraqê zêdetir ji wê rojê nêzik bibin ku deshilat di wî welatî de bi yekcarî bikeve destê nûnerên hîlbijartiyê wan, nigeranî û tengjîya dijminên cêhgir bûna aşî û azadî û demokrasîyê di vî welatî de zaftir dibît. Evan çavên dîtina cêhgir bûna aşî, tenahî, asayîş û azadiyê bixasmanî li Kurdistanê nine, ev rastiya han jî ku bo cara yekemîn di dîroka Îraqê de Kurdek serokatîya wî welatî diket wisan jê kiriye ku bixebitin Kurdistanê jî bikene qada xulqandina cinayet û cî bi cî kirina nexşeyê terorîstên xwe.

PDK Îranê, kiryara nû ya terorîstî li Kerkûkê û hemû cinayet û kiryarên terorîstî ye wan li her ciheke Kurdistan û Îraqê bi rijdî şermezar diket û tevî beyan kirina serexweşiyê, hevderdiya xwe tevî malbata gorîyên vê cinayetê jî beyan diket û silametî û baş bûna zû ye birîndaran bi hêvî dixwaze. Her di vê demê de jî daxwazê ji Partî û Rêxistinên Kurdistana Başûr û akinciyên vê pişka Îraqê dike ku bi hişyarî û hevgerîna xwe, pîlanên dijminê aşî û azadî û demokrasîyê di Îraqê de bê encam (pûç) bikin û pêşiya dubare bûna wan cure kiryarên terorîstî bigirin.

Şandeke Partiya Demokrat seredana Wezîrê Derve li hikûmeta pêşeroja Ustiraliyayê dikin

Roja 18.11.2003'an Şandek ji endamên partiyê pêkhatî ji hevalan: Selah Pûr Esed, Mesûd Pîran û Osman Senbolî li bajarê Birîzbanê tevî birêz Kîvîn Rod (Kewin Rodd) Endamê Parlemanê Federal ya Ustiraliyayê civiyan. Kîvîn Rod berpirsyarê penaberên derve yê Parta Karkerên Ustiralya ye û Wezîrê Derve yê Partê li hikûmeta pêşeroja a Parta Karker e.

Şanda Parta Demokrat di berahiyê de basa rewşa Îran, terorîzma Komara Islamî, tepeser kirina gelê Kurd û bin pê kirina mafê mirovan kirin. Paşan lîsteyek ji navên wan kesên ku di vê dawiyê de bi destê rijîma Komara Islamî hatine kuştin, dane birêz Rodd.

Li dîv re li ser girtin û bi dest dana 6 xebatkarên demokrat bi Komara Islamî ji aliyê Bizava Îslamî a Kurdistanê ve, axivîn. Her wisan qala der çûna hikmê

îdamê bo Ramîn Şerîfî, endamê PDK Îranê û girtina çend kes ji xebatkarên PDK li herêma Mehabadê bo birêz Rodd kirin û di wê derheqê de daxwaza alîkariyê ji wî kirin. Kîvîn Rodd tevî beyan kirina hevsozî û hevderdiya xwe tevî bizava gelê Kurd soz da ku di riya xwe we cehd û bizavê bidet ji bo ron û zelal bûna qedera û çarenivîsa girtî û bê ser û şûn kiriyên Parta Demokrat û pêşgîrî kirin ji rêveçûna hikmê îdama Ramîn Şerîfî. Piştî basa endam bûna her du Part (PDK Îranê û Partiya Karkerên Ustiralya) yê di Entirnasyonala Sosyalîst de û pêdivî û hevce bûna pitirê alîkariyan di navbera wan du Partan de hate kirin.

Evîna min kê tu êşandî

Sadiq Eskerî

Min divêt te hergav
hembêz kim,
min divêt mîna çîyan
ku ba hembêz dikin
ji tere bibim şemala kore rêyan.

Evîna min kê tu êşandî
wî zarokê zik bîrsî û êtîm, yan
minê evîndarê bê guneh

Evîna min ma tu nizanî
ez û tu û ev zarokê
zik bîrsî û êtîm, ji
yêk can in û ji bo
yêk merem dimirîn û dijîn

Ebdula Hesenzade,
Sekreterê Giştîyê
PDK Îranê, bû
berbijarê wergirtina
Xelatê Fond ya bîr
anîna Olaf Palme

Ji Fonda bîr anîna Olaf
Palma û bi navê Yuwakîm
Îng Kust (Yoskim Engqvist)
ve bo birêz Hesên
Qehremanî, berpirsyarê
Têkiliyên Partiya Demokrat li
Swêdê:

Bi vî awayî, we agehdar
dikin ku berbîjar kirina
rêzdar Ebdula Hesenzade di
civîna desteya serokatîyê de
hate ber bas û rawêj kirinê û
piştî vê behs û rapirsînê
Ebdula Hesenzade hate
berbîjar kirin.

Desteya Serokatîyê vê di
demsala Payîzê de li ser wî
kesî/ê ku xelatê Olaf Palme
bi vî bihê dan, bîrjara xwe
ya dawîn bide û piştî de
daxuyaniya çapemeniyê di
wê derheqê de bihê
weşandin.

Tevî rêz û silavan
Yuwakîm Îng kust (Yoskim
Engqvist)
Fonda bîranîna Olaf Palme
(Novambra 2003

Hilatina mejîyan li Îranê ??

Enbê

Demekê berî niha Xizîneya
Navnetewî a dirav (Pere), di
serhijmêriyê de da zanîn ku
Îran di nava 91 welatên ne
pêşketîyê cîhanê de yekem e!

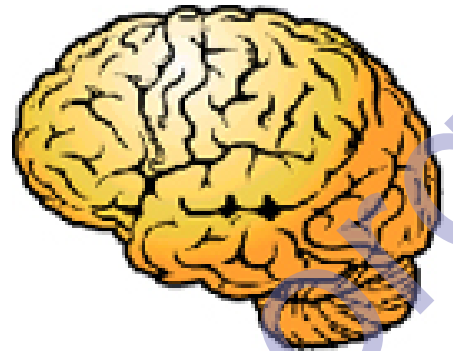
Ji gorî vê serhijmêriyê di
salê de 150 heya 180 hezar kes
ji xwendevanên Îranî welatê
xwe bi cih dihêl in.

Belavoka **Bername** ser bi
rêxistina Bername û Budce ya
Komara Islamî nivîsand ku: "90
kes ji wan 125 kesên ku di sala
bihorî de li Olimpiyadên
zanistiye cîhanî serkeftin bi dest
ve anîbûn, niha li zanîngêhên
Amerîka de dixwînin."

Em dikarin azadiyê di her
welatekê de bi giştî li ser 2
aliyên bîngêhîn pişk bikin: 1.
Azadiyên Siyasî (mîna beyan
kirina hizr û ramanên siyasî,
pişkdarî kirin di pêşeroja siyasî
ye welêt de) 2. Azadiyên civakî
(mîna wekhev bûna hemû xelk
di warê Nejad, ol û bawerîya
wan de).

Sedemên hilatina nîfşa
avedanker û çêkerê pêşeroja
welat li tu kesê veşartî nîne. Li
serdemê deshilatdariya
Şahensahî li Îranê, azadiyên
civakî hetanî qasekî zor hebûn,
lê azadiyên siyasî tu nebûn, her
bi vê sedemê xelkê neyar û
dijebere siyasetên dewletê
koçberî welatên din dibûn. Piştî
serkeftina serhildana gelên
Îranê li sala 1357'ê Rojî (1979
Zayîni), li gor vê pîvana ku me
di serî de bas kir, him azadiyên
siyasî û him jî azadiyên civakî li
xelkê hatin berbest û qedexe
kirin. Rewşa han bo ciwanên
azadîxwaz e Îranê nehatiye
qebûl kirin.

Goriyên esliye wê pîrsgirêkê
nîfşa ciwan in. Kiryar û
siyasetên çewt û xirabe Komara
Islamî a Îranê di zanîngêh,
xwendingeh û ciavkê de tevî
ciwanan ev rewşe afirandîye.
Îro rojê nebûna kesên pispor û
jêhatî li hemû dezgeh û
îdareyên welat de tê dîtin.

Rayedarên rejîmê 24 sal e
dibêjin dibê sebebên wê
pîrsgirêkê bihên ber lêkolîn û
çareserkirinê! Lê bi rastî rewş li
vê çendê aloz û xirabtir e ku ev
rêçarên ku karbidest û
rayedarên rijîmê pêşniyaz
dikin, bikarin vê nesaxiyê
derman bikin. Ev girêpêçkane
tenê bi nemana Komara Islamî
û cihgir bûna hikûmeteke
pêşkeftî û demokratîk, bihên
çareser kirin.

Li derweyî welat alîkariyên
maliye xwe bo Parta Demokrata
Kurdîstana Îranê bidne wê
hisaba bankî:

C.C.P PARIS 68040
M020
FRANCE

Fîşeya bankîye vê jî bo vê
adresê Poste bikin:

A.F.K.B.P.102 75623
PARIS CEDEX 13
FRANCE

Hejmar Telefon û Fax
A pêwend girtin bi Radyo
Dengê Kurdîstana Îranê
re:

Telefon: 00871762280073

Fax: 00871762280074

22'mîn Kongireya Entirnasyonala Sosyalîst dawî bi karên xwe anî

Di rojên 27,28 û 29'ê Oktobra 2003'e Zayînî de, bîst û duyemîn kongireya Entirnasyonala Sosyalîst li bajarê **Saopolo** ya welatê Birizîlê hate li dar xistin. Di vê kongirê de zêdetir ji 140 şandên noneratiyan li seranserê cîhanê tê de pişkdarî kiribûn.

Ev pirsên ku di kongirê de ketine rojevê, pêkhatî bûn ji pirsên bihagirane cîhanî mîna: Pirs xurt bûna berdewam û ewlekariya cîhanî, rolê nû yê Civata Navneteweyî anku Rêxistina Neteweyên Yekbûyî û hewcehiya pêkanîna guhertinên baş di vê rêxistinê de, bazirganiya navnetewî û pirsê cîhgir kirina wekhevî û edaletê di bazirganiyê de û her wisan pirsê kar û jîngehê, cehd kirin bo zeliqandina aştîyê di rêya pêşgîrî kirin li şer û çareser kirina alozî û pirsgerêkan, bîrsîtî û dadmendiya civakî, zêde kirina nexş û rola hevvelatiyan di rêya bi hêz kirina Rêxistinên Demokratîk di civatgeha bajêrvaniyê de.

Parek din ji kar û xebatên kongirê pejirandina "Sened" û biryarnameyan û hilbijartina rêveberî û berpîrsên saziyên cur bi cure Entirnasyonala Sosyalîst bûn ku pişkek ji wan evane bûn: Rapora Sekreter bo Kongirê, biryarnameya giştîyê Kongira 22'yan bi navê **biryarnama Saopolo**.

Parek din ji rapora Sekreter bo kongirê, taybet bû bi pirsê Kurd û çelengî û têkoşîna Entirnasyonala Sosyalîst di vî warî de, her wisan kongireya 22 ya Entirnasyonala Sosyalîst di biryarnama xwe de

biryarnameyek jî derheqî Îranê pejirand.

Şanda pişkdarê PDK Îranê pêkhatî bûn ji hevalan: Xusro Ebdulahî, Berpîrsê Buroya tîkiliyên Partiyê li derveyî welat û hevalê Xalid Ezîzî nonerê Partiyê li Amerîka.

Şanda partiya me di vê kongirê de tevî hejmarek kesayetî û şandan derheqî pirsên cîhanî bîr û hizrên xwe guherîn û nameyek pêşkêşî kongirê kirin.

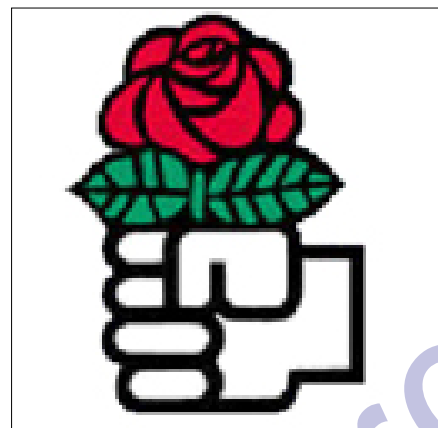
Di vê namê de piştî şîrove kirina rewşa Îranê, daxwaz ji Entirnasyonala Sosyalîst hate kirin ku piştgîriyê ji xebata xelkê Îranê bikin, ku bûye sedema pejirandina biryarnameyekê derheqî Îranê de.

Hejî gotinê ye ku di nava partiyên Kurdistanî de, ji bilî PDK Îranê, PDK Îraqê, YNK'ê û Partiya Demokrasiya Gel (Tirkîyê) pişkdar bûn ku her di vê kongirê de YNK'ê U Partiya Demokrasiya Gel bi endamê zêrevan (çavdêr) di Rêxistina Entirnasyonala Sosyalîst de hatin hilbijartin.

Biryarnameya Kongira 22'mîn a Entirnasyonala Sosyalîst derheq Îranê:

-Em daxwazê ji hemû hêzên alîgire Demokrasiya û mafê mirovan di Îranê de dikin ku hewl û bizavên xwe ji bo guhertin û çêkirina (reforma) di Îranê de bidomînin.

-Bînpê kirina eşkere û eyane mafê mirovan û azadiyên demokratîk ku ji aliyê neyarên demokrasiya û guhertin di Îranê de tê kirin, em bi tundî şermeş dikin. Hejmarek ji wan kiryarên dîktatorane evane ne: Girêdana Rojnameyan, girtin û

dest bi ser kirina rojnameyan, rewşenbîr û xwendevanên alîgirê pêkanîna guhertin û dana hikmê îdamê, bi xasmanî li dar vekirina xebatkar û şoreşvanên Kurd.

- Em serkût û tepeser kirina Kurdan di Îranê de mehkûm dikin û ji bo çareser kirina pirsgerêka Kurdan li Îranê bi rêya atîxwazane û dan û standinan radiwestin.

-Em daxwazkarê azadî hemû girtiyên siyasî û baweriyê û ji nav birina her terze ferq û cudahî danekê ne ku Jin li Îranê de bûne goriyên vê natebahiyê. Her wisan em daxwazkarê berçavgirtina wekhevîya mafê Jin û Mêran di hemû warekê de ne.

Bo xwendina weşan û belavokên PDK Îranê û wergirtina zanyariyan derheqî hizbê, mêzeyî wan adresane li ser Înternêtê bikin:

www.kurdistanmedia.com
<http://www.pdk-iran.org>

e- mail:

info@kurdistanmedi.com

pdkiran@club-internet.fr

agiri

Rojnameyeke siyasî û
çandîye, Partiya Demokrat a
Kurdistanê Îranê diweşîne
Hejmar 1, Sermaweza 2003

Navnîşan:

AFK
B.P. 102- 75623 Paris
CEDEX 13 –FRANCE

<http://www.kurdistanmedia.com>
[/kurmanci/kurmanci.htm](http://kurmanci/kurmanci.htm)

Email:

Rojnama_agiri@yahoo.com

Agiri2003@hotmail.com

Fax: 0012703425105

Bo Agirî binivîsîn

Eger bo Agirî dinivîsin ji kerema
xwe van xalên jêrîn berçav bigirin:

* Çi nivîsek bê nav û nîşan nayê
weşandin. Nivîskar dikare navê
dixwaz bo nivîsa xwe hilbijêr e,
Digel navê dixwaz ji kerema xwe
navê xwe yê rastî bo rojnamê
bişînin.

* Eger nivîskar ji bo nivîsîn û
berhev kirina mijara xwe ji
çavkaniyan mifah wergirtibe,
hewce ye îşare bi van jêderan
biket.

* Ev nivîsên ku li zimanên biyanî
hatibin wergêrandin, hewce ye
îşare pê bê kirin û nav û nîşana
jêderê jî bihê dest nîşan kirin.

* Hindî bikarin wêne, xerîte û
belgenamên hewce tevî nivîsan bo
me bişînin.

Desteka nivîskarên Rojnameya Agirî mafê ve çendê heye ku:

- Destêwerdana rênûsa nivîsan
biket.
- Wan mijar û babetên ku
naverokêk lawaz hebin belav
neket.

Cejna Remezanê pîroz be

Hejmara 1'e Agirî hev dem tevî hatina
cejna pîroze Remezanê der diçe. Bi vê
sedemê em pîrozbayîyê ji tev Misimlanên
Kurdistan, Îran û cîhanê dikin cejneke xweş
û şa bo wan bi hêvî dixwazin.

Em hêvîdar in ku ev cejne jî weke hemû
cejn û boneyên olî û neteweyîye akinciyên
Kurdistanê, bibe keys û derfetek bo ji hev
nêzîk bûna zêdetire refên xelkê û xurtir
bûna tebahî, biratî û canê bi hev re jiyân û
alîkarî di navbera peyrewên olî û ayînên
cur bi cure Kurdistan de.

Sedsaliya ji dayik bûna Cigerxwîn pîroz be

Sîtavk

Eger em bixwazin vî
helbestvan û zanayê
mezin û nemire
neteweya Kurd bi başî
nas bikin û bizanin ku
kê bû, çawa jiya û çî
kir? Renge karê çend
pirtûk û lêkolînên cuda
cuda ên pispor û
şahrezayên vî warî be û
em nekarin di mijarekî

Mamosta Cegerxwîn bi hevîna xwe re

kurt de aliyên cur bi cure jiyân û xasmaniyên vî hozanvanê mezin û
navdare gelê xwe bidine naskirin. Ev jî şayîrek ku temenê tejjî ji
afirandine wî weke gul û kulîlkekê bû ku li nehatî û dêmistana
bindestî û belengaziya Kurd û Kurdistanê de, bişkivîbû û mizgîniya
bihara jiyânê û banga xebat bo gihîştin bi azadî û serbestiyê dida
gelê Kurd.

Lê emê cehdê bikin vê mijarê de hinek ji xasmanî û afirandinên
vî nemirî, ku wekî xizîneyeke tejjî li durr û cewahirat û baxçeyê
tejjî li gul û çîçeke, bêxîne ber çavê xwandevanên hêjaye Agirî.

Navê rastîne Cegerxwîn, **Şêx Mûs** bûye û di sala 1903'ê de li
malbatek belengaze gundê **Hesar** ser bi bajarê Mardînê, li Bakûrê
Kurdistanê hatiye dinê. Para zore temenê zarotiya vî bi şivanî û
gavaniyê derbas bûye û tevî rênçberiyê kariye bi xwendina olî,
îcazenameya meletî (îmam)yê wergire û bibe mela. Paşê dest ji
meltiyê berdaye û ketiye nava jiyana cotkariyê û ji ber zordariya
Axa û Began û ne wekheviya civakê çî xêr û xweşiyek nedîtiye û her
tim li gund û bajarên Kurdistanê da koçber bûye û paşî tewaw bûna
şerê yekeme cîhanî û parve kirina Kurdistanê ji aliyê dijminan ve, li
Amûdê a Kurdistanê Sûryê cîwar bûye. Ji ber ku di jîna xwe da
gelek rojên dijwar li qewmîn û êxsîrî û derbideriyê gelê Kurd û kawil
bûn û parve kirina Kurdistanê bi çavê xwe dîtiye, dil û hinav lê
sevîtiye û bi navê **Cigerxwîn** weke şayîreke xemxur û dilsoj, bona
kul u derdê Kurdan xebitiye. Evî bi helbestên xwe, rêya: zane bûn
(xwendin), yekîti û şoreşgeriyê nîşanî gel daye û xwendinê weke
kilîla rizgarî û serbestî û melhema derman kirina birînen bindestiya
Kurdan dişibîne û di bêje:

Ebdula Hesenzade: *“Îro rojê hemû aliyek di hundire welat û Cîhana derve kakila vê rejîmê wekî ku heye nas dikin û hemû jî têgihîştine ku hetanî ev sîstema li ser kar be, ne xelkê Îranê rûyê azadî û demokrasî û edalata civakî dibînin û ne aştî û tebayî di nav welatên herêmê de cihgir dibe û ne terorîzm wekî kirêttirîn diyariya wî çaxî di asta cîhanê de reh û rîşalê wê tê derêxistin”*

Ebdula Hesenzade, Sekreterê Giştîye PDK Îranê

Agirî: Her wekî hûn agehdar in eve yekem care ku Partiya Demokrat rojnameyekê bi zaraveya Kurmancî a jorîn û bi tîpên latîni diweşîne. Pirsê a ewe ye ku tu armanc û merema Partiya Demokart ji weşana vê rojnamê çawa dinirxîni?

Ebdula Hesenzade: Li berahiyê de min pê xweşe sexmeratî weşana Agirî pîrozbahiyê ji we desteya nivîskaran, li xebatkarên partiyê û li xwendevanên vê rojname nû bikim û hêviya berdewamî û xizmeta bi mifah bo we û rojnamê daxwaz bikim. Ger bême ser bersiva pirsyarê, dibe bêjim: Biryara qirarê derxistina rojnameyekê bi tîpên latîni û bi devoka Kurmanciya jorîn, berî her tiştekê ji rastiyeke tale dîroka Kurd û kawdana nihaye Kurdistanê ve çavkaniyê digire. Ev rastiya tal ewa ye ku ji aliyê deshilatdarên xwedî hikim li deverê de, bêy wê ku pîrsekê ji civatên xelkê Kurdistanê bikin, neteweya Kurd û welatê vî bi ser çend welatan de parve kirine û di wan welatan da jî neteweyên cuda cuda xwedî emr û ferman in û zimanên cur bi cur weke zimanên fermiye welat hatine nasîn. Ji wêne jî wegerin ku Kurdan nekariye di xwendingehê da bi zimanê zikmakiye (dayîkî) xwe bixwînin, ev zimanê ku xwendine jî li hemû welatan de bi yek Elf û bê nebûye:

Li Îranê Farisî, bi xetê Erebi, li Tirkîyê Tirkî, bi xetê Latîni, li Îraqê û Sûriyê Erebi, bi xetê Erebi û li Yekîtiya Soviyetistana berê bi Elf û bê ya Rûsî bûye. Wan wextane da jî ku Kurdan li her yek ji wan welatane da bi qaçax û nîve qaçax helbest û pexşan bi zimanê Kurdî nivîsandine, neçar bûne bi vî Elf û bê yî ku di welat de resm bûye binvîsin.

Ji ber wê ku tîkiliya navbera Kurdên perçên Kurdistanê hemû çaxekê ne fermî û zaf caran jî ne mimkin û ser negirtî bûye. Mixabin bo Kurdên pişkên cuda cudaye Kurdistanê çê nebûye ku bi hêsanî ji devoka hevdu tê bighîjin, yan terzeke xetê resm û bav li hemû pişkên Kurdistanê da bixwînin û ev rewşenbîrên ku delîveyeke wisan bo peyda bûye, yan bêjîn karîneke wisan ji xwe şik birine, her tim hejmara wan zor kê m û dikarin bêjîn kêmtir li sedî yek a akinciyên Kurdsiatnê bûye.

Aqibeta wê eva ye ku niho xelkê pişka herî mezine Kurdistanê, yanî Kurdistanî Tirkîyê û her wisan Kurdên Sûriyê û Ermenistanê, ne wê terze devoka Kurmanciya jêrîn ku devoka edebyata PDK Îranê jî ye tîdigîjin, ne jî nivîsên Kurdî bi xetê Eerbî dixwînin. Diyare bo hemû Partiyeye Kurdistanî û yek ji wan Partiya me girîng e ku xelkê hemû pişkên Kurdistanê banga wê bibîsin û ji siyaset û qirar û ramanên wê pê bihesin. Hetanî niha ev kare carna car bi wergêrandina hindik gotar û daxuyanî û danîna wan li ser malpera Înternetê, yan jî çap û belav kirina wan hatiye cî bi cî kirin. Lê di wê dawiyê de Deftera Siyasî bo wê ku ew kare bi ser û berî û berdewam pêşve biçît, qirar da rojnameyek bi tîpên latîni û devoka Kurmanciya jorîn bête weşandin ku him li ser malperê bihê danîn û hem jî bihê çap kirin û bo part û sazî û bingehên çandî ên Kurdên Kurmance jorîn bihê şandin.

Bi wî awayî hewce ye ev gava hibê di wê çarçovê de bihê mêze kirin û bi qirarekî stîratejîk û heta serî nehête hesibandin. Ji ber ku eyan e çî neteweyeke azad û bextewer, du ziman bo xwe saz

nake û du devokan di rojname û dezgehên ragehandinên giştî da bikar nabe. Li gor wê yekê, dibe daxwaza hemû Kurdekê û cehda hemû Kurdan bo gihîştin bi rojekê bit ku Kurd jî weke hemû **gelên xudê Pêdayî** bi yek zimanî bixwîne, bi yek zimanî binivîse.

Agirî: Mamosta can bi hizr û bawira te Rojnameya Agirî dê bikare çî bandorekê li ser bizava çandî û rewşenbîrî a xelkê Bakurê Kurdistanê dabînêt?

Ebdula Hesenzade: Eger merema pîrsekê xelkê Bakura Kurdistanî Îranê be, ez bawer im derketina wê rojnamê guherîneke mezin pêk nayîne û cihwareke girîng dananêt. Ji ber ku wan niha tevî wêje û edebyata Hizbê hevnasîn hene û nivîsên hibzê bi xetê Erebi û devoka Kurmanciya jêrîn baş dixwînin û fê m dikin. Lê eger merem Bakurê Kurdistanê bi tewawî be ku Kurdên Tirkîyê, Ermenistan û Azerbaycanê jî ji xwe digre, bê şik û guman dê bandorek baş li ser nasandina Partiya Demokrat û xebata xelkê Kurdistanî Îranê hebe, ku eve jî deskevteke bi nirx û bihagiran e. Di warê çandî de girêdayî bi qasê serkeftî bûn û pijyayî a zimanê rojnamê ve ye. Her çî qas ji aliyê ziman û rêzman û rênûsê ve serkeftî be û xwendevanan bo aliyê xwe rabikêşe, ev hinde dikare bandorekî baş li ser qasê bilind bûna hişyariya çandî a xwendevanan dabînêt û zêdebarê wê jî nêzîkiya çandî di navbera Kurdên Îranê û pişkên dinêye Kurdistanê de çê biket.

Agirî: Bi nêrina te bo wê ku rojnameya Agirî bikaribe bawerî û bala xwendevanan bo aliyê xwe rabikêşîne û di nav weşanên Kurdî de cihê xwe peyda bike, hewceye kîjan merc û pîrensîpekê wekî **kevîrê xîm jî xwe re bike bingeh?**

Ebdula Hesenzade: "Waqîbînane" dibêjim ku edebyata PDK Îranê di warê çendayetî û her wisan di warê deranîn û terzê wîrastarî û bi tewawî di warê teknîkî ve ji edebyata çend partiyên Kurdistanê paştir e. Lê her ev edebiyate hindik →

xasmaniye wê hene ku bi van tî nasîn û bûne sedema qedir û hez kirin û hogiriya xwendevanên Kurd. Ji wan xasmaniyan: *Rast bêjî, Ziman paqijî (pakî) û xwe parastin ji dijûn û qisên sivik û buxtan lêdan bi vî û wan û "waqebîn"î û giranî di qirar û helwestê siyasî de.* Di warê naverok û formê ve zimanê paqij, zelal û esîle Kurdî, bi kar anîna rênûseke durist û kêma bûna şaşiyên rênûsî û rêzmanî û çapî. Bi xatircemî ve dikarim bêjim ku berçav girtina wan xalên sereke di rojnama Agirî de dikare serkeftina wê rojnâmê di rakêşana bala xwendevanên Kurmanc yan Kurmancîxwan de dê misoger bike. Ku wisan e ev pîrse girêdayîye bi cehd û livîn û karîna we desteya nivîskarên Agirî ve ye û di wê pêvajoyê de hêviya serkeftinê bo ve daxwaz dikim.

Agirî: Wekî diyare ev rojnameye zortir bi merema gihandina zanyarî û zelal kirina pirsên cur bi cur û xizmeta çanda Kurdî bo xelkê Bakurê Kurdistanê tê belav kirin. Bo wê çendê ku ev rojnameye di karên xwe de serekftî be, te çi daxwazî, yan rasipartinek ji xwandevanên Agirî bi giştî û xelkê Bakurê Kurdistanê bi xasmanî heye?

Ebdula Hesenzade: Her weşanek bi her zimanekê der bikeve tenê bi kar û xebata nivîskar û kadroyên derxistinê serekftina berçav dest ve naîne. Ku wisane serkeftina rojnameya me ya nû jî tenê di girewa kar û xebata ve da nine û li hindê jî zêdetir girêdayîye bi wê tîkiliya ku nivîskar û xwendevanên rojnâmê bi hev re girê didet. Lewma hêvîdar im xwendevanên Agirî rojnâmê bi ya xwe bizanibin, û vejandin û pêşxistina wê de pişikdar bin, bi çavê kêmasî bûn û afirandin wan mijarên wê bixwînin, her rixnee û pêşniyazek ku bête bîra ve, bê rawestan û bi lez li rêya Fax û Email û Telefon û her rêyeke berdestê din we bigehînine desteya nivîskar û li wê jî zêdetir xwe wekî parek ji desteya rêvebere rojnameyê dabînin û bi şandina gotar û lêkolîn û mijarên zanistî, siyasî, çandî, aborî, civakî û her wisan deng û bas û qewmînen navxweyê welat û her mijareke girêdayî bi doza Kurd û xebata rizgarîxwaziya seranserî di Îranê de, rojnama xwe dewlemendtir û balkêştir bikin.

Agirî: Her wekî tu dizanî,

çend roj berî niha nûçeyê ava bûna partiyekê bi navê Partiya Jiyana Azad a Kurdistanê ji Televiziyona MEDYA TV û malperên Înternetî hate belav kirin û dibêjin ev Partiya nû dixwaze di rêya pirojeyêke bi nav "çareseriya demokratîk" ve sistema deshilatê di Îranê de biguherîne û di cihê wê de sistemekî demokratîk cihgirtî biket. Bi raya te ava bûna wê Partiyê û dirûşmên wê heta çi qasekê tevî rastiyan civaka Îranê û gelê Kurd li Kurdistana Îranê hev digrin û hûn bi daneberhewa xwe çi pêşerojekê bo wê partiyê pêşbînî dikin?

Ebdula Hesenzade: Me gelek caran gotiye ku eger di welatê me de Demokrasî û azadî cihgir bûn û xebata partî û sazîyan bihête holê, em hez dikin bi hezaran gul bipîşkivin û di wî halî de jî PDK Îranê him ji reng û him bi bêhna xwe ve bibe şagul û gupika hemû gulan. Niha ku ev azadiya çi nine, her gavekê ku xebatkarên rêya rizgariyê di Kurdistana Îranê de bixwazin Partiyêke din cuda ji wan Partî û sazîyan ku hetanî niha xebata siyasî dimeşînin, ava bikin, Partiya Demokrat ne tenê dijber nabe, belku madam ku progremên wan di pêxema gihîştin bi maf û azadiyên xelkê Kurdistana Îranê de be û ji kûratiya civaka Kurdên Îranê ve ra bibin, Hizib amade ye dostatî û hevkarîya wan jî biket. Lê mixabin ewa ku di pirsyara ve de navê wê hatiye, berê çi yek ji wan du haletên jorîn nine. Ji ber ku her wekî di daxuyaniya dawî hetanî yekemîn konferansa Bizava Yekîtiya Demokratîk de hatiye, eva ku niha bi navê Partiya Jiyana Azad a Kurdistanê de hatiye ragehandin, deskirdê Bizava Yekîtiya Demokratîk e ku ev jî bi noba xwe deskirdê PKKê yan eger bi navê nû nav bibin: **KADEK** ye.

Mixabin rêberên PKKê tevî wê ceribîna tal jî ku di çend salên bihorî de em şahid bûne, dest ji destêwardana kar û barên pişkên din ên Kurdistanê ber nadet. Eger caran xwe bi Partiya hemû pişkên Kurdistanê dizanî, niha bo her yek ji perçan Partiyekê ava dike û bi xasmanî bo Kurdistana Îranê hetanî niha çend nav ceribandine, lê serbarê bêencamî û sernekeftina wê jî dîsan dest jê hilnegirtiye. Ez naxwaz im lêre de biçime nav hûrdekariyên pîrsgirêkê. Tenê hindê dibêjim ku berevajî nêrîna wan dostane xelkê Kurdistanê

gelek hişyar in û gelek zû berê destê wan kesane dixûn in ku bêçine cehdê dikin bi her meremêke be cênîşînekê bo PDK çê bikin. Cehd kirina ser negirtiye 4 - 5 salên derbas bûyiye PKKê û kesên dinê rastiya wê gotinê bi başî diselimînin.

Agirî: Li dawiyê hevpeyvînê de daxwazê ji te dikin ku hinek li ser rewş û kawdana nihaye Îranê û bizava nerazî bûna dijberiya xelkê û qedera Komara Îslamî, bo xwendevanên Agirî re bas bikî?

Ebdula Hesenzade: Komara Îslamiya Îranê di naziktirîn û tengavtirîn qonaxa temenê xwe de derbas dibe. Çi demêke wekî niha di nav civakên xelkê Îranê de bi tenê nemaye û di nav kom û sazîyan navneteweyî de jî bê hitbar ne bûye. Îro rojê hemû aliyek di hundirî welat û cîhana derve kakila wê rejîmê wekî heye nas dikin û hemû jî tîgihîştine ku hetanî ev sisteme li ser kar be, ne xelkê Îranê rûyê azadî û demokrasî û edalata civakî dibînin û ne aştî û tebayî di nav welatên herêmê de cihgir dibe û ne terorîzm wekî kirêttirîn mijara wî çaxî di asta cîhanê de reh û rîşalê wê tê derêxistin. Ji ber dê çendê, hevdengiya ranegihandî û qise lê nehatî kirî, li ser hewcehiya hiloşîna Komara Îslamî çê bûye û pêşve çûna rûydanan jî bi çi terzekê di qazanca berdevkên rijîmê de nine.

Eyan e ku ewê bi tenê man û ji ber çavên xelkê ketina Komara Îslamî qazancê dike, berî hemûyan xelkê Îranê û bizava rizgarîxwazî ya gelên Îranê ye. Bi vî awayî ez pêşerojê geş û ronahî li pêşîya vê bizavê da dibînim û ji min xuyaye ku gelek pê naçe ku welatê me dê guherînen mezin bi qazanca azadî û demokrasîyê bi xwe ve bibîne.

Eve maye ku ez bêjim bi kêfxweşî ve pêşerojêke ronahî bo neteweya Kurd pêşbînî dikim û xuyanî û nîşane jî wê rastiye didin xuya kirin ku di pêşerojêke nêzik de Kurdên hemû pişkên Kurdistanê wê ji guherînen siyasî herêma Rojhilata Navîn xwedî par dibin û dighîjne mafên berheqe xwe.

Agirî: Mamosta can, ji aliyê rojnameya Agirî ve ji bo qebûl kirina wê hevpeyvînê em pir sipasê ji te dikin û hêviya temen dirêjî û serkeftinê bo te daxwaz dikin.

Ebdula Hesenzade: Ez jî sipasiya ve dikim û hêviya serkeftinê bo ve dixwaz im.

Nigeraniya Komara Îslamî ya Îranê derheq ava bûna sîstemeke Federalî di Îraqê de

Zanyar

Di vê derheqê de bi piraniya dangan sîstema Federalî bo vî welatî pêşniyaz kiriye.

Komara Isalmî, anku rijîmek ku serwekî xwazyarê spartina Îraqê bi destê Îraqiyan e, ketiye dijberî kirin tevî wê pêşniyazê û damezrandina sîstemeke Federalî di Îraqê de bi tiştê ne baş û kareke ne binecih dizane û di rêyên cur bi cur de cehda dijberî kirinê diket. Eve ku rijîma Komara Îslamî dijberiya ramanên Civata Deshilatdare Îraqê derheq Federal bûna wî welatî diket bi berçav girtina vê çendê ku hem Amerîka û hem pişkek zaf û berbiçav ji welatan ragehandine ku hikûmeta pêşeroja Îraqê û bi giştî ev welate dê bibîte berjengê baş bo hemû deverê dilkutokê girtiye û xofa bûna mînakek wisan li vê deverê de pêşberî deshilata xwe dibîne û ev nigeranî û tirsyanê jî li zaf sefer û hevdiştinên dîplomasiyên rayedarên xwe de aniye rojevê. Komara Îslamî ya Îranê li vê çendê nigeran e ku ava kirina nîzameke Federalî di Îraqê de xwe derbasî cîranên Îraqê û welatên deverê, ev jî bi berçav girtina dê rastiyê ye ku Îran welatekî pirneteweyî û pirol û meseb e, bi awayekî xwezayî bo rijîmeke wiha ku dijî demokrasî û mafên gelên bindest cihê pê xweş bûnê ye.

Bi ava bûna sîstemeke Federalî di Îraqê de bêşik hem gelê Kurdê wî welatî û hem oldarên Şîî ên Îraqê dibine xwediyê deverekî xasmaniye xwe di çarçoveya Îraqeke Federalî de û di rewşeke wisan de zaf ji wan zordarî û bêheqî yên ku dehan sal e derheq bi wan hatine kirin, dê li ser wan bihên hilgirtin û mafên neteweyî û olî û mirovahiya wan bêne bi cih anîn. Ku ev jî

tevî kakila dijî demokratîk a Komara Islamî heta li derveyê tuxîbê Îranê jî hev nagirît.

Rijîma Komara Îslamî ku di salên bihorî de di pêvajoya xebata gelê Kurd di Îraqê de bi eşkere têkilîyek tevî hêzên Kurdî yên Îraqê hebûye û xwe bi dilsoj û xemxurê wan nîşan daye. Qet bi vê çendê razî nebûye ku xebata gelê Kurd di Îraqê de bighîje encama dilxwaze wî gelî bo bi cih hatina mafên wan û li piştî vê pêwendiya serwekî û derewînî de tevî çend welatê dine cîranê Îraqê ku her yek ji wan bi ser parek ji neteweya Kurd de

deshilatdariyê dikin û di kompo û pîlan darêtinê de nerawestiyaye û bo bi encam ne gihîştina xebata wan hevrikî û pêşgîrî kiriye. Bi gotinek din heke Komara Islamî di hember rijîma ji navçûye Îraqê de hez ji navçûna hêzên Kurdî yên wî welatî nekiriye, lê bi kiryar çî ji destî hatibe ji bo bi encam negihîştina vê bizava berheq û mafxwaze xelkê Kurdistanê kiriye. Lewma niho di halekê de xwe zevtker û bin pê kerê mafê gelê Kurd û gelên dine zor lêkirî yê Îranê ye. Ji devr û rola ku Kurdên wî welatî di welatê xwe de hene û dê hebin, tengjiye. Devereke Federal ya Kurd di

çarçoveya Îraqê de bi xetereke mezin bo ser xwe dizane û eger wekî dibêjin Îraq jî bibîte mînakek bo deverê ku eyan bûna pirsgirêka Kurd û gelên dinê ye Îranê bo ser deshilata îdeolojîk û dîktatoriya **Welayeta Feqîh** a xwe bi xeter û tirsek mezin dizane.

Cuda ji pirsgirêka Kurd, Komara Îslamiya Îranê ku xwe bi navê ol û Îslam û Şîî di Îranê de hikmdariyê dike, serwekî dibê kêfxweş be li vê çendê ku ogirê olê Şîî di Îraqê de dibine xwediyê devereke Federal û ev zilm û zordariya ku li rejîma berê ya Îraqê derheq bi wan dihate kirin, li ser wan nemîne. Lê belê, bi kiryar di vê pêwendiyê de jî ketiye dijberî kirinê û hez bi rewşeke wisan hetanî bo Şîiyên Başûra Îraqê jî naket. Ji ber ku Şîiyên Îraqê di halekê de dibine xwediyê devereke Federal ku ev sîstema Federalî, Kurdên Îraqê jî bi xwe ve digire, tiştê ku tu car bi dilxwaza Komara Islamî nebûye û nabe. Cuda ji vê çendê rêberên Komara Îslamî ya Îranê dixwazin navendên oliye Şîiyên Îranê wek navenda pîroz û esliye tev Şîiyên cîhanê cih bigire û xwe bi rêberê cîhana Şîiyan bidin selmandin. Xwezayî ye heke Şîiyên Îraqê bibine xwediyê devereke Federal di Îraqê de ku ev devere navendên Oliye wek Necef û Kerbela û . . . HWD li xwe ve digire. Bi berçav girtina vê çendê ku ew cihane li berê da navenda mesebê Şîî û binegeha zaf Ayetula û **"merceên teqlid"** ên Şîî bûne û hene, careke din rola xwe peyda dikin û bi kiryar navendên mesebî ye Îranê û rêberên Komara Îslamî dikevîne qiraxê.

Tiştê ku bo rêberên Komara Îslamî û deshilata olî û mesebiya wan cihê xeter û tirs û nigeraniyê ye. Pirsgirêkeke din di wê pêvajoyê de ku xasmaniya her sîstemeke Federaliye ku berevajî rijîmên dîktator û îdeolojî, civakî ber bi pêş ve çûn û wekhevî û parve kirina deshilatê dibê. Ew jî hindek pîvan û mercên sîyasî,

civakî û exlaqî li dîv xwe tîne û bihayên îdeolojî û olî dixwe bin xala pirsyarê.

Xwezayî ye ku rewşek wisan tevî deshilatên olî û îdeolojî bi xasmanî tevî bawer pê kirin bi Welayeta Feqîh li hevrikiyek tewaw de bît û bo wan cure hakimiyet û deshilatane xetereke mezin dibe. Cuda ji wane Fedralîzm di nefsa xwe de li Nizamîgerî (leşkerî bûn) û mîlîtarîsmê bi dût e û nizameke wisa kêmtir piştî xwe bi çek û qadxane û silahên cur bi cur ên tevkuji girê dide. Lewma bi mînak danîna Îraqê bo deverê û paşan dût ketina welatên herêma Rohilata Navîn ji berêkaniye bo dest gihîştin bi çekên zaftir û hevdemîtir û hebûna hêzên teyare nizamî (leşkerî) êdî rê nadet di vê navberê de, rejîmek wekî Komara Îslamî xwediyê hêza nizamî ya zaf û çek û hewcehên şerên cur bi cur be, û bo dest gihîştin bi çekên tevkuji jî bixebite. Bi xasmanî ku ev rejîme di heyamê temenê xwe de daye eyan kirin ku rijîmeke terorîst, ne berpirsyar û sereberedayî û hir û neban bi yasayên pejirandiye navneteweyî û her gav dikare bo welatên cîranên deverê û heta cîhanê jî tirs û nigeraniyê biafirîne. Bi baldan bi hemû ev pirsên giring ku gav hilgirtina Îraqê bo ava kirina nizamekî Federalî ku dibe sebeba guhertinên bingehîn di deverê de, Komara Îslamî ya Îranê bikeve tengasiyê û bi hemû hêz û şiyana xwe bixebite ku, ceribînên niho yên Îraqê tevî ser negirtinê rû bi rû biket. Lê belê tevî wan hemû têkvedan û dijberî kirina vê rejîmê ku wisan tê xuya kirin ku îradeya xelkê Îraqê û civata deshilatdare vî welatî û piştgirî ya Emerîka û Ewropayê ji vê gavê û pêşve çûna vê pêvajoyê, pîlanên Komara Îslamî û hêzên welatên mîna vê rijîmê dê pûç bibin û xelkê Îraqê dibite xwediyê nizameke Federalî û deshilateke civakî ku di bin hakimiyeta vê nizamê de gelên Îraqê û peyrevên dîn û olên cur bi cur di wekhevî û mafê beramber û edalet û tenahiye de bijîn.

Mehkûm kirina kiryarên terorîstî

Roja pêncsemî 29'ê Xezelwera 1382'ya Rojî (2003.11.20 Zayînî), du teqînên mezin li du cihên Bazirganiyê ên pir xulyaqet li bajarê Stenbol a Tirkîyê qewimîn ku bû sedema kuştina 28 kes û birîndar bûna 300 kesên din. Tenê 5 rojan berî vê kiryara terorîstî bû ku bûyereke dine terorîstî di wî bajarî de afirî ku ev jî bû sedema kuştina hejmarek ji kesên û birîndar bûna hejmarek zaftir ji xelkî û zirar û ziyaneke zaf û ber bi çav afirand.

Ev cure kiryarên terorîstî ku pitir dibine sebebê kuştin û birîndar bûna xelkê sivil û bê guneh, heyamek berî niho li Tirkîyê, Îraq û welatên din ên herêmê ku xurtî hatine holê, bûne sebeba kerb û nerehet bûna xelkê seranserê cîhanê û raya giştîye cîhanê û tevî nerazî bûnên xurt u berfireh rûbirû bûye.

PDK Îranê ku gorî û qurbanîye terorîzma Komara Îslamî ya Îranê ye, vê kiryara terorîstî gefek ji bo mirovahiyê û belav bûna vê jî xeterek bo tenahiya canî û maliye xelkên sivil û bê guneh di wan welatane de dizane û bi tundî şermezar û mehkûm dike. Teror weke kiryarek nebaş li her ciheke cîhanê û bi destê her girûp, dewlet û komekê û li dijberî canê her mirovekê û bi her meremekê ku bihê kirin şermezar û mehkûm e û xebat bi dijî terorîzmê wezîfeya hemû ev welat, Partî û Rêxistina ye ku xwe bi alîgir û berevanê aştî û azadî, ewlekarî û tenahiya xelkê cîhanê dizanin.

Em hêvî dikin ku bi cehdek giştî û girtine bera rêya çareseriyê ji aliyên civakên navneteweyî ev kiryarên hov û xirabkerane bihêne bin bir kirin û nehêl in carek din dubare bibin ku li welatên cur bi cur de canê xelkê sivil û bê guneh dêxe ber gefê.

Partiya Demokrata Kurdistan a Îranê

**1382.08.30'ye Rojî
2003.11.21' ye Zayînî**

Nûçeyên Kurdistanê

Civîna rayedarên dewletê li bajarê Seqiz

Roja şemiyê 20'ê Xezelwera 1382e rojî (11.11.2003 zayînî), Şivra îdarî ya bajarê Seqiz bi pişikdariya Cemşîdî cêhgirê siyasî yê yekeme Parêzgarê Kurdistanê li Seqizê û her wisan Fermandarê wî bajarî û berpirsyarên îdareyan civînek li dar xistin.

Di wê civînê de berpirsên îdareyên dewletê seba vê çendê ku çima hetanî niha tenê 3-4 kesên xwe bo noneratî di Meclisê de nav nivîs kirine, nerazî bûna xwe eyan kirin.

Di dawiyê de gihîştin vê encamê ku hemû berpirsyar cehd û bizava wan eve be ku xelkê ji bo pişikdarî kirin di hilbijartina pêşeroja Meclisa Şivra Îslamî de hay bidin.

Kamyaran

Lêkdana xelkê û hêzên rijîmê li Kamyaranê

Roja 14.08.1382'e Rojî (05.11.2003 Zayînî), otombêla kasibkarekê di nav bajarê Kamyaranê de ji aliyê çend kes ji hêzên leşkeriye rijîmê tê girtin. Her di wî çaxî de xelk li devra wan xir dibe û daxwaza azad kirina otombêlê dikin, ku di encamê de di navbera xelkê û hêzên rijîmê de tevçûn û alozî çê bibe û piştî wê çendê ku şûşeyên otombêla Hêzên Întizamî dişkînin, du kes ji wan (Hêzên Întizamî) jî bi navên Serheng Azadî û Serwan Yawerî tîr birîndar kirin. Lê roja paştir rijîm dest bi girtinên ciwanên wî bajarî dike û hetanî dema gehiştina vê nûçeyê 11 kes hatine girtin û şandine girtîgehê.

Doma rûpelê 1

Ji çiyayê Agirî ve ber bi rojnâmeya Agirî

zaravên esîle zimanê şirîne Kurdî û xurtên xebatkare neteweya me, bi alîkariya nivîser û afirandinvanê gelê me di pêxema xizmet bi gel û nîştiman da wezîfên xwe bi cih bigehîne û bibe hêvî û baweriya xwendevanên rêzdar û xelkê xebatkare Kurdistanê.

Danana navê Agirî li ser vê rojnâmê ji aliyê Partiya Demokrat ve dizivire bo çend sedemên dîrokî ku ji aliyekê çiyayê Agirî di warê dîroka siyasî ve mîna sembola berxwedanê û remza hevgirtin û nasnameya gelê me tê hesabandin û ji aliyêke din ve, nasname herî pêş çave xelkê vê herêmê ye, ku rojnâme Agirî bi zaraveya wan û zêdetir ji bo wan çap û belav dibe.

Bo zanîna zêdetir û pênase kirina pişkek li xasmaniyên cuda cuda ye çiyayê Agirî ku rojnâme me bi vî navî hatiye binav kirin, dê bala ve bo wan aliyên girîng û ber çave çiyayê Agirî rakêşin:

Her wekî tê zanîn Agirî navê çiyayekî herî bilinde Kurdistanê ên ku di xilasiya tuxîbên Bakurê Rohhilatê Kurdistanê ve rêze çiyayên Zagrosê bi çemê **Aras** ve girê dide û ketiye navbera tuxîbê sê welatên Îran û Îraq û Ermenîstanê. Bilindahiya Agirî 5137 mêtiran li ser rûyê behrê ber bi esman hilkişiya ye.

Li mêj dem e ku efsane û çîvanokên cur bi cur derheq bi vî çiyayê gerdinkêş hatine gotin ku yên herî bi nav û deng, îşare bi vê hindê dikin ku di çax û serdemê berê de di çiyayê Agirî de burkan hebûye û ji ber vê hindê ku peşqel û guriya Agir li ser bilindahiya vî çiyayî de bilind dibû, navê Agirî li ser vî çiyayî danîne.

Yan jî eva ku li **Tewratê** da îşare pê hatiye kirin ku li çax û heyamê hizretê Noh Pêxember de dema ku bahoz û kirêve bibû, gemiya hezretê Noh li ser vî çiyayî Agirî lenger girtî ye.

Xuya ye ku di van salên dawî de wî çiyayî bala lêkolînan û pisporek çyanase cihanê bo aliyê xwe rakîşandîye û renga di pêşerojê de zaf jî nepenî û xasmaniyên dine vî çiyayî bihêne eşkere kirin.

Xasmaniyeke dinê ye Agirî, dîroka siyasî ya Agirî ye ku di salên 1927 – 1931'e Zayînî de, yanî di wî çaxî de ku piştî tepeser kirina serhildana Simkoyê Şikak di Kurdistanê

Îranê de, bizava Agirî li Kurdistanê Tirkîyê bi serokatiya Êhsan Nûrî Paşa dest pê kir, ku navenda vê serhildanê çiyayê serbilinde Agirî bû.

Bi wî awayî bizava Agirî di vî çaxî de Tirojka xwe avête nava piraniya deverên Kurdistanê û bû sembola hevgirtin û hevxeberiyê di navbera xortên neteweya Kurd li hemû parçeyên Kurdistanê, di pêxema gihîştin bi mafê çarenivîsa xwe de.

Li Kurdistanê Îranê Celaliyan bi rêvebiriya **Ferzînde** û li Kurdistan Îraqê Barzaniyan bi rêvebiriya **Şêx Ahmed**, û Kurdên Sûriyê jî bi serokatiya **Haco** bi awayên cur bi cur di wê tevgerê de beşdar bûn, û bi cehd û xwe gorî kirinê karîn bi ava kirina Komara Agirî û çeqandina alaya Kurdistanê li ser bilindahiya Agirî, şanaziyek mezin bo neteweya Kurd biafirîn in.

Xuya ye ku ev serhildane jî piştî çar sal berxwedan û xweragirî, aqîbet bi sedema komplo û îxaneta neyarên Kurdan ve hate tepeser kirin. Akinciyên vê herêmê tûşî qewmîneke herî mezine mirovî bûn û bi hezaran kes li jin û

zarok û pîr û kal hatine qir kirin û bi dehan hezar kes jî bi terzekî hovane hatin veguhastin u dûr xistin ji mal û heyiya wan hate talan kirin û gundên wan hatin kaviil kirin.

Li vê demê were hetanî niho navê Agirî mîna landik û êvirgeha tevgera azadîwazî û remza hevgirtin û berxwedan û nasname belengazî û bindestiya Kurd û axa parve kiriye Kurdistanê di herêm û cihanê de navbangê xwe derxistiye û bûye parek ji dîroka teji ji bûyer û qewmînen netewa me.

Sedemeke dine bi nav û

dengî û xweştivî bûna Agirî dizivire bo qonaxa xebata çekdarî û berxwedaniya PDK Îranê dijberî rijîma kevnar parêze Komara Îslamî ya Îranê di salên 1980 – 1995e Zayînî de ku Partiya Demokrat navê yek ji hêzên xwedî şîyan û çelenge Pêşmergek xwe li Bakurê Rojavayê Kurdistanê de bi navê Agirî bi nav kir.

Ev hêza qehreman ku di pêxema berevanî ji mafê berheqe gelê xwe de karî bi terzekî bêmînak bi dehan û sedan hemase û şanaziyên mezin û ji bîr nekirî bo Partiya Demokrat u gelê Kurd biafirîne û bibe cihê serbilidiyê û peyva ser zimanê xelkê Pêşmerge parêze Kurdistanê.

Rewşa malwêrankere îtiyad(narkotîk)ê di Îran û Rojhilatê Kurdistanê da

Azad Kurdî, Azadkurdi@hotmail.com

Di cîhana evro de, ku mirovayeti bi tundî tûrikê xwe bo gihîştin bi pileyên pêşketinê girê didet, **Mewadê Muxedir anku narkotîk** yê bûye mezintirîn kosp û asteng li ber rêya pêşketina mirovan di hemû waran de. Agirek ku heyia mirovan dişevitîne û dibe sebebê herifin û ji hev belav bûna çarçove û bingeha malbatan. Ger li serjimêriyên ji hev veqetana jin û mêran û jiyana neserkeftî ya wan, hin pîvan di destê me de heban, bêgoman mewadê muxedir, mezintirîn lîstikvanê vê tirajêdiyê dibû. Zor hatiye dîtin, ku keç û xortekî evîndarên hev ku ji parzinkên cur bi cur derbas dibin û piştî bi hezaran dijiwariyan digehin hev, lê îtiyad bûna yek ji wan, hemû hêvî û xweziyên wan ji nav dibe û pirsgirêkek mezin ji bo civaka mirovayetiye dixulqîne.

Heger em bixwazin li ser rewşa xirab û malmêrankere mewada muxedir ku niha li bajarên Kurdan zêdetir li herêmên din belav bûye nixxandinekê bikin, hewceye li berahiyê hinek li ser rewşa îtiyadê li tewahiya Îranê de bas bikeyn:

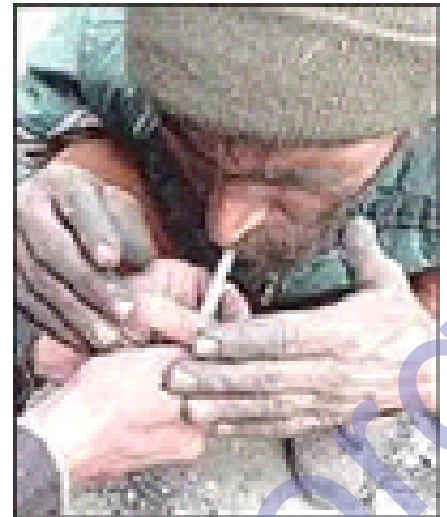
Ciwanên her welatekî sermaye û gencîneyek in, ku hikmê serbilindî û serfiraziya gel û netewa xwe pêk dînin. Pêşeroja geşa her welat û neteweyekê mirov dikare di çawanî û rewşa jiyana ciwanên wan de bibîne.

Em binêrin ku rewşa civak û ciwanên Îranê piştî 24 salan desthilatdariya Komara Îslamî ya Îranê Çawa ye? Hebûna 44 milyon kes heşimeta(şêniya) di bin temenê 30 salî de li Îranê û cîranbûna tixûbê Îranê tevî

mezintirîn welatê çêkerê mewadên Efyonî di cîhanê de (yanî Efxanistan), wisan jê kiriye, ku Îran bi yek ji riyên derbasbûna Mewada Muxedir bo Rojhilata Navîn, Ewropa û Amerîka bê hesabandin. Lê zirar û xisara mewadê berî her cihî li hevvelatiyên Îranê dikeve, piştî digehije welatên din. Goriyên yekem û sereke yê wê, xelkê Îranê, bi taybetî zêdetir ji 10 milyon kes ji netewa Kurd e. Lewre ev mewada malwêranker bi berfirehî û pir bi hêsani bi destê ciwanên Îranê dikeve. Em dikarin bêjin ku îtiyad bi muxediratê(tûşatina bi narkotîkê) li Îranê bûye pirsgirêkeke bingehîn. Li gor agahî û jêderên nû, ku derheq mifa wergirtin ji mewadê muxedir û îtiyad li Îranê tên weşandin, îtiyad bûye pirsgirêkek mezin û neçareserkirî ya Civakî!!!

Li gor rapora semînara pêşgîrîkirin ji zêdebûna îtiyadê, ku li havîna sala 1380 Rojî(2001 Zayînî), li bajarê Meşhedê, hate li darxistin, 70% ji wan kesên ku tûşî îtiyadê bûne mirovên malbatdar in(zewcî ne). Bilî vê Çendê jî di her rojê de 600 kes sexmeratî mewadê muxedir li Îranê tên dest bi ser kirin(tên girtin). Di her mehekê de 100 kes bi sedema kişandina zore teryak û heroyînê dimirin. (1)

Tê gotin ku di her rojê de 500 kes ji ciwanên Îranê tûşî kişandina narkotîkê dibin(mutad dibin). Heşimeta mutadan li Îranê her 10 salan du beramber(du qat) dibe. Lê ya herî balkêş û cihê kul û keserê eva ye, ku roj bo rojê ji radeya temenê ew kesên ku tûşî muxediratê bûne, kêma

dibe. Mixabin niho ev nesaxî zêdetir di nav xwendekarên welat de bi awayekî berfireh belav bûye û sed heyf rû li zêdebûnê ye.

Eger û sedemên zêdebûna îtiyadê di civaka Îranê de çi ne?

Pirsên wê mijarê, eve ne ku eger û sedemên bingehîn yê îtiyadê li Îranê çi ne? Çima tu çareseriyek ji bo wê pirsgirêkê nayê kirin? Qurbanîyên wê kî ne? Dê encama wê çi lê bihê?!

Bi giştî, îtiyad di her civakekê de ji ber nebaşiya warên cur bi cure siyasî, aborî, civakî, paşdemayîna bîr û rayên çandî û ewlekariyê derdikeve rojeva jiyane. Dizîkirin, hejarî û nedarî, fesada cur bi cure yekkesî û giştî, bêkarî, kuştin, bêhêvîti ji paşerojê re û . . . hwd ji belayên tirsnaq ên îtiyadê li civaka niho ya Îranê ne. Temenê zewicînê ji ber pirsgirêkên aborî û malbatî heya qaseke zêde çûye jor, qasa ji hev veqetana jin û mêran zêde bûye û gelek pirsgirêkên din yê nexweş.

Îtiyad û nesaxiyên civakî yê din li dema desthilatdariya rejîma berê ya Îranê (Pehlewî) hindik bû. Civaka Îranê û bi taybetî civaka Kurdewarî li Kurdistanê wê demê di wî warî de sax û paqij bû, lê piştî bi ser kar hatina rejîma paşverû ya melayan li sala 1357 rojî (1979

Doma rûpelê 7:**Rewşa malwêrankere îtiyad(narkotîk)ê di Îran û Rojhilatê Kurdistanê da**

Zayînî) pirsgirêkên civakî, siyasî, aborî û çandî bi zanebûn dan dest pêkirin. Em dikarin bêjin ku şerê 8 saliyê Îranê û rejîma ji nav çûya Beissî ya Îraqê bandoreke mezin di wê bûyera civakî de heye.

Rejîma Komara Islamiya Îranê dirav(bodce)ke gelek zêde ji bo domandina wî şerê bê mentiq, bi pêkanîna saziyên mîna Supahê Pasdaran, êstixbarat (êtilaat), Besîcê Merdomî, alîkarî kirina hêzên terorîst li Rojhilata Navîn û hemû deverên din yê cîhanê û hin dezgeh, hêz û saziyên ne hewce bi kar anîne. Eger ev dirave ji bo fêrîkirin û hînkirina nîfşê ciwan û zarokan hatiba terxan kirin. Niha civak ji kes û kesayetiyan zane, kêrhatî û hişyar dewlemend dibû. Rewşa jiyan û gel mîna niha nedibû. Lê wan hergav şîyan û hizra xwe daye tiştên jorîn û tenê tepeserkirina ciwan, xwendevan û xelkê bûye karê wan yê sereke. Eva bû ferhenga dewletdarî û desthilatdariya wan. Mînaka herî baş û zindiyê wê qirkirin û tepeserkirina Kurdan bi awayeke hov û cinayetkarane bû, ku bi taybetî ji sala 1979an heya 1985an bi tundî li hemû Rojhilatê Kurdistanê berdewam bû.

Zêrevan û civaknas dibêjin, ne ev kiryarên tund û tîje hêzên rejîmê û ne jî ev bernameyên çandî - civakî yê saziyên propagandeyî (teblixatê) li Îranê nekarîne ji çûna xelkê bo aliyê mewada muxedir pêşgîriyê bikin.

Kurdistan û Tirajêdiya îtiyadê

Rojhilatê Kurdistanê ji 4 wilayetên: Urmiye (Azaerbaycana Rojava), Kurdistan (Sine), Kirmaşan,

Îlam û pareke mezina wilayeta Loristanê pêk hatiye. Piraniya rûniştvanên van çar wilayetan Kurd in. Zêdetir ji 10 milyon Kurd di van wilayetane de dijîn.

Îtiyad li herêmekê bo herêma din ferq heye(cudatî tê dîtîn), Kurdistan berevajî herêmên din yê Îranê û bi sedema Kurdbûn û daxwazkirina mafên neteweyî yê xwe pitir ketiye bin bandora wê siyaseta çewt. Her wek pêştir jî bas hate kirin, civaka Kurdan li dema desthilatdariya rejîma Paşatî ya berê(Pehlewî) û destpêka desthilatdariya rejîma Komara Îslamî pir paqij û pak bû, lê siyasatên nemirovane yê Komara Îslamî, rewşa civata Kurdan tûşî derdên giran kirine û şepirzeyiyek xirap xistine nava malbatên Kurdan. Rejîma paşverû ya Îslamî bersiva

xwestek û daxwazên Kurdan yê aştxwazane û berheq bi şer û bersiva kuştin û qirkirîna dan. Wan hurmeta neteweya Kurdan şikandin û gelek sivikatî bi kesayetiya netewî ya Kurdan kirin. Ev şerê kuştina mejî û hêza ciwanên Kurd li hemû deverên Kurdistanê dom kir û hên jî bi germî berdewam e. Kurdan bi rêveberiya partiyên xwe yê siyasî li hemberî wan siyasatên kawilker û hovane berevanî ji mafê netewî û berheqê xwe kirin(2).

Deshilatdarên Komara Îslamî bi mifa wergirtin ji hêza

êstixbarat(êtilaat)ê, hewil dan, ku mejî û hêza bingehîne şoreşê yanî ciwanan ji nav bibin. Ev siyaseta ne mirovane û bê exlaqane ya wan niho bi gur û tundtir bûye. Ew dixwazin bi vê siyaseta xwe îradeya berxwedana gelê Kurd bişkînin. Dema mirov bala xwe dide rewşa aloz û şepirzeye îtiyadê li Rojhilatê Kurdistanê, wijdana mirovayetî û Kurdane ya herkesî matmayî dimîne.

Niha di Îran û Kurdistanê de du curên muxediratê, weke Tiryak û heroyîn(narkotîk) zêdetir tîne bi kar anîn. Ew bi erzani(bihayê ne giran) û bi awayekî berfireh bi dest dikevin. Bi xasmanî di heps û girtîgehên rejîmê da ku niha bûne bazara herî mezine muxediratê. Rewşa îtiyadê ewqas xirab bûye, ku gefeke mezin li xortên gel û netewa me diket û dibe em li hizra paqijkirina nîfşê xwe yê paşerojê de bin.

Ev siyaseta hovane û nijadperestane ya rejîma melayan jî dibe mîna tirajêdiyek xemgîn di dîroka Kurdan de bête mîze kirin. Niha kirîn û firotina tiryak û heroyîne bêtirs li her dereke bajar û gundên Kurdistanê û bê tirs û lertz ji girtin û zindanîkirinê didome. Pişkek zaf ji wî mewadî hêzên kirêgirtî û kesên xwefiroşe dezgehên êstixbarata Îranê di nav ciwan û gel de belav dikin. Ew hazir in, ku tiryak û heroyîne bê dirav bidin wan kesên ku dixwazin wê di nav gel de belav bikin. Eva rast e û em dibînin û dibihîsin, ku dewlet bi wî awayî xizmeta « pêşveçûna Kurdan » diket!!!

Jêder:

1. *Rojnameya Hamshari Çapa Tehranê, hijmar (3120)*
2. *Dokumentên rojnamevanê Kurd, birêz Kakşar Oremar*

Destpîsiya malî di Îranê de

Bavê Hejar
hejar@yahoo.com
 7.11.2003

Sîstema ramyariya Komara Islamî bi awayekê hatiye damezrandin, ku her carê bi afirandina tengasiyekê xelkê mijûl bike û rê nede pirsgirêkên abûrî, civakî û siyasiyên xwe bînin ser ziman. Rewşa han bûye sebaba wê yekê ku bertîl xwarî di nav Komara Islamî de bibe yek li rêyen çareseriya pirsgirêkan û ji aliyek din jî damezrandina mafiyayek malî di nav sistema abûriya Îranê de. Lewma her çewa li kurdî de me bo hinek mehên salê gelek navên cur bi cur hene di komara Islamî de jî ji bona rişwê gelek nav hatine saz kirin: Heqdest, destxweşî, ya natilya, jêr mîzî, perê çayê, dew şîrîn kirin û bi dehan navên din.

Ji Bona wê ku em bikaribin bersiva sebaba bertîl (rişwe) xwarinê di nav civak û çînên cur bi cure Îranê bidin, belkî ya qenc ev bît em mêzeyî şêwaza dabêşkirina deshilatê li Îranê de bikin. Mezintirîn deshilata abûrî li Îranê ne li destê kompaniyên taybetî an dewletî daye belkî li destê rehendek sêhem binavê **Binyat** ku birastî taybet bi Îranê ye dey e.

Binyatên Îranê bi navên cur bi cur xwediyê hêzek abûriye gelek mezin in ku belkî di seranserê cîhanê bi wî awayî nebit. Ji nav vana dikaribin îşare bi Binyata Mustezefan ku li despêka temenê Komara Islamî li rêberê rêjimê Ayetullah Xumeynî damezrand. Ji bilî wê binyata Canbazan, Binyada Şehdîdan, Komîtey

Imdada Xumeynî, Binyada 15'ê Xurdad, Camiye El-Sadêq, Binyada Amîn ol Moiminîn û hdv, dikaribin nav bibin. Astana Qudsi Rezewî ku erka pêragehiştin bi mezarê Xumeynî bi istûyê wê ye, him di warê deshilata abûrî û him jî di warê şêwaza kar de di gel binyatên din di gel hebûna wekheviyan gelek cudahî jî hene.

Diber wê jî bertîl xwarî li Îranê ew hinde mezin bûye ku em dikaribin basa "rant xwariye" bikin.

Li sala 1994 ve ku hinek li dizî û dest pîsiya karbidestên komara Islamî di rojnameyan de hat weşandin, kar û çalakiyên binyatên nav Îranê de ketin ber bala bîr û rayên giştî. Ev nûçeyên ku car car bi navê gote got di nav xelkê de dihatin axiftin hêdî hêdî bûn serdêr û nûçeya yekeme rojnameyên di nav rejîmê jî tîn weşandin. Piştî eşkere bûna 123 milyar tûmen **rent xwarina** banka Sipeh, **Fazil Xudadad** bi tawana fesada abûrî hat dar xistin. Xuyaye ku Xudada wek moreyek bûye qurbanîyê sîstemek mezintir ku bi destê ayetollha birêve diçe. Di piroseya aşkira bûna perwenda 123 milyar tûmenî de navê Mortaza Refîq Dûst gelek kevtibû ser zara û yek ji moreyên herî zor cihê gumanê bû, lê Refîqdûst li aliyê rêberê komara Islamî we hat parastin û berpsayetiya wî bo serokayetiya Binyata Mustezefan hetanî 5 salên din jî hat taze kirin. Bi wî awayî hat nîşan dan ku rêberê

mezine komara Islamî bi xwe jî yek ji beşdarên rênta 123 milyariye.

Ji gor serekaniyên abûrî li dahata "naxalise" Îranê ku xwe digehîne nizîkê 115 milyar Dolara, zêdeyî 35 milyar Dolaran dikeve xizmeta abûriya bin erdê û li kanalên ne fermî digehin destê xwedî deshilatan. Abûriya weşartî (bin erdê) tiştêk nine ku bikaribe di serjimêrî û statîkan de bê xuyanî kirin. Ew abûriya han ji meydana çalakiyên binyata ne.

Xuyaye bo welatek mezin mîna Îranê beşa binyatan di abûriya Îranê de ku xwe digehîne 2 -3 % nikaribe karek zor ser abûriya Îranê bike. Lê ya giring çarenivîsa wan binyatane û herwisa ew rola ku ew binyadane li ser siyasetên abûriye Îranê digêrin e. Jiberku mafiyaya deshilata wan binyatane ew qas mezine ku dikaribin pêşkevîna abûriye beşa taybetî û beşa dewletî bisekinînin.

Nebûna zelaliya abûrî di sîstema komara Islamî de bûye sebaba wê yekê ku beşa ne dewletî û ne taybetî hêdî hêdî bibe xwedî deshilat li nav beşa neftê de jî. Yasaya komara Islamî taybetî kirina abûriya neftê qedexe dike, lê dibe taybetî nebûna binyatan ewane rê heye bibin xwedî şerîkên neftê.

Bi wê sîstema taybet, karbidestên Komara Islamî karîne sermayeyên gelek mezine gelên Îranê li welat derxînin û li bankên derve razînin. Armanca wana dikaribe 2 tişt be, digel misoger kirina warê jiyana xwe ya paşrojê dikaribin bi wî sermayê bibin sedema sazkirina saziyên terorîstî.

Doma rûpelê 1

”Îran qurbaniyê terorîzmê”

Nivîsîn û wergêran: Kurmanc Hakkî

derxîne û cîhanê li terorîstan paqij bike. Êrîşên terorîstî piştî şerê Îraqê zêdetir ji berê dişopin û bûne sebaba wê yekê ku piroseya aştiya Filistîn û Îsraîlê jî bi tewawî bê herifandin. Pirojeya **Xarîta Rê** veke xuyaye berî ji dayikbûnê di ber êrîşên xwekujiye terorîstan tê fetisandin. Hêzên terorîstî xwe bi nûnerê gelê Filistîn û berevanên nixxên Îslamî dizanin. Hamas, Cehad û Hizbullah ev rêxistin in ku berpîrsayetiya êrîşên xwekujî bi istû digirin û hemî rêxistinên han ji aliyê Komara Îslamî tîn piştigîrî kirin.

Rejîma Îranê gelek berî êrîşa 11'ê Septembrê piştigîrî ji terorîzma navnetewî kiriye û bi dehan neyarên siyasiye xwe li rêya teror li dereve û hundirê welat ji holê rakirine. Rejîma han li hemî welatên din zêdetir dijî aştiyek wiloye li Rojhelata Navîn ku têde gelên Filistîn û Îsraîl bi mafên wekhev û bi cînaretî welatên xwe avedan bikin. Komara Îslamî li roja hatine serkare xwe, Îsraîl wek welat bi fermî nas nekiriye û li **Misilmanên Cîhanê** xwestiye welatê **Benî Îsraîl** ji holê rakin. Komara Îslamî di dîroka zêdeyî li 24 salên xwe de her tim alîgir û piştîwanê hêzên terorîste deverê bûye.

Li sala 1979 hetanî niho zêdetir ji 1000 kes li 200 êrîşên terorîstîye Komara Îslamî hatine kuştin. Nêzikî 600 kes li

hevvelatîyên Îranê li derevey Îranê bi destê komara Îslamî hatin teror kirin, ku 80 kes ji wana li sinûrên welatên Ewropa de hatin encam dan. Di encama dadigeha bi nav û denge **Mikonos** de îdî bo hemî cîhanê derket ku rêberên herî bilinde Komara Îslamî biryara wan terorana dane.

Hêrîşên terorîstîye paş şerê Îraqê, nîşan didin ku ne tenê alîgirên rejîma berêye Îraqê, belkî hinek welatên cîran jî destê wan jî têkelî xwîna bi dehan kes ji xelkê Îraqê u hêzên hevpeyman sor bûye. Cîranên Îraq û xasmayî Komara Islamiya Îranê ji vê çendê ditirsin ku Îraq bibe welatek demokrat û li ser bingeha ploralîsta siyasi, çandî û neteweyî bê damezrandin. Tilisma han xewnek gelek nexweş e bo rejîmên dîktator û terorîst perwer. Kuştina Ayetullah Hekîm li roja 23.8.2003 gumanê ne tenê dibin ser alîgirên Seddam, belkî paşerokên welatên cîran û nemaze Komara Îslamî jî têde xuyanî dîkin. Geşe kirina nixx û bihayên demokrasî û ploralîzmê hêcetêk baş e bo kevnaran fermana Cehadê li Îraqê der bikin û bo tepeser kirina projeya Xarîta Rê piştigiriya tund û tîjî û êrîşên xwekujî li Filistînê bikin. Karê han vê hêzên Emerîka li Îraqê asê bike û tengejê di wê deverê de berdewam biket û damezrandina dewleta

serbixweye Filistîn û aştiya deverê vê tenê wek xewnek xweş bimîne. Bi vî awayî Îran vê bikaribe bi keyfa dilê xwe cuda hizirkerên navxwe bifetisîne, alîkairiya hêzên terorîst bike û di cem wana jî programa xwe ya sazkirina çekên navokî dom bike.

Israîl di piraktîk de tenê welateke li Rojhelata Navîn ku xwediyê sîstemek demokratîk e. Her çend siyaseta dagîrkeraneye Îsraîl cihê şermezar kirinê ye, lê ewa ku welatên deverê ditirsîne berî her tiştêkê demokrasîya wî welatiye.

Berî 6 salan dema serok komar Xatemî hat ser kar, wî hevceyiya diyaloga navbera şaristaniyan anî ser ziman. Hevdem di welatê bin hikmê Xatemî de kuştinên rêzokî, terorên bi dizî ve, zîndanî kirina rojnamevan û cuda hizirkeran bi awayek berfireh hat şopandin. Zêdeyî şeş sal serok komariya Xatemî û 24 sal dîroka Komara Îslamî hevceyiya rexne ji xwe girtinê derheqî pêwendiyên wê bi mirovên dereve û navxweye sînoren xwe li her demekê zêde rojevî kiriyê. Eger Îran birastî dixwaze li cîhana îro de cihê xwe peyda bike û bibe cihê rêz û qîmetê û eger her wekî balyozê wê Cevad Zarîfî (Time Europe 11.11.1996) gotiye “Îran qurbaniyê terorîzmê ye” ev dibe rexneyên bingehîn ji xwe destpê bike û rêz bo mafê mirove hevvelatîyên Îranê dabinê û dest ji piştigiriya rêxistinên terorîstî hilbigire. Ji bona bi dest anîna aştiyê li Rojhelata Navîn ev dibe welatê Îsraîlê bi fermî binase û piştigiriya xwe li hêrîşên xwekujî biqetîne. Vê demê mirov vê bikaribe bawir bike komara Islamiya Îranê dayka terorîzmê nine.

* Ev nivîse bi zimanê Finlandî bona 11. salvegera terora şehîd Dr. Seîd Şerefkendî li malpera www.kurdistanmedia.org da hatiye weşandin.

Hunermend Cewad Merwanî:

“Firotna çandê firotna namûsê ye!”

SALIHÊ KEVIRBIRÎ
salihkeviri@hotmail.com

Cewad Merwanî; di sala 1965'an de li gundê Boşata Farqînê hate dinê. Merwanî, xwendina xwe ya seretayî, nivî li gund û nivî jî li bajêr bire serî. Xwendina xwe ya bingehîn jî li Farqînê domand. Li gorî gotina wî, "salên wî yên surgûniyê" jî çêbûn. Merwanî ji ber van sirgûniyan nivî salekê li Batmanê û nivî salekê jî li Diyarbekirê xwend. Di darbeya 12'ê Îlonê (Rezberê) de di dema Îfseyê de rastî sivikatî û lêdanan hat. Bi qasî sê mehan li Diyarbekirê di Enstîtûya Perwerdehiyê de xwendina xwe domand. Dema ku li Diyarbekirê bû, qeyda xwe li 'Konserwatuara Muzîkê' pêk anî. Demeke kurt di Radyoya TRT'ê ya Diyarbekirê de xebitî. Tiştê ku di radyoyê de jê hat xwestin, nekarî pêk bîne û dest ji karê radyoyê kişand. Ji ber ku jê dixwestin ew gund bi gund bigere û stran, awaz û kilamên kurdî berhev bike, paşî jî li tirkî wergerîne. Di sala 1984'an de di nava gel de dest bi karê hunerî û stranbêjiyê kir. Xebatên wî wekî Kaset û sêlik (CD) derketine pêşberî guhdarên kurd.

Cewad Merwanî ev çend sal in ku jiyana xwe li xerîbiyê ango li Almanyayê didomîne û kar û barên xwe yên huner û stranbêjiyê li 'Akademiya Çand û Hunera Kurdistanê' didomîne.

Li bajarê Durena Almanyayê li avahiya Akademiyê em bûn mêvanê Cewad Merwanî...

Kekê Cewad, jiyana te ya hunerî çawa dest pê kir. Cara ewil tu li ku derê ketî nava karê hunerî. Yekemîn kilama ku te got kîjan bû?

Cara ewil ez nizamim ku min kîjan kilam got. Di malbata me de her kes ketibû bin bandora olî û hemû hecî û mele bûn. Dengê wan hemûyan xweş bû. Min jî demekê feqîti kir. Ez diçûm ser banê mizgeftê û min bang dida. Min qesîde dixwendin. Lewre min hingê kifş kir ku dengê min xweş e. Wê êlhamê da min. Paşê min dest jê kişand. Paşê ji bo ku bibim mamoste qeyda min li Enstîtûya Perwerdehiyê hate çêkirin. Lê min nedixwest ku ez wekî memûr û karmendekî dewletê bixebitim. Min dixwest ez serbixwe bim. Lewre jî min dest ji xwendina mamostetiye berda. Paşê ez ketim Radyoya Diyarbekirê. Di nava gel de pêşbirke û çalakiyê hunerî çêbû. Min qezenc kir û ez bûm xebatkarê radyoyê. Armanca wan a bingehîn jî ew bû ku xortên dengxweş ên kurd peyda bikin, wan bibin metropolan û di nava çanda tirkî de bihelînin û ji bo xwe û çanda xwe bi kar

bînin.

Paşê teyîbek dan min û ji min xwestin ku ez di nava gel de bigerim û stranên gelêrî berhev bikim. Min jî nedizanî û ez li hemû herêman geriyam. Ji Xerzan heta Diyarbekir, Qulp û Sasonê gav bi gav geriyam û min stranên gelêrî berhev kirin. Min dixwest wan stranên bidim wan, lê çend heval û dostên min ên bi navê Berzan, Salih, Mensûr Cahîd, Cewad nehiştin ku ez wan kilam û stranên bidim wan. Ji min re gotin: "Tu çawa çanda xwe difiroşî. Çawa ku mirov namûsa xwe bifiroşe" Wan ez razî û serwest kirim û min ev kilam û stran nedan wan. Paşê min ji xwe re hildan.

Te çawa dest bi hunerê kir?

Ez berê diçûm dawetan. Me bê saz û muzîk stran digotin. Piştî ku teknîk pêş ket, ligel hevalekî xwe me dest bi karê muzîkê kir. Navê hevalê min Hesên bû û ew kurxalê min bû. Ew hê jî karê xwe li Diyarbekirê berdewam dike. Wê demê me bala xwe dayê ku bi du kesan çênabe, me şagirtên nû girtin û me ew hîn

kirin. Me di nava salekê de çend şagirt hîn kirin. Me bi kurdî dest pê kir. Ji ber tirsê ku kurdî qedexê bû hin caran jî me bi tirkî digot. Me nedikarî em navekî li koma xwe bikin. Ji tirsê polîsan me nedikarî em xebatê bikin. Li gundan em rehet bûn. Paşê ku gel hinekî em nas kirin û em jî hînî kar bûn, em bi ser ketin.

Bi qasî ku ez dizanim, tu ji malbateke dîndar (oldar) jî tê. Li gel dengbêjî, awaz û stranên kurdî, sewt û awazên tesewûfî û olî jî bandor li te kirine. Ez şaş im gelo?

Na! tu rast dibêji. Malbata me li gel ku malbateke şoreşger û welatparêz bû, eynî wext jî malbateke oldar jî bû. Babê min bixwe wekî hunermendekî şareza beyt û qesîde dixwendin. Ew dengbêj nebû lê dengxweş bû. Ez hinekî di bin bandora wî de mame. Melayên gundên me û yên dorhêlê jî bandor li min dikirin. Meleyek jî xalê min bû.

Me behsa bandorkirine kir, hate bira min tu jî wekî piraniya dengbêj û stranbêjan gelek behsa radyoyên kurdî yên wekî Erîvan û Bexdayê dikî. Ne wisa ye?

Rast e! Gelek tesîr li min kirine Radyoyên Erîvan û Bexdayê. Jixwe dengbêj û hunermendê ku bêja Radyoya Erîvan û Bexda tesîr li min nekiriye ne rast e. Min endam, bêjer û hunermendên radyoyê nas nedikirin lê dengê wan kesan pir li xweşiya min diçû. Eyşe Şanê jî wekî hunermendê jin bandoreke mezin li min kiriye. Mihemed Arif Cizrawî, Hesên Cizrawî, Şeroyê Biro, Kawîs Axa, Karapêtê Xaço û hwd. Hemû ev liambêjane navên ezîz in ji bo min. Ez her dem feyza xwe ji van navan digirim.

Wekî din heger tu çend navan li van navan zêde bikî, dê tu çi navan lê zêde bikî?

Ji herême Mehmûd Qizil û Husênê Faro gelek bandor li

Doma rûpelê 11: Hevpeyvîn bi hunermend Cewad Merwanî re

min kirine. Babê min pîlakên wan distandin û min ku lê guhdarî dikir di hişê min de diman. 'Kewê Ribat' Şakiro hatibû Melezgirê û me carekê hev dît. Hevnasiya min bi Dengbêj Zahiro, Salihê Qubînî, Eyşeşan û Mehmûd Qizil re çêbû. Bi taybetî dostaniyekî min û Salihê Qubînî yê baş hebû. Baş tê bîra min şeva ku min terka gund kir, me xatir ji hev xwest...

Te bi kîjanî re stran gotine:

Min bi Eyşe Şan û Xalê Fewzî re stran gotine. Lê ne tiştêkî wisa wekî bername yan tiştêkî din tenê em bi hev re rûniştine û me kilam gotine. Min ji bîr kir ez bêjim. Rehma Xwedê lê be, bandora rehmetiyê Şiyar jî gelek li ser min heye. Ew yê vê dawiyê bû û bandora wî li ser gel jî hebû.

Em werin ser rol û girîngiya dengbêjiyê. Li gorî te çima ewqas girîng e dengbêjî û stranbêjî? Rola wê ya di çand û wêjeya kurdewarî de çi ye?

Salihê Bira wekî tu jî dizanî, ji ber ku arşîva me tunebûye em nizanin ka kilam û stran kengê hatine çêkirin û qewimîn kengê pêk hatine. Lê kilaman bandoreke mezin li ser gel heye. Yanî arşîva zindî ne dengbêjên kurd. Ji ber ku nivîsîn û tomarkirin li welêt tunebûye barê giran hemû maye li ser milê dengbêjan. Bi rastî em deyndarên dengbêjan in ku ew dîrok ji me re xwedî kirine.

Li ser wêjeyê jî rola wan zêde ye. Bo mînak strana Zembîlfiroş. Berî hezar salan li Farqînê dewleta Merwanîyan ava bûye û kilama Zembîlfiroş di wê demê de hatiye çêkirin. Lê em nizanin ku ew di destpêka avakirina dewletê de yan di kîjan demê de hatiye çêkirin, lê em tenê vê yekê dizanin ku dengbêj nebûna niha me kilama Zembîlfiroş nedizanî. Rola dengbêjan di parastina çanda kurdî de gelekî mezin e. Gava

ku mirov bala xwe dide gotinên strana Zembîlfiroş mirov lê dinêre ku wêjeyeke gelekî balkêş tê de heye.

Eger em ji te bixwazin ku tu behsa bîranînekî xwe yê zarokatiyê ku li ser dengbêjan dengbêjiyê ye bikî, tê ji me re çi bêjî?

Gelek bîranîn hene. (kurtedemek difikire, piştî bi bişirîneke zirav axaftina xwe berdewam dike) Rojekê Mehmûd Qizil û Eyşe Şanê hatine bajêr û her kes çû dîtina wan. Dê li sînemayê konser bidana. Em zarok jî çûbûn ser dîwaran ji bo ku tenê ji dûr ve be jî em bikarin wan bibînin. Çawa ku melayketek hatibe wir û mirov here dîtina wê. Hewçend ku Eyşe Şanê bandor li gel dikir. Mehmûd Qizil jî her wisa. Rojekî xweş bû...

Dibêjin daweta bêdengbêj ne tu dawet e. Dîtina te çi ye divî warî de?

Daweta ku dengbêj lê tunebe, kêmdawet e. Baş tê bîra min, dema dawetek çêbûya û dengbêj û stranbêjên wê dawetê tunebûya, digotin; "Werin em herin filanderê, 'daweta bêdeng' heye...!" Ku dengbêj an hunermendek tunebûya tama wê dawetê jî tune bû.

Ez vê pirsê ji tevahiya dengbêjan dikim. Lewre jî dixwazim tu jî bersiva vê pirsê bidî; Gava tu dest bi gotina kilaman bikî, wê bikaribî çend kilaman bibêjî. Kilamên ku te bi xwe jî çêkirine hene?

Kilamên ku min bi xwe çêkirine nêzikî 55 heb in. Ku hinek kuta nebûne. Min hinek ji wan tomar jî kirine. Wekî 'Dayîkê', 'Kekê min ê Penaber', 'Rojhilata Navîn', 'Gelê Kurdistan', 'Ew kî bû ev dil şiyar kir?', 'Evîndarî ne wiha ye', 'Mezra Botan' û 'Sazbendo'

Hinek jî hene ku min ji helbestên Meleyê Cizîrî, Meleyê Bateyî û Seydayê Dilbirîn girtine. Min ji wan re muzîk çêkirine. Ez niha nêzikî 3000 stranî dizanim.

Dibe ku ez hemû strana bi giştî dizanin lê qet nebe ez muzîk û awayê gotina wan dizanim.

Min bihist ku tu berhevkirinan jî dikî...

Belê xebateke min a berhevkinê heye. Min dil heye, stran û kilalên kurdî berhev bikim û bidim weşandin. Dê ev xebat, ji kilam û stranên gelêrî û folklorî pêk bê. Şêwaz, nota û awayên reqsên wan hemû dê di vê xebatê de hebin. Ezê heta serê sala 2003'yan amade bikim. Fikra min ew e ku navê pirtûkê deynim "Stranên Kurdî yên Gelêrî û Folklorî".

Cewad can, eve demeke ku tu kar û xebata xwe ya hunerî li mişextiyê, ango ji dûr welêt û li xerîbiyê berdewam dikî. Zehmetiya xebata li dereveyî welat çi ye gelo?

Ji bo hunermenedek û ji bo nivîskarek, gava bixwaze karê xwe baş pêk bîne, welat baştir e. Ev deh sal in ku ez li Ewropayê me. Tu bawer bike, her şeva ku min serê xwe daniye û raza me, min di xewnên xwe de welat dîtîye. Ez hêjî hînî jiyana li Ewropayê nebûme. Ez hîn nabim jî. Her tişt sunî û beredahî ye. Tiştên xwezayî li vir tune ne. Ji bo hunermendan jî ev yek gelek zehmet e. Xerîbî zor zehmet e. Mirov dikeve nava tengasiyan. Li vir her cure derfetên teknîkî hene lê germahya gel û xebatê kême. Lê li welêt ne wisa ye. Ku xebata em li vir dikin heger me li Diyarbekirê bikira, ez bawer im niha 500 şagirtên min hebûn.

Mamoste Cewad, zor sipas ji bo bersivdayîna pirsên me. Mala te ava...

Mala te avatir. Bi riya vê gotûbêjê ez dixwazim peyamekê jî bidim. Ez hêvîdar im ku kesên li ser hunerê dixebitin, bila li çanda kurdî hûr bibin û lê xwedî derkevin. Bila berhemên xwe nedin talankirin û dizînin. Her wiha bila berhemên xwe yên gelêrî berhev bikin û bi pêş bixin.

Sedsaliya ji dayik bûna Cigerxwîn pîroz be

**Xwendin nebe kes naçe pês,
Peyda dibin pir derd u êş,
Her dem di bin destê neyar,
Em dê bidin xûkî û bêş,
Ev tac û şewket xwendine,
Ev dîn û dewlet xwendine,
Ev serbilindî xwendine,
Ev dewlemendî xwendine,**

Cigerxwîn di helbestên xwe de her gav li ser wan tengavî û bê çareiyê ku millet tê da bûye nivîsandiye û şûnwarê hovîtiya dijminan li ser jiyana gel daye eyan kirin û rewşa welat wisan aniye ziman:

**Dijmin hilveşand tev gund û bajar
Zar û zêçên me jar ber dîwar
Li jor balefir, li jêr tang û top
Ji xûnê sor bûn hemû şûn û şop
Welat carek dane ber şewat
Milet Perîşan, bê kar, bê xebat
Birçî, û tazî, hemû perîşan
Bê mal û bê cî, ne xev, ne razan.**

Cigerxwîn bi helbestên xwe tovê netewe perwerî û welatparêziyê direşand û bi bingeh girtina vê bîr û bawerê, rêya xebat û berxwedanê nîşanî keç û kurên Kurdan didan û bi helbestên weke: Kîne Em, Herne Pêş, Şam Şekire Welat Şirîntire û ... gelekên din, karî

hêza pangiriye gel di hemberî dijminan de biteqîne û bibe pêşengê helbestvanên şoreşger di vî çaxî li Bakûrê Kurdistanê de.

Evî baweriyek mezin bi rolê wekheve Jin û Mêran di nava civakê de hebû û bo nav birina evan qeyd û bendên paşveroyî, ku nedihêla keç û jinên Kurd bikevine xebatê, di helbesteke xwe de wiha gazî keçên Kurd dike:

**Keçê rabe, serî hilde, di vî çaxî weha nabi,
Binêr, jin çune ezman, heta kengî di xew da bî,
Çine ev çarîk û peçî di rextada xwe rapêçî,
Bi destê te keleşînkof, bila zana û xwenda bî**

Cigerxwîn dilxweşiya xwe derheq serkeftina Kurdên Îranê di sala 1946an de ku Komara Kurdistanê bi destê rêberê Parta Demokrata Kurdistanê Îranê Qazî Mihemed hate îlan kirin, bi vî awayî tîne ziman:

**Xakî Kurdistan bî qurban, pir ciwan û paqijî,
Xwîn rijandin pir kurên te wa li her alî rijî,
Miletê Kurd ta ku saxe ev ji vê rê nagerî,
Aferî, Aferî, Qazî Mihemed Aferî**

Cigerxwîn ne tenê helbestvan, belkî zimanzaneke pêşenge gelê me bû ku kar li ser her du zaraveyên sereke ye Kurdî (Kurmanciya jorîn û jêrîn) dikir ta ku şarazayiyek baş peyda biket û li danîna rêzmanan Kurdî de wan du zaraveyan bi hev re bixebitîn û bibîte serçopîkêşê şayîrên serdemê xwe û li ser zimanê Kurdî bi vî awayî hizra xwe eyan kiriye:

**Vejîne zimanê xwe, ey xwendevan
Nebûye millet hiç kesek bê ziman
Zimanê me xweş û xuroş û ciwan
Eger baş bizanî tu nakî zîyan
Tu Kurmanciya xwe ji bîr nakî
Eger baş nizanî, divê zêde kî**

Cigerxwîn cuda ji afirandina 8 dîwanên xwe yên welatparêzî, şoreşgerî û evîndarî bo gelê Kurd ku rêya rewşenbîrî, mirovanetî, aştîxwazî û wekhevîyê nîşanê gel da, her di vê demê de jî helbestvanekî Enternasyonalîst jî bûye û vî baweriyê mezin bi

azadî, aşitî û birayetiya navbera gelan hebûye.

Ev helbestvan û mirov hezê mezin di sala 1984 an de, li welatê Swêdê di xerîbî û hesreta azadiya Kurd û Kurdistanê da çû ber dilovaniya xudê. Cigerxwîn li cihê xwe da ev xizîna dîwanên xwe ku dermanê kul û derdê gelê me ne, bo me bi cî hêlan.

Lewma hewceye gelê Kurd xwe bextever bizane ku helbestvanek mîna Cigerxwîn bi xîret, dilsoj û Kurd perwer hebûye û vê heta hetaye nav û ramanên Cigerxwîn bi qedr û qîmetek mezin wa di nava dil û mejiyê xwe de biparêzin.

Gotinên Mezinan

○.Her dem tiştê xirab, bi xirabî û tiştê baş bi başî dibîne, bêy vê ku tu bizanî xwediyê vê kê ye.

○.Ne hinde hişik be ku bêyî şikandin, ne jî hinde nerm be ku wekî berikê bêyî bêçandin.

○.Ne mehtê tiştê bike, ne jî dijûna jê re bide.

○.Rêncberê xwe be, axayê mala xelkê nebe.

○.Şola bike bi esas, bila dilê te nebe weswas.

○.Ev dostê te ye ku te digirînî nek evê ku te dikenînî.

○.Karê îro nehêle sibê re.

○.Xwe mezin neke, da ku tu neşkêyî.

○.Hindikê bide ber dasê, bila tu nemînî asê.

○.Nebe kevçiyê hemû girarekê.

○.Bidî biyanî, goştê ranî, vê li ser te da bihêt poşmanî.

○.Tu çî biçînî, tu vê dihilînî.

○.Nan bidî segan, belê nedî bê sifetan,

○.Nanê tirsîye xwe nede goştê bi mineta xelkê.

○.Heta kanî hebe, ava cihê nevexo.

○.Bo biyanî çende bikî, li dûmahiyê her poşmanî.

○.Ne Gamêşê bike Mês, ne jî Mêsê. bike Gamêş.

○.Here nav miletan, bila bigrî adetan.

○.karê demekê, ne de axifitina salekê.

○.Tiştê Aqil qebûl neke, bawir neke.

Vehandina Hozana Kurdî

Cengîz Temeryan

Dîroka hozanê vedigere ser dirêjahîya pêkhatin û hebûna ziman. Hem

mirovên destpêkî û hem mirovên medenî, di hemû devranan da ev bi kar anîne û di hemû welatan da hozan gotine û xwandine. Di wê navberê da ev pirsyare dête holê ku çima hozan hatiye û hozanvanan bo çi mebestekê divêhîne?

Derheq wê pirsê bersivên cur bi cur hene, yek ji wan bersivan eva hane ku hozan sehekê ji jîne didete mirovan. Me wek civatekî sivil pêdvîyekî gelek hindurî bi wê çendê heye ku em bi canekî pir bûy, kûrtir û baştir bijîn.

Kakila hozanê tecrube ye, hozanvan paškokên zanînen pêştir, ku ji wê jî pêştir seh û dîtin û tefikirin hilbijartîye bi hev re girê didet û zanînen nû di ziman da diafirîne ku ev jî di çarçovekî dîyarî kirî da dihên formole û rêxistin. Xala herî bihagiran di vê afirandinê da eva hane ku di wê ser û bendê da xwandevan jî dê bikarî ji wê zanînen nû da pişikdar bît û mifahê ji wê vergirî.

Bi vî awayî hozanê du mijar hene, di destpêkê da dikare wek amrazekê bi kar bihêt, ku heta zanînen me ên çandî û edebî, zimanvanî baştir û kûrtir biket û tevî rewş û kawdanên niha webir bin. Ji aliyê din ve mîna neynûkekê tim zanînen me di nav wê da saf û temîz bin, anku kakilekî xwedî mifah hebe û kesên din bikarbin vêcê jê wergirin.

Serdemê Impiratorîya Usmanî û Şahê Sefewî serdemê geş û xurt bûna çanda Kurdî bûye. Lê hozana Kurdî çavan e

û Kurdan ji kengî were dest bi vehandina hozanê kirine?

Heger bi hûrî em bal û deyna xwe bidin dîroka Kurdistanê, ya ku niha li ber destan daye dê ji me re ron bît ku hêjî dîrokna û edîban nekarîne dîroka serrast a hozana Kurdî peyda bikin, li gor dîrokê hozanvanên herî mezin ên Kurdan di çaxê desthelatdarîya Impiratorîya Usmanî û Şahên Sefewî da peyda bûne. Netewa Kurd xwediyê dîrokekî kevnar û tijî xebat û berxwedaniyê ye dijî hemû rijîmên ku Kurdistan dagîr kirine, bi taybetî evên ku bi merema tepeser kirina vî gelî li ser çand û kultora netewa Kurd rêkeftine. Dujminên gelê Kurd di pêvajoya dîrokê da çi gavekê xemsarî ji bo binbir û bin ax kirina gişt warê rewşenbîrî û edebî û çandî û rûyên bajêrvanî a gelê Kurd nekirine. Bo nimûne

şewtandina Pirtûka Mem û Zîn a Ehmedê Xanî di Stenbolê da. Lê bi her terzê heyî, hin berper ji wan berperan di nav çengên wan da derkevtin û ronahî dîtin, wek Şerefname ya Şerefxanê Bidlîsî ku serbora Kurdistanê di warên (siyasî, civakî, edebî, çandî) di wê da bi zimanê Farsî hatiye nivîsandin. Lê evên din hemû bi destê bihanîyan û bi dilê wan û li gor qazancê wan û bi merema veşartina warê rewşenbîriya Kurdî hatine nivîsandin. Di serdemê Mîrên Kurdistanê de hozana Kurdî heya qasekê di hewayekî serbest da hatiye vehandin, çi evên ku wek pirtûk hatine nivîsandin an dev bi dev hatine parastin heta gihîştine vî serdemî: Wek Şerefxan di bêjît: Di serdemê Cizîrî da Mîr Şeref Mîrê Cizîrê bûye û cizîrî du parçe hozan jê re gotiye.

“Ey şahen Şahê moezzem, heq nighdarê te bî

Soreyê îna Fetejna devr û

berê te bî”

Û paşê sibêjît:
“Ne tinê Tebrîz û Kurdistan li ber hikmê te bin,

sed wekî Şahê Xurasan di fewarê te bî”

Belê hozana Kurdî vedigere berî mîrên Kurdistanê ku diyare dagîrkerên Kurdistanê nehêlane dîroka wê bi awayekî kilasîkî ku hebûye were nivîsandin û parastin.

Penaberî

Xebat

Bi hezaran sala mi di go, ez li virim û ji vir naçim
Axê jî di go bindestî zore, bê te ez jîyan nabim
Min ji dar û gul û kulîlka re got, şalûl û bilbil û bazim
Ji dîrokê heta niha, serê min bilinde , xem tinê îro jar û belengazim
Destê min ji te nabe welat, ez dev ji te bernadim
Ji aşûr heta niha şûr li destê mine, her û her wî di badim
Ez lawê kurd neviyê kawa, zerdeşt û rostemê zalim
Xwedan dîrok û hunerim, jîrim ne nezanim
Tim ji bo te welatê min , bi ahîn û keser û fixanim
Rûpelê dîrokê weke,,ez her bi kuştin û talan û fermanim
Lawê kurdim ez, xwedanê lalişa nûranî, û kurdistanim
Aşûr, Ereb û Tirik hatin, bi min nikarîbûn, ez ne helandim
Ji bo berjewend û mafên xwe, nefî kirim, li gelek cîya gerandim
Lê kesî bi min nikarîbû, ji reh û kokê, ez neqetandim
Bi fin û xap û dirava, ez vê carê xapandim
Lê sed heyîf sed mixabin,,ji welat dûr kirim
Rehê dilê min kolan ,ji nav de ez hejandim
Gelo çi bû hat serê min,,ez li parîs û berlînê gerandim
Bi çend hêviyên pûç û vala , ji nav de wan ez hejandim
Ka welat,ûrif û adet , vê carê te ez mirandim (Penaberîyê)

Feqiyê Teyran dengê Kurdistanê

Kurmanc Hakkî

**Ey avê avê avê av
Ma tu bi eşq çû mehbet î?
Mewc û Pêlan tavê belav
Bê sekne û bê rehet î
Bê rehet û bê sekneyî
Yan aşiqê baxuwê xweyî
Yan şubhetê qelbê meyî
Ji eşqa kî natebitî?**

Ew bikra evînê ya ku berî çarsed salan di nav dilê Feqiyê Teyran de dabû der û bi evîna Melayê Cizirî û Seydayê Xanî re tev de bûbû çemekî bi hêz, ku îro jî bi hemî coş û zelaliya xwe ve diherike û wekî şelaleyeke ji ava heyatê bi ser dilên evîndaran dibare.

Ev ava pîroz zada jînê û tilisma vejînê ye, ku her dilopek vê avê ji nav dilê siruşt û şehrezahiya Mezrabotan nisiliye û li zozanên Kurdistanê daye der. Her kesê ku qurtek ji vê avê vexwariye gianek nemir bi dest aniyê.

**Ji eşqa kî her tê û tê
Heta kengê her bê û bê
Bo min bêje heyranê kî yî?
Da ez bizanim Qesetê
Da ez bizanim vê sirê
ji hindikê heta pirê
Ji min meiniya vê gurgurê
ji kê ra dikî vê ta'etê?**

Şêxê Senanî yan Feqiyê Teyran yek ji her sê situnên toreya Kurdî ye. Ev hersê giregir û rêzanên hîmê toreya Kurdî, Cizirî, Teyran û Xanî ne.

Şêxê Senanî stranek bê dawî honaye ko ev çend sed sale li ser xaka Kurdistanê deng vedide. Teyr û tilûrên Kurdistanê timî bi zimanê Feqiyê Teyran diaxivin û bi stranên wî radizên û radibin. Şalûl û bilbilên Kurdistanê mehbata xwe ya li gel gul û sosinan bi helbestên Feqî direngînin û dixemilînin.

**Min diye muhbet çî reng e
Suht e, dijwar e, pereng e
Min mudam dil jê beheng e
Bi nalîn û efxan im ez
Nalîna teyr û tuyaran
Kalîna çeng û bilûran**

**Xulxulîn di qesr û qusûran
Bilbilê xweşxan im ez**

Li Kurdistanê tu kevir, tu av, tu dar û tu ajal nînin ku bi zimanê Feqiyê Teyran nizanibin. Feqî zimanê Kurdistanê ye û Kurdistan jî evîna Feqî.

Di nav gelê Kurd de gelek gotin û mesele li ser Feqiyê Teyran têne gotin. Di nav van gotin û meseleyan de mirov dikaribe hemû rengên mirovanî, dilpakî û dilsoziyê bibîne.

Fêqî mirovek dilpak bûye û xwastiye ku cihê ku ev lê dijît tu neheqî lê çî nebe û kes heqê

kesê nexot. Bo vê yekê jî gelek digere hetanî di gundekê bi navê Şandîsê li devera Bidlîsê mala xwe ava dike û hetanî dawiya temenê xwe vêre dimîne. Gundî pir hejî Feqî dikin û wî wek mirovek pîroz û muqedes di bînin. Tê gotin dema Feqiyê Teyran diçe dilovaniya Xudê, gundiyên wî ji Wezûzê ku gundekî nizîkî Miksê ye, têne gundê Şandîsê ku termê Feqî bibin li Werzûrê bispêrin axê. Lê Şandîsî vê yekê qebûl nakin û dibêjin ku ewê Feqî li gundê xwe veşêrin.

Li ser vê yekê gengeşe li navbera her du aliyan de çêdibe. Melayê Şandîsê radibe û du tabûtan dide çêkirin û ji her du aliyan re vî tiştî di bêje: "Herin ji xwe re binivin; dema bû sibeh rabin hûne li mizgevtê du tabûtan bibînin. Lê divê her aliyek ji ber xwe ve bê deng rahêje tabûtekê û bibe."

Gel vê gotina mela qebûl dikin û diçin dinivin. Serê sibê hem Werzûrî û hem jî Şandîsî diçin her yek radihêjine tabûtekê û radikin. Her du alî jî dema tabûtê radikin dinêrin ku tabût tijiye û Werzûrî jî Şandîsî jî dibin her yek gorekê çêdikin û tabûtê datînin.

Bi vî awayî îro li gundê Miksê Werzûrî jî û li gundê Hîzanê Şandîsê jî gora Feqiyê Teyran heye. Lê gora Feqî ya rastî kîjane kes baş nizane. Her du gorên Şêxê Senanî îro jî ziyaretgeh û cihê pîroze Kurdane. Niha jî xelkê devera Wan û Bidlîsê hemû salê li Tîrmehê de hemî eyiniyan diçin ser gorên wî yên pîroz û rojên Feqiyê Teyran bi cejn û şahî di bin ser.

**Ez çî bêjim çî beyan kim
Mexfiyatan ez eyan kim
Sirê dilê eşkera kim
Kes bi halî min nezan
Çendê bejim sir û halan
Ah ji destê çav xezalan
Her dinalin mah û salan
Kes bi halê min nezan**

Helbest û dîwanên Feqiyê Teyran gelek bi kêmî hatin berev kirin. Cara yekem dîwana Feqiyê Teyran li Bexdayê bi tîpên erebî ji aliyê Seîd Derwêşî hate berhev kirin û di sala 1999'î de Enîstîtoya Kurd li Stenbolê dîwana han bi navê "**Ey avê av**" bi pîtên latîni weşandiye.

**Dil ji min naket xeyalan
Bûme perwana şemalan
Bêriya husn û cemalan
Ay dilê min ay dilo
Can firêtim te nebînim
Deftera eşqê bixwînim
Serxweş û sukran û dînim
Ay dilê min ay dilo.**

Xatûna Şîrîn Ebadî û wergirtina Xelatê Nobel a Aştiyê (2003)

Azad Kurdî

Xelatê Nobel a Aştiyê îsal gihîşte parêzvana mafê mirovan Şîrîn Ebadî. Komîteya Nobel li Oslo, xelatê Nobel a Aştiyê li sala 2003an bi sedema xebata wê ji bo parastina mafê mirovan (bi taybet mafê jin û zarokan) û demokrasiyê li Îranê de bo wergirtina vî xelatî hate hilbijartin.

Piştî berbijêr kirina Rêberê şehîde PDK Îranê, Dr. Abdulrehman Qasimlo bo wergirtina wî xelatî di sala 1989 Zayînî de ku yekem Îranî û yekem Kurd bû ku ji bo Xelatê Nobel a Aştiyê hatibû berbijartin, Şîrîn Ebadî û Haşim Axacarî duyem Îranî yê berbijarê xelata Nobel a Aştiyê bûn. Ebadî 11mîn jina cîhanê û yekemîn jina Misilman e ku kariye wî xelatî bi dest ve bîne.

Wê piştî ku nûçeyê xelat kirina xwe bihîst, ragehand, ku ev biryar ji bo mafê mirovan li Îranê û bi taybetî ji bo zarokan tişteki giranbiha û hêja ye.

Ebadî Parêzvan, nivîskar, memostayê zanîngehê, vekolîner û xebatkarê civakî û mafê mirovan li 31 Cozerdana 1326 Rojî (1947 Zayînî), ji dayik bûye. Niha temenê wê 56 salî ye. Sala 1347 Rojî (1969 Zayînî), yekemîn jin bû ku li Îranê bû dadmend. Lê piştî serhildana sala 1979'an û bi deshilat gihîştina Komara Îsalmî ew hate neçar kirin ku dest ji wî karî ber bide. Li gor Qanûn (zagona) bingehîne Îranê jin li hin aliyên jiyana û têkoşîna civakiye xwe ji mafê beramber weke mêran bê par in. Mîna rênedana xebata wan bo dadmendî yê, hilbijartin bo Serok Komariyê û hin çalakiyên din, ji wan bê pariyane ne. Di civaka Îranê de deshilat û yasa bi awayên cur bi cur sivikatiyê bi kesayetiya jinan dikin û ev li mafên mirovî û azadiyên sereke bê par kirin e.

Nûçegihanê fermiye Komara

Îslamî a Îranê, ÎRNA, nûçey dana xelatê Nobel a Aştiyê bi Şîrîn Ebadî, bi kurtî û zor jî direng weşand. Ew vê kiryarê bi pîlana dijminan û "îstikbar" a cîhanî dizanin!

Ji aliyek din rayedarên Îranê xelatê Ebadî bi nîşaneya pişkdariya zaf xurt a jinên Îranî li rojeva siyasî û civakî dizanin. Lê vê rastiye ji bir dikin ku navhatî ji ber beyan kirina hizr û ramanên azadîxwazane û berevanî ji mafê mirov, azadî û demokrasiyê çend car ji aliyê wê rejîmê ve hatiye girtin û mehkeme kirin. Hejî gotinê ye, wergirtina xelatê han ji aliyê Ebadî ve bo tevgera azadîxwazane ya gelên Îranê serkeftinek mezin e.

Ebadî Xelatê Nobel a Aştî ya îsal ku qîmeta wê 1 milyon û 300 hezar Dolar e, tevî mîdala şanazyê werdigire. Ji girîngtirîn û navdarên mezin e berbijêre wergirtina wî xelatî "Pap Jan Polê duyem" Serokê Katolikên cîhanê, Watslaw Habil Serok Komarê welatê Çik û Lix Walsa Serok Komarê pêşîne Lehistanê bûn.

Wergirên xelata Nobel a Aştiyê di çend salên bihorî de evanê jêrîn in:

2002: Cîmî Kartir Cunyor, Serok Komarê pêşîn yê Amerîka
2001: Kofî Enan, Sekreterê

Gîştî yê Neteweyên Yekbûyî
2000: Kîm Daê Cong, Serok Komarê berê ye Kureya Başûr
1999: Rêxistina Dukturên bê sînor (MSF, li welatê Firanse)
1998: Can Hîyom û Deywîd Tirîmbêl li Îrlenda Bakûr
1997 Rêxistina Navnetewî a mîn gilgirtinê, bi serokatiya "Codî Wîlyamz"

Îran mezintirîn girtîgeha rojnamevanan

Rapora salane ya saziya nûçegihanên bê sînor, Komara Islamî ya Îranê tevî 6 welatên din wekî wan dewletên mezin nav bir ku azadiya weşanê di van da bi rijdî tê pelçiqandin.

Ev rapore ku li Parîsê belav bûye, gotiye Komara Islamî ya Îranê di bin pê kirina azadiya weşanan û mafê rojnamevanan de li navbera 166 welatên dinê de, li refa 160ê de cih girtiye.

Li gorî vê raporê di sala 2002an de 16 welat di qedexa kirina weşan û tepeser kirina rojnamevanan de ji Komara Islamî pêştir bûn. Di halekê de di rapora salane ya 2003'an de hatiye dest nîşan kirin ku tenê 6 welat li pêşiya Komara Islamî mane. Li dirêjiya vê raporê de hatiye ku kes nikare li welatên mîna: Kureya Bakûr, Birme, Laos, Çîn, Îran, Tirkmenistan û Viyetnamê de rojnameyek serbixwe hebe. Rojnamevan di van welatan de ji çî mafekê xwedî par ninin û bo kar û canê van jî çî tenahiyek tu neye û ev neçar in di rewşekî herî ne baş de bo karê rojnamevanî û gihandina zanyariyan bixebitin û hejmareke zaf ji rojnamevanan bi xasmanî di girtîgehên welatên weke: Birme, Çîn û Îranê de hepsî ne. Saziya nûçegihanê bê sînor, Îran weke mezintirîn girtîgeha rojnamevanan di Rohilata Navîn de daye nas kirin.

Jêder: Radyo Ferda

Derheq cinayeta nû ya terorîstî li bajarê Kerkûkê

Li gor ragehandina Melbenda Rêkxistina Kerkûkê ya Yekîtiya Nîştimanî a Kurdistanê, demjimêr 13:30'ê pêşniveroya roja şemî 20.11.2003'ê, di kiryareke terorîstî de du otombêlên curên "NISSAN" li çar riyên hember baregeha Melbenda 2' ya Rêxistina Kerkûkê ya YNK'ê de teqîn ku tê gotin ku pitir ji 100 kîlo TNT û guleyên topan tê de hatibûn bi kar anîn. Di encamê de 4 kesan jiyana xwe ji dest da û 33 hevvelatîyên Kurd, Ereb û Tirkman ku pişkek ji wan zarok bûn û ji xwendingehê dizivirîn hatine birîndar kirin. Ev teqîne di çaxekê diqewime ku qîrar bû Balyozê Watîkanê di vê rojê de bihê Kerkûkê û Metranê nû yê Kerkûkê dest nîşan bike.

Her çî qas xelkê Îraqê zêdetir ji wê rojê nêzik bibin ku deshilat di wî welatî de bi yekcarî bikeve destê nûnerên hîlbijartîye wan, nigeranî û tengjiya dijminên cêhgir bûna aştî û azadî û demokrasîyê di vî welatî de zaftir dibît. Evan çavên dîtina cêhgir bûna aştî, tenahî, asayîş û azadîyê bixasmanî li Kurdistanê nine, ev rastiya han jî ku bo cara yekemîn di dîroka Îraqê de Kurdek serokatîya wî welatî diket wisan jê kiriye ku bixebitin Kurdistanê jî bikene qada xulqandina cinayet û cî bi cî kirina nexşeyê terorîstên xwe.

PDK Îranê, kiryara nû ya terorîstî li Kerkûkê û hemû cinayet û kiryarên terorîstî ye wan li her ciheke Kurdistan û Îraqê bi rijdî şermezar diket û tevî beyan kirina serexweşîyê, hevderdiya xwe tevî malbata goriyên vê cinayetê jî beyan diket û silametî û baş bûna zû ye birîndaran bi hêvî dixwaze. Her di vê demê de jî daxwazê ji Partî û Rêxistinên Kurdistana Başûr û akinciyên vê pişka Îraqê dike ku bi hişyarî û hevgerîtiya xwe, pîlanên dijminê aştî û azadî û demokrasîyê di Îraqê de bê encam (pûç) bikin û pêşîya dubare bûna wan cure kiryarên terorîstî bigirin.

Şandeke Partiya Demokrat seredana Wezîrê Derve li hikûmeta pêşeroja Ustiraliyayê dikin

Roja 18.11.2003'an Şandek ji endamên partiyê pêkhatî ji hevalan: Selah Pûr Esed, Mesûd Pîran û Osman Senbolî li bajarê Birîzbanê tevî birêz Kîvîn Rod (Kewin Rodd) Endamê Parlemanê Federal ya Ustiraliyayê civiyan. Kîvîn Rod berpirsyarê penaberên derve yê Parta Karkerên Ustiralya ye û Wezîrê Derve yê Partê li hikûmeta pêşeroja a Parta Karker e.

Şanda Parta Demokrat di berahîyê de basa rewşa Îran, terorîzma Komara Islamî, tepeser kirina gelê Kurd û bin pê kirina mafê mirovan kirin. Paşan lîsteyek ji navên wan kesên ku di vê dawîyê de bi destê rijîma Komara Islamî hatine kuştin, dane birêz Rodd.

Li dîv re li ser girtin û bi dest dana 6 xebatkarên demokrat bi Komara Islamî ji aliyê Bizava Îslamî a Kurdistanê ve, axivîn. Her wisan qala der çûna hikmê

îdamê bo Ramîn Şerîfî, endamê PDK Îranê û girtina çend kes ji xebatkarên PDK li herêma Mehabadê bo birêz Rodd kirin û di wê derheqê de daxwaza alîkariyê ji wî kirin. Kîvîn Rodd tevî beyan kirina hevsozî û hevderdiya xwe tevî bizava gelê Kurd soz da ku di riya xwe we cehd û bizavê bidet ji bo ron û zelal bûna qedera û çarenivîsa girtî û bê ser û şûn kiriyên Parta Demokrat û pêşgîrî kirin ji rêveçûna hikmê îdama Ramîn Şerîfî. Piştî basa endam bûna her du Part (PDK Îranê û Partiya Karkerên Ustiralya) yê di Entirnasyonala Sosyalîst de û pêdivî û hevce bûna pitirê alîkariyan di navbera wan du Partan de hate kirin.

Evîna min kê tu êşandî

Sadiq Eskerî

Min divêt te hergav
hembêz kim,
min divêt mîna çîyan
ku ba hembêz dikin
ji tere bibim şemala kore rêyan.

Evîna min kê tu êşandî
wî zarokê zik bîrsî û êtîm, yan
minê evîndarê bê guneh

Evîna min ma tu nizanî
ez û tu û ev zarokê
zik bîrsî û êtîm, ji
yêk can in û ji bo
yêk merem dimirîn û dijîn

Ebdula Hesenzade,
Sekreterê Giştîyê
PDK Îranê, bû
berbijarê wergirtina
Xelatê Fond ya bîr
anîna Olaf Palme

Ji Fonda bîr anîna Olaf
Palma û bi navê Yuwakîm
Îng Kust (Yoskim Engqvist)
ve bo birêz Hesên
Qehremanî, berpirsyarê
Têkiliyên Partiya Demokrat li
Swêdê:

Bi vî awayî, we agehdar
dikin ku berbjar kirina
rêzdar Ebdula Hesenzade di
civîna desteya serokatîyê de
hate ber bas û rawêj kirinê û
piştî vê behs û rapirsînê
Ebdula Hesenzade hate
berbjjar kirin.

Desteya Serokatîyê vê di
demsala Payîzê de li ser wî
kesî/ê ku xelatê Olaf Palme
bi vî bihê dan, bîrjara xwe
ya dawîn bide û piştî de
daxuyaniya çapemeniyê di
wê derheqê de bihê
weşandin.

Tevî rêz û silavan
Yuwakîm Îng kust (Yoskim
Engqvist)
Fonda bîranîna Olaf Palme
(Novambra 2003

Hilatina mejîyan li Îranê ??

Enbê

Demekê berî niha Xizîneya
Navnetewî a dirav (Pere), di
serhijmêriyekê de da zanîn ku
Îran di nava 91 welatên ne
pêşkêtiye cîhanê de yekem e!

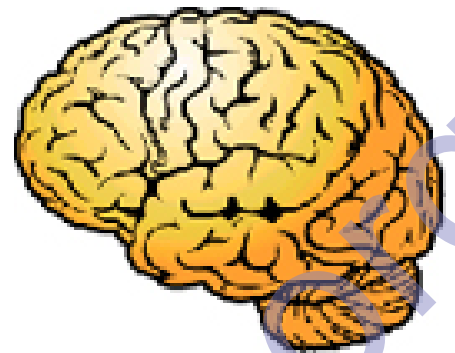
Ji gorî vê serhijmêriyê di
salê de 150 heya 180 hezar kes
ji xwendevanên Îranî welatê
xwe bi cih dihêl in.

Belavoka **Bername** ser bi
rêxistina Bername û Budce ya
Komara Islamî nivîsand ku: "90
kes ji wan 125 kesên ku di sala
bihorî de li Olempiyadên
zanistiye cîhanî serkeftin bi dest
ve anîbûn, niha li zanîngêhên
Amerîka de dixwînin."

Em dikarin azadiyê di her
welatekê de bi giştî li ser 2
aliyên bîngêhîn pişk bikin: 1.
Azadiyên Siyasî (mîna beyan
kirina hizr û ramanên siyasî,
pişkdarî kirin di pêşeroja siyasî
ye welêt de) 2. Azadiyên civakî
(mîna wekhev bûna hemû xelk
di warê Nejad, ol û bawerîya
wan de).

Sedemên hilatina nîfşa
avedanker û çêkerê pêşeroja
welat li tu kesê veşartî nîne. Li
serdemê deshilatdariya
Şahensahî li Îranê, azadiyên
civakî hetanî qasekî zor hebûn,
lê azadiyên siyasî tu nebûn, her
bi vê sedemê xelkê neyar û
dijebere siyasetên dewletê
koçberî welatên din dibûn. Piştî
serkeftina serhildana gelên
Îranê li sala 1357'ê Rojî (1979
Zayîni), li gor vê pîvana ku me
di serî de bas kir, him azadiyên
siyasî û him jî azadiyên civakî li
xelkê hatin berbest û qedexe
kirin. Rewşa han bo ciwanên
azadîxwaz e Îranê nehatiye
qebûl kirin.

Goriyên esliye wê pîrsgirêkê
nîfşa ciwan in. Kiryar û
siyasetên çewt û xirabe Komara
Islamî a Îranê di zanîngêh,
xwendingeh û ciavkê de tevî
ciwanan ev rewşe afirandîye.
Îro rojê nebûna kesên pispor û
jêhatî li hemû dezgeh û
îdareyên welat de tê dîtin.

Rayedarên rejîmê 24 sal e
dibêjin dibê sebebên wê
pîrsgirêkê bihên ber lêkolîn û
çareserkirinê! Lê bi rastî rewş li
vê çendê aloz û xirabtir e ku ev
rêçarên ku karbidest û
rayedarên rijîmê pêşniyaz
dikin, bikarin vê nesaxiyê
derman bikin. Ev girêpêçkane
tenê bi nemana Komara Islamî
û cihgir bûna hikûmeteke
pêşkêftî û demokratîk, bihên
çareser kirin.

Li derweyî welat alîkariyên
maliye xwe bo Parta Demokrata
Kurdîstana Îranê bidne wê
hisaba bankî:

C.C.P PARIS 68040
M020
FRANCE

Fîşeya bankîye vê jî bo vê
adresê Poste bikin:

A.F.K.B.P.102 75623
PARIS CEDEX 13
FRANCE

Hejmar Telefon û Fax
A pêwend girtin bi Radyo
Dengê Kurdîstana Îranê
re:

Telefon: 00871762280073

Fax: 00871762280074

22'mîn Kongireya Entirnasyonala Sosyalîst dawî bi karên xwe anî

Di rojên 27,28 û 29'ê Oktobra 2003'e Zayînî de, bîst û duyemîn kongireya Entirnasyonala Sosyalîst li bajarê **Saopolo** ya welatê Birizîlê hate li dar xistin. Di vê kongirê de zêdetir ji 140 şandên noneratiyan li seranserê cîhanê tê de pişkdarî kiribûn.

Ev pirsên ku di kongirê de ketine rojevê, pêkhatî bûn ji pirsên bihagirane cîhanî mîna: Pirs xurt bûna berdewam û ewlekariya cîhanî, rolê nû yê Civata Navneteweyî anku Rêxistina Neteweyên Yekbûyî û hewcehiya pêkanîna guhertinên baş di vê rêxistinê de, bazirganiya navnetewî û pirsê cîhgir kirina wekhevî û edaletê di bazirganiyê de û her wisan pirsê kar û jîngehê, cehd kirin bo zeliqandina aştiyê di rêya pêşgîrî kirin li şer û çareser kirina alozî û pirsgerêkan, bîrsîtî û dadmendiya civakî, zêde kirina nexş û rola hevweletiyên di rêya bi hêz kirina Rêxistinên Demokratîk di civatgeha bajêrvaniyê de.

Parek din ji kar û xebatên kongirê pejirandina "Sened" û biryarnameyan û hilbijartina rêveberî û berpîrsên saziyên cur bi cure Entirnasyonala Sosyalîst bûn ku pişkek ji wan evane bûn: Rapora Sekreter bo Kongirê, biryarnameya giştîye Kongira 22'yan bi navê **biryarnama Saopolo**.

Parek din ji rapora Sekreter bo kongirê, taybet bû bi pirsê Kurd û çelengî û têkoşîna Entirnasyonala Sosyalîst di vî warî de, her wisan kongireya 22 ya Entirnasyonala Sosyalîst di biryarnama xwe de

biryarnameyek jî derheqî Îranê pejirand.

Şanda pişkdarê PDK Îranê pêkhatî bûn ji hevalan: Xusro Ebdulahî, Berpîrsê Buroya tîkiliyên Partiyê li derveyî welat û hevalê Xalid Ezîzî nonerê Partiyê li Amerîka.

Şanda partiya me di vê kongirê de tevî hejmarek kesayetî û şandan derheqî pirsên cîhanî bîr û hizrên xwe guherîn û nameyek pêşkêşî kongirê kirin.

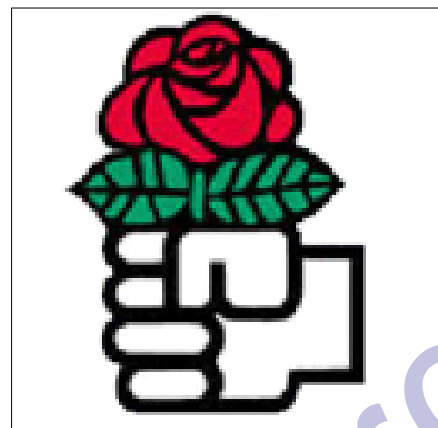
Di vê namê de piştî şîrove kirina rewşa Îranê, daxwaz ji Entirnasyonala Sosyalîst hate kirin ku piştgîriyê ji xebata xelkê Îranê bikin, ku bûye sedema pejirandina biryarnameyekê derheqî Îranê de.

Hejî gotinê ye ku di nava partiyên Kurdistanî de, ji bilî PDK Îranê, PDK Îraqê, YNK'ê û Partiya Demokrasiya Gel (Tirkîyê) pişkdar bûn ku her di vê kongirê de YNK'ê U Partiya Demokrasiya Gel bi endamê zêrevan (çavdêr) di Rêxistina Entirnasyonala Sosyalîst de hatin hilbijartin.

Biryarnameya Kongira 22'mîn a Entirnasyonala Sosyalîst derheq Îranê:

-Em daxwazê ji hemû hêzên alîgire Demokrasiya û mafê mirovan di Îranê de dikin ku hewl û bizavên xwe ji bo guhertin û çêkirina (reforma) di Îranê de bidomînin.

-Bînpê kirina eşkere û eyane mafê mirovan û azadiyên demokratîk ku ji aliyê neyarên demokrasiya û guhertin di Îranê de tê kirin, em bi tundî şermeş dikin. Hejmarek ji wan kiryarên dîktatorane evane ne: Girêdana Rojnameyan, girtin û

dest bi ser kirina rojnameyan, rewşenbîr û xwendevanên alîgirê pêkanîna guhertin û dana hikmê îdamê, bi xasmanî li dar vekirina xebatkar û şoreşvanên Kurd.

- Em serkût û tepeser kirina Kurdan di Îranê de mehkûm dikin û ji bo çareser kirina pirsgerêka Kurdan li Îranê bi rêya atîxwazane û dan û standinan radiwestin.

-Em daxwazkarê azadî hemû girtiyên siyasî û baweriyê û ji nav birina her terze ferq û cudahî danekê ne ku Jin li Îranê de bûne goriyên vê natebahiyê. Her wisan em daxwazkarê berçavgirtina wekhevîya mafê Jin û Mêran di hemû warekê de ne.

Bo xwendina weşan û belavokên PDK Îranê û wergirtina zanyariyan derheqî hizbê, mêzeyî wan adresane li ser Înternêtê bikin:

www.kurdistanmedia.com
<http://www.pdk-iran.org>

e- mail:

info@kurdistanmedi.com

pdkiran@club-internet.fr

agiri

Rojnameyeke siyasî û
çandîye, Partiya Demokrat a
Kurdistanê Îranê diweşîne
Hejmar 1, Sermaweza 2003

Navnîşan:

AFK
B.P. 102- 75623 Paris
CEDEX 13 –FRANCE

<http://www.kurdistanmedia.com>
[/kurmanci/kurmanci.htm](http://kurmanci/kurmanci.htm)

Email:

Rojnama_agiri@yahoo.com

Agiri2003@hotmail.com

Fax: 0012703425105

Bo Agirî binivîsîn

Eger bo Agirî dinivîsin ji kerema
xwe van xalên jêrîn berçav bigirin:

- * Çi nivîsek bê nav û nîşan nayê
weşandin. Nivîskar dikare navê
dixwaz bo nivîsa xwe hilbijêr e,
Digel navê dixwaz ji kerema xwe
navê xwe yê rastî bo rojnamê
bişînin.
- * Eger nivîskar ji bo nivîsîn û
berhev kirina mijara xwe ji
çavkaniyan mifah wergirtibe,
hewce ye îşare bi van jêderan
biket.
- * Ev nivîsên ku li zimanên biyanî
hatibin wergêrandin, hewce ye
îşare pê bê kirin û nav û nîşana
jêderê jî bihê dest nîşan kirin.
- * Hindî bikarin wêne, xerîte û
belgenamên hewce tevî nivîsan bo
me bişînin.

Desteka nivîskarên Rojnameya Agirî mafê ve çendê heye ku:

- Destêwerdana rênûsa nivîsan
biket.
- Wan mijar û babetên ku
naverokêk lawaz hebin belav
neket.

Cejna Remezanê pîroz be

Hejmara 1'e Agirî hev dem tevî hatina
cejna pîroze Remezanê der diçe. Bi vê
sedemê em pîrozbayîyê ji tev Misimlanên
Kurdistan, Îran û cîhanê dikin cejneke xweş
û şa bo wan bi hêvî dixwazin.

Em hêvîdar in ku ev cejne jî weke hemû
cejn û boneyên olî û neteweyîye akinciyên
Kurdistanê, bibe keys û derfetek bo ji hev
nêzîk bûna zêdetire refên xelkê û xurttir
bûna tebahî, biratî û canê bi hev re jiyân û
alîkarî di navbera peyrewên olî û ayînên
cur bi cure Kurdistan de.

Sedsaliya ji dayik bûna Cigerxwîn pîroz be

Sîtavk

Eger em bixwazin vî
helbestvan û zanayê
mezin û nemire
neteweya Kurd bi başî
nas bikin û bizanin ku
kê bû, çawa jiya û çî
kir? Renge karê çend
pirtûk û lêkolînên cuda
cuda ên pispor û
şahrezayên vî warî be û
em nekarin di mijarekî

Mamosta Cegerxwîn bi hevîna xwe re

kurt de aliyên cur bi cure jiyân û xasmaniyên vî hozanvanê mezin û
navdare gelê xwe bidine naskirin. Ev jî şayîrek ku temenê tejjî ji
afirandine wî weke gul û kulîlkekê bû ku li nehatî û dêmistana
bindestî û belengaziya Kurd û Kurdistanê de, bişkivîbû û mizgîniya
bihara jiyânê û banga xebat bo gihîştin bi azadî û serbestiyê dida
gelê Kurd.

Lê emê cehdê bikin vê mijarê de hinek ji xasmanî û afirandinên
vî nemirî, ku wekî xizîneyeke tejjî li durr û cewahirat û baxçeyê
tejjî li gul û çîçeke, bêxîne ber çavê xwandevanên hêjaye Agirî.

Navê rastîne Cegerxwîn, **Şêx Mûs** bûye û di sala 1903'ê de li
malbatek belengaze gundê **Hesar** ser bi bajarê Mardînê, li Bakûrê
Kurdistanê hatiye dinê. Para zore temenê zarotiya vî bi şivanî û
gavaniyê derbas bûye û tevî rênçberiyê kariye bi xwendina olî,
îcazenameya meletî (îmam)yê wergire û bibe mela. Paşê dest ji
meltiyê berdaye û ketiye nava jiyana cotkariyê û ji ber zordariya
Axa û Began û ne wekheviya civakê çî xêr û xweşiyek nedîtiye û her
tim li gund û bajarên Kurdistanê da koçber bûye û paşî tewaw bûna
şerê yekeme cîhanî û parve kirina Kurdistanê ji aliyê dijminan ve, li
Amûdê a Kurdistanê Sûryê cîwar bûye. Ji ber ku di jîna xwe da
gelek rojên dijwar li qewmîn û êxsîrî û derbideriyê gelê Kurd û kawil
bûn û parve kirina Kurdistanê bi çavê xwe dîtiye, dil û hinav lê
sevîtiye û bi navê **Cigerxwîn** weke şayîreke xemxur û dilsoj, bona
kul u derdê Kurdan xebitiye. Evî bi helbestên xwe, rêya: zane bûn
(xwendin), yekîti û şoreşgeriyê nîşanî gel daye û xwendinê weke
kilîla rizgarî û serbestî û melhema derman kirina birînen bindestiya
Kurdan dişibîne û di bêje: